

D.E.U. br. 17/018

HRVATSKI SABOR
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/17-03/85
Urbroj: 6521-31-17-01
Zagreb, 27. lipnja 2017.

ODBOR ZA GOSPODARSTVO
Predsjednik Darinko Kosor

Poštovani predsjedniče Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za gospodarstvo Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o europskoj e-kartici usluga. Zakonodavni paket o europskoj e-kartici usluga obuhvaća sljedeće prijedloge zakonodavnih akata iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2017. godinu:

- i) **Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom ... [Uredba o europskoj kartici usluga] COM (2016) 823;**
- ii) **Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga COM (2016) 824.**

Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o europskoj e-kartici usluga Koordinacija za vanjsku i europsku politiku i ljudska prava Vlade Republike Hrvatske usvojila je Zaključkom: Klasa: 022-03/17-07/245, Urbroj: 50301-23/22-17-1 na sjednici održanoj 16. svibnja 2017. godine.

Predmetne prijedloge zakonodavnih akata Europske unije Komisija je dostavila Hrvatskom saboru 20. siječnja 2017. te je u tijeku njihovo donošenje u Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 14. srpnja 2017. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Milošević

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o zakonodavnom paketu o europskoj e-kartici usluga
- COM (2016) 823
- COM (2016) 824
Na znanje: - INFODOK služba

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA REPUBLIKE HRVATSKE

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom o europskoj kartici usluga

DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL on the legal and operational framework of the European services e-card introduced by regulation (ESC REGULATION)

ANEX to the proposal for a Directive of the European parliament and of the Council on the legal operational framework of the European services e-card introduced by Regulation (ESC Regulation)

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL introducing a European services e-card and related administrative facilities

Brojčana oznaka dokumenata: COM (2016) 823, COM(2016) 824, SWD(2016) 437,438, SWD (2016) 439, 442

Nadležno TDU za izradu stajališta (nositelj izrade stajališta), organizacijska jedinica i djelatnik/ca:

Nadležno tijelo državne uprave:

Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta

Organizacijska jedinica:

Uprava za trgovinu i unutarnje tržište

Nadležni djelatnici:

Daniel Hinšt, Voditelj Službe

Druga tijela konzultirana prilikom izrade Prijedloga stajališta: Ministarstvo graditeljstva i prostornoga uređenja, Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Ministarstvo financija, Ministarstvo turizma, Državna geodetska uprava, poslovna udruženja (HUP, HGK, HOK), Jedinstvena kontaktna točka (psc.hr).

Nadležni djelatnik u MVEP (Sektor za koordinaciju europskih poslova):

Maša Popović, voditeljica Odjela za unutarnje tržište, zapošljavanje i socijalnu politiku, zdravlje, zaštitu potrošača, obrazovanje, kulturu, sport i mlade, Služba za COREPER I

Nadležna radna skupina Vijeća EU i nadležni službenik/ica u SP RH pri EU:

Radna skupina za konkurentnost i rast Vijeća EU

Ana Štrbac, prvi tajnik, e-mail adresa: ana.strbac@mvep.hr

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EK:

E-kartica se predlaže zbog niza neuklonjenih prepreka slobodi prekograničnog pružanja usluga. Potencijal EU Direktive o uslugama nije u cijelosti iskorišten. E-kartica će se koristiti za sektor profesionalnih i poslovnih usluga te graditeljstva kao alat za pojednostavljenje administrativnih postupaka za pristup tržištu usluga i smanjenje pravne neizvjesnosti. E-Karticom se uvodi jedinstveni europski elektronički postupak kao podrška prekograničnom pružanju usluga i ostvarenju prava sekundarnog poslovnog nastana. Tako će hrvatski pružatelj usluge koji želi obavljati usluge u drugoj državi ugovornici EGP tj. prekogranični zahtjev za e-Karticu („putovnica“) uputiti hrvatskoj Jedinствenoj kontaktnoj točki. Jedinствena kontaktna točka izrađuje e-Karticu u suradnji s hrvatskim nadležnim tijelom koje podatke provjerava s nadležnim tijelom države u kojoj tražitelj kartice želi pružati uslugu. Izdaje se e-Kartica koja je jamstvo da pružatelj usluge ne mora prolaziti kroz administrativni postupak u drugoj državi članici. Ako postoje opravdani razlozi, država članica može odbiti karticu. Izdavanje e-Kartice je cjeloviti elektronički postupak pri čemu bi se koristio elektronički dodatak na već uspostavljeni europski Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI). E-kartica bi se u prvoj fazi primjene izdavala za profesionalne i poslovne usluge te graditeljstvo, budući da je ocjenjeno kako upravo ova dva sektora imaju nizak stupanj integracije na unutarnje tržište te su suočeni sa nerazmjerno zahtjevnim administrativnim postupcima u prekograničnom poslovanju. EK drži kako će se prijedlogom digitalnog instrumenta, e-Kartice, značajno pojednostavniti postupci kroz koje prolaze pružatelji usluga u prekograničnom poslovanju i ostvarivanja sekundarnog poslovnog nastana. Time će se smanjiti administrativni troškovi za pružatelje usluga. Za pružatelje usluga e-kartica je dobrovoljni instrument.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

Ocjena provedbe Direktive o uslugama pokazala je kako postoji niz prepreka slobodi pružanja usluga jer nedostaju dobro strukturirani i obvezujući mehanizmi suradnje DČ. Istovremeno, regulatorno okruženje za niz usluga među DČ i dalje se značajno razlikuje, što stvara pravnu neizvjesnost na unutarnjem tržištu. Naročito je to slučaj u sektoru profesionalnih i poslovnih usluga te graditeljstvu. Prekogranično pružanje usluga i intenzitet ulaganja i dalje su na niskoj razini unutar EU iako postoji potencijal rasta. Cilj uvođenja e-kartice je smanjenje administrativnih troškova slobode prekograničnog pružanja usluga i ostvarivanja sekundarnog poslovnog nastana. Djelovanjem na razini EU-a osiguralo bi se da pružatelji usluga bolje iskoriste prilike na unutarnjem tržištu usluga tj. potaknula bi se tržišna dinamika i konkurencija. Za potrošače će to značiti širenje mogućnosti odabira, veću kvalitetu i otvaranje prostora za niže cijene usluga.

Status dokumenta: EK je Paket za usluge predstavila na Radnoj skupini za konkurentnost i rast Vijeća EU 25. siječnja 2017. i 2. veljače 2017. U međuvremenu su održane i dodatne sjednice navedene Radne skupine kako bi se detaljno raspravljala predmetna tema.

Stajalište Republike Hrvatske:

RH vidi e-Karticu kao podršku smanjivanju administrativnih opterećenja pri ishođenju odobrenja za slobodno prekogranično pružanje usluga i ostvarivanju prava sekundarnog poslovnog nastana. U tom smislu, e-Kartica je bitan segment europske reforme unutarnjeg tržišta usluga. E-Kartica je

izvozni poticaj hrvatskim poduzetnicima za unutarnje tržište EU i prilika za jačanje produktivnosti i konkurentnosti na unutarnjem tržištu usluga.

RH smatra da postoje određena otvorena pitanja (niže u tekstu) na koja je potrebno odgovoriti kako bi se dobio opsežniji i jasniji uvid u pojedine aspekte funkcioniranja e-kartice.

U nastavku se iznosi detaljnije stajalište sukladno pojedinim člancima prijedloga Direktive i Uredbe glede funkcioniranja e-Kartice.

Prijedlog DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom ... – dok. 5283/17

Članci 1.-3 -RH podržava predloženi tekst. RH smatra kako se već u članku 1. Treba pojasniti svrha uvođenja e-kartice. Također, RH smatra kako se u članku 3. točki 4. treba precizno definirati pojam „Koordinativno tijelo“, umjesto isključivog referiranja na tekst prijedloga Uredbe. Vezano uz članak 2. - s obzirom da su prijedlogom Direktive obuhvaćene putničke agencije, organizatori putovanja (turoperatori) i ostale rezervacijske usluge postavlja se pitanje usklađenosti e-kartice s Direktivom 2015/2302 o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, kako je pitanje osiguranja i zaštite u slučaju nesolventnosti pokriveno tom Direktivom.

Članak 4 – RH podržava kao obvezu država članica da prihvaćaju važeću e-karticu potrebno za slobodno pružanje usluga.

Članak 5.-RH podržava predloženi tekst kao znak obveze da se uklanjaju prepreke pristupu tržištu. Ipak, potrebno je preciznije odrediti što je točno pokriveno pojedinim stavcima predloženog članka i poveznicu u odnosu na Direktivu o uslugama.

Članak 6.-RH podržava predloženi tekst obzirom na zaštitu osobnih podataka i načelo once-only (samo jednom) kojime se izbjegava obveza dupliciranja dostave informacija koje tijela javne vlasti već posjeduju pa ih mogu međuresorno razmjenjivati. Time se daje doprinos administrativnom pojednostavljenju koje je i obveza prema članku 5. Direktive o uslugama. Bitno je da lista ne bude zatvorena, ali je potrebno pojašnjenje zašto su navedene tri specifične kategorije informacija.

Članak 7.-RH podržava jer se jamči neograničena valjanost/trajanje e-kartice na cijelom teritoriju svake države članice, osim o slučajevima suspenzije i odbijanja. Time se jamči sloboda unutarnjeg tržišta usluga. Pritom je istaknuta razlika između prekograničnog pružanja usluga i sekundarnog poslovnog nastana, što je bitno naglasiti. Potrebno je u praksi jačati praksu uzajamnog priznavanja. Također, potrebno je precizno definirati kriterije odbijanja zahtjeva.

Članak 8.-RH podržava jer jamči da pružatelj usluge s poslovnim nastanom u određenoj državi članici može aplicirati za e-karticu u toj istoj državi. Pritom će biti važna uloga Koordinativnog tijela kako bi pružatelj usluge mogao sve formalnosti obaviti na jednom mjestu, umjesto lutanja među nadležnim tijelima.

Članak 9.-RH podržava kao važan jer isključuje obvezu apliciranja za e-karticu pružateljima kojima je izdana Europska profesionalna kartica (EPC). Komisija je već pojasnila razliku u svrsi i primjeni e-kartice i EPC. To je bitno naglasiti kako bi se napravila jasna distinkcija u primjena navedena dva mehanizma čije svrhe nisu iste.

Članak 10.-RH podržava pravo dano državama članicama da izdavanje e-kartice uvjetuju prevladavajućim javnim interesom, sukladno Direktivi o uslugama. Pritom je važno istaknuti

kako svako opravdanje javnog interesa zaštite potrošača, okoliša, zdravlja i sigurnosti mora imati kvalitetnu analizu kroz test razmjernosti, umjesto da se regulatorne prepreke opravdavaju kao pravilo koje bi narušilo načela slobode pružanja usluga. Bitno je da EK prati sve slučajeve suspenzija i odbijanja e-kartice kako bi se moglo sprječavati neopravdano korištenje takvih procesa kao oblik administrativne prepreke.

Članak 11.-RH podržava predloženi tekst jer se Koordinativno tijelo države članice obvezuje na rok od tjedan dana da analizira prijavu za e-karticu te verificira informacije i dokumentaciju te potom elektronički komunicira prijavu prema drugoj državi članici. Bitnim ističemo obvezu elektroničke platforme (stavak 1, točka g) i komunikacije s pružateljem usluge samo na jednom kontaktnom mjestu.

Članak 12.-RH podržava rok od dva tjedna unutar kojeg koordinativno tijelo države članice u kojoj prijavitelj za e-karticu želi pružati usluge mora informirati državu članicu i prijavitelja o zahtjevima koje treba ispuniti za privremeno prekogranično pružanje usluga. Rok od dva tjedna osigura razmjernu brzinu administrativnog procesa.

Članak 13.-RH podržava isto kao i prethodni članak samo što se odnosi na pitanje ostvarivanja prava sekundarnog poslovnog nastana tj. trajnog poslovanja, bez privremenog prekograničnog pružanja usluga.

Članak 14.-RH podržava kao vrlo bitan jer administraciji uvodi obvezu poštivanja načela once-only i izbjegavanja dupliciranja podataka.

Članak 15.-RH podržava mogućnost da država članica domaćin suspendira (ukine) ili opozove e-karticu u određenim slučajevima, pogotovo u slučaju bilo kakvih krivih podataka. Ipak, takvi slučajevi moraju biti iznimke od pravila, kako bi se izbjeglo postavljanje novih administrativnih prepreka.

Članak 16.-RH podržava mogućnost privremenog ili trajnog suspendiranja (ukidanja) ili opoziva e-kartice za određene uslužne djelatnosti. Pritom je bitno adekvatno obrazloženje u kojim je to slučajevima moguće.

Članak 17.-RH podržava predloženi tekst koji propisuje postupak suspendiranja ili opoziva e-kartice putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), bez da pritom postupak miješa sa sustavom upozorenja koji već postoji u IMI-ju. Ipak, bitno je jasnije propisati da li navedeni postupak nadzire nacionalni IMI koordinator (NIMIC) ili je to izravna i isključiva odgovornost Koordinativnog tijela.

Članci 18.-24. RH podržava predloženi tekst vezan uz završne odredbe. Ističemo važnost članka 20. kojime se postavlja obveza da Europska komisija u suradnji s dionicima nadzire provedbu i učinke europske e-kartice, pogotovo učinke na sniženje administrativnih troškova pružatelja usluga te cijene i kvalitetu usluga. RH predlaže da se također sagledavaju i učinci na promjene u funkcioniranju administrativnih procesa. Ipak, RH smatra kako bi trebao biti rok od 3 godine (umjesto predloženih 5 godina) za provedbu evaluacije od strane Komisije, nakon prijenosa direktive u nacionalna zakonodavstva, pogotovo iz perspektive prilagodbe procesa e-kartice praksama e-uprave. Time bi se osiguralo pravovremeno sagledavanje učinaka i funkcioniranja e-kartice u praksi. RH podržava rok od 2 godine za prijenos direktive kao i obvezu država članica da obavijeste Komisiju o zakonodavnim prilagodbama slijedom prijenosa direktive.

Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o uvođenju europske e-kartice i povezanih administrativnih sadržaja ... – dok. 5284/17

Članci 1.-3 -RH podržava predloženi tekst. U članku 2. se jasno određuje opseg primjene na određene uslužne djelatnosti, uz potvrdu isključenja primjene za uslužne djelatnosti sukladno Direktivi o uslugama. Također, u članku 2. je dano osiguranje da se uredba neće odnositi na pitanja prava radnika. U članku 3, alineje 1 i 2 trebalo bi zbog transparentnosti precizno opisati pojmove „informacije o dobrom ugledu pružatelja usluge“ i „elektronički dokument“, umjesto isključivog referiranja na druge izvore EU prava. Isto se odnosi i na alineje 9.-13. te 16. i 19.

Članak 4 – RH podržava kao znak da pružatelji usluga mogu dobrovoljno odlučiti koristiti e-karticu te da se prijava izvršava kroz standardizirani višezječni obrazac u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI). Ipak, bitno je jasnije propisati da li navedeni postupak nadzire nacionalni IMI koordinator (NIMIC) ili je to izravna i isključiva odgovornost Koordinativnog tijela. RH podržava propisivanje predloženog seta podataka koje pružatelj usluge treba dostaviti, pogotovo informacije o dobrom ugledu i profesionalnom osiguranju koji su bitni iz perspektive zaštite potrošača. RH podržava obvezu država članica da Komisiji pruže sve potrebne regulatorne informacije (kao i regulatorne promjene istih) o postupovnim koracima vezanim uz zahtjeve potrebne za pružanje usluga na trajnoj i povremenoj osnovi, a koje su potrebne za razvoj standardiziranih elektroničkih obrazaca. Ipak, umjesto da se dostava informacija obavlja kroz IMI sustav kako je predloženo u tekstu, efikasnija opcija bila bi da Komisija koristi informacije o sektorskim zahtjevima prema pružateljima usluga koji su već dostupni putem Jedinствене kontaktne točke. Na taj način bi se pojednostavila obveza dostave informacije, a nadležna tijela su na Jedinственој kontaktnој točci već dostavile gotovo sve potrebne informacije. Ukoliko određene informacije nedostaju podrazumijeva se obveza dostave istih Komisiji kao i neodgodive objave na stranici Jedinствене kontaktne točke.

Članak 5.-RH podržava regulaciju vezanu uz mogućnost prilaganja ujednačenog formata certifikata o osiguranju, što je važno iz perspektive zaštite potrošača. Korisno je što se u predloženom tekstu spominju elementi osiguranja, kao što su teritorijalni opseg, rizici vezani uz osiguranje, trajanje i iznos.

Članak 6.-RH podržava predloženi tekst vezan uz mogućnost ispunjavanja zahtjeva u okviru sustava stručnih kvalifikacija i izaslanja radnika kroz elektronički format povezan sa IMI sustavom. Korisno je istaknuto kako navedeni proces pritom koordinira Koordinativno tijelo države članice iz koje je pružatelj usluge koji aplicira za e-karticu. Ipak, bitno je jasnije propisati da li navedeni postupak nadzire nacionalni IMI koordinator (NIMIC) ili je to izravna i isključiva odgovornost Koordinativnog tijela.

Članak 7.-RH podržava mogućnost da za ispunjavanje formalnosti za samozaposlene pružatelje profesionalnih usluga postoji elektronička platforma povezana sa IMI sustavom, uz ulogu Koordinativnog tijela. Ipak, bitno je jasnije propisati da li navedeni postupak nadzire nacionalni IMI koordinator (NIMIC) ili je to izravna i isključiva odgovornost Koordinativnog tijela.

Članak 8.-RH podržava da postupak prijave, izdavanja, ažuriranja, suspenzija, opoziva i ukidanja e-kartice bude u cijelost elektronički kroz e-platformu povezanu sa IMI sustavom. Ipak, bitno je jasnije propisati da li navedeni postupak nadzire nacionalni IMI koordinator (NIMIC) ili je to izravna i isključiva odgovornost Koordinativnog tijela. Također, smatramo bitnim što je istaknuto da se poštuje pravo na organizaciju unutarnjeg procesa komunikacije između Koordinativnog tijela i nadležnih tijela u svakoj državi članica. Smatramo kako svaka država članica unutarnji proces uređuje sukladno praktičnim okolnostima i izazovima, uzimajući u obzir obvezu

funkcioniranja procesa između Koordinativnog tijela i nadležnih tijela.

Članak 9.-RH podržava kao bitan segment u smislu administrativnog pojednostavljenja. Na taj način, za cjelokupni proces e-kartice bi bile dovoljne neovjerene kopije dokumenata. Takva mogućnost je definirana kroz Direktivu o uslugama. Podržava se da Komisija usvoji tehnička pravila za automatsko prevođenje informacija i dokumentacije u okviru cjelokupnog procesa e-kartice.

Članak 10.-RH podržava odredbu da eventualne pristojbe za proces vezan uz e-karticu budu razmjerne opsegu obavljenog administrativnog posla. Važno je istaknuti pravo pružatelja usluga na povrat uplaćenog novca za pristojbu u slučaju da prijava ne bude sagledana, verificirana i ispunjena od strane države članice. Također, važno je oslobođenje od naplate pristojbe u slučajevima ažuriranja, dostave dodatnih informacija ili suspenzije, opoziva i ukidanja e-kartice. Podržava se pravo Komisije da tehničkim pravilima uredi načine plaćanja pristojbi.

Članci 11.-12 -RH podržava jer obvezuje distributore osiguranja da u roku od 15 dana od zaprimanja zahtjeva od određenog državnog tijela izdaju izjavu o obvezama treće strane glede osiguranja od profesionalne odgovornosti. Podržava se pravo Komisije da standardizira pitanja glede same izjave kao i ostale obveze distributora osiguranja (kako su navedene u članku 12).

Članak 13.-RH podržava obvezu profesionalnih organizacija (npr. strukovnih komora) koje nude grupno pokrivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti za svoje članove/članice da osiguraju nediskriminativni pristup takvim grupnim osiguranjima i pružateljima usluga iz drugih država članica.

Članak 14.-RH podržava obvezu razmjene informacija i međusobnog pomaganja između koordinativnih tijela i nadležnih tijela država članica, uz mogućnost da Komisija uredi tehničke detalje. Bitno je da se pritom koriste već dostupne interkonekcije i registri, uključujući poslovne registre.

Članci 15.-16 -RH podržava predloženi tekst.

Članak 17.-RH podržava obvezu da svaka država članica u roku od 9 mjeseci od stupanja na snagu predložene Uredbe odredi Koordinativno tijelo koje će provoditi proces e-kartice u suradnji s nadležnim tijelima. RH smatra kako nije potrebno uvoditi nova duplicirajuća tijela, već iskoristiti postojeću strukturu Jedinstvene kontaktne točke za usluge. Ista se razvija kao jedinstveni portal za informiranje poslovnog sektora i pružatelja usluga o regulativi i pristupu elektroničkim postupcima. Obzirom da je e-kartica sadržajno vezana uz postupke ostvarivanja prava poslovnog nastana i slobode (prekograničnog) pružanja usluga, Jedinstvena kontaktna točka će se prilagoditi navedenoj obvezi uzimajući pritom u obzir da odobrenja za pristup tržištu usluga donose nadležna tijela. Jedinstvena kontaktna točka bi stoga bila koordinacijski posrednik u isporuci odobrenja nadležnih tijela prema pružateljima usluga. Pritom se jasno uređuje da predložena uredba ne ulazi u pitanje raspodjele upravnih nadležnosti u državama članicama na bilo kojoj razini.

Članci 18.-19.- RH podržava obvezu da Europska komisija u suradnji s dionicima nadzire provedbu i učinke europske e-kartice, pogotovo učinke na sniženje administrativnih troškova pružatelja usluga te cijene i kvalitetu usluga. RH predlažemo da se također sagledavaju i učinci na promjene u funkcioniranju administrativnih procesa. Ipak, RH smatra kako bi trebao biti rok od 3 godine (umjesto predloženih 5 godina) za provedbu evaluacije od strane Komisije, nakon prijenosa direktive u nacionalna zakonodavstva. Time bi se osiguralo pravovremeno sagledavanje učinaka i funkcioniranja e-kartice u praksi.

Članak 20.-RH podržava amandman na Uredbu (EU) br. 1024/2012 kako bi se e-kartica uključila o opseg primjene IMI uredbe.

Članak 20.-RH podržava predloženu odredbu o stupanju na snagu.

Otvorena pitanja za RH:

RH ima sljedeća otvorena pitanja:

- planira li se proširenje opsega područja primjene e-kartice i na druge sektore kao i na pitanja javne nabave i PDV-a kako bi pružatelji usluga vidjeli što veću razinu dodane vrijednosti za rješavanje problema s tržišnim preprekama?
- može li se definirati još precizniji popis uslužnih (pod) djelatnosti na koje će se e-kartica odnositi sukladno prijedlogu kako bi opseg primjene bio što jasniji?
- koji su mogući učinci e-kartice na funkcioniranje administrativnih procesa, pogotovo na regionalnim i lokalnim razinama?
- koji su mogući učinci e-kartice na pružatelje usluga osiguranja od profesionalne odgovornosti?
- može se smanjiti rok za evaluaciju učinaka e-kartice sa 5 na 3 godine?
- koje će točno biti uloge i odgovornosti Koordinativnog tijela te hoće li iste biti detaljnije pojašnjene kroz zakonodavni prijedlog?
- koliki je potreban broj e-kartica ovisno o broju (pod) djelatnosti koje planira pružatelj usluge?
- da li je EK u svojim analizama radila razliku između usluga koje se pružaju „fizički“ i usluga na daljinu (npr. e-trgovina)?
- koja je uloga EK ukoliko je odbijeno izdavanje e-kartice te prema kojoj državi članici pružatelj usluga u tom slučaju može uputiti žalbu? Koje su druge mogućnosti za pružatelja usluge koji želi poslovati u drugoj državi članici? Kako će EK osigurati da odbijanja izdavanja e-kartice ne postanu pravilo, već iznimka u točno opravdanim slučajevima? Koji su kriteriji odbijanja zahtjeva? Postavlja se pitanje pravne sigurnosti pružatelja usluga. Postavlja se i pitanje nadzora, tj. što ako se ustanovi da pružatelj usluge ne ispunjava sve uvjete u državi članici, premda mu je e-kartica izdana.
- koje indikatore će EK koristiti za mjerenje uspješnosti i evaluaciju provedbe e-kartice u praksi?
- planira li se uvesti tzv. *base* e-kartica kako pružatelj usluga ne bi morali svaki put dostavljati iste podatke kada žele poslovati u drugoj DČ?
- kako će se proces e-kartice odnositi prema inicijativi za jedinstveni digitalni prijamnik (Single Digital Gateway)?

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU:

Rasprava se vodila vezano na odabir opcije iz procjene učinaka, prihvatljivosti i postupovnih koraka za izdavanje i učinku e-Kartice:

PT podsjeća na zajednički non paper sa IT. Zadovoljni u s prijedlogom, drže ga korisnim u

rješavanju problema fragmentacije tržišta. Podržavaju sektorski pristup i odabir sektora. Procjena učinka ostavlja neka pitanja otvorena (osiguranje, upućeni radnici). Nije im jasan učinak prijedloga na pružatelje usluga osiguranja od profesionalne odgovornosti, nedostaju podaci u tom tijelu. Nije im jasan ni učinak na tijela državne uprave (u smislu privikavanja na nove procedure). **PT** je podržao prethodni zahtjev **BE** te ih zanima uloga **EK** u postupku izdavanja e-kartice (**BE** je zatražila **EK** dodatno pojašnjenje (non paper) koje usluge će biti uključene u područje primjene e-kartice).

BE podržava ciljeve **EK**, slažu se da postoje prepreke za rast i produktivnost. Postavljaju pitanje poveznice s **EPC** inicijativom, u smislu administrativnog tereta za **DČ**. Ujedno ih zanima izračun troškova za **DČ** za e-karticu. Svjesni su da se radi o dobrovoljnom instrumentu, no ujedno ističu da smatraju da se radi i o dupliciranju procedura (vezano za one stop shop). Zanima ih pitanje jezika na kojem će **DČ** komunicirati, odnosno da li je **EK** procijenila da li je dovoljno automatsko prevođenje. Kao **PT**, traže više informacija po pitanju osiguranja i mogućnostima ex post kontrole **DČ** domaćina. **BE** je zatražila **EK** dodatno pojašnjenje (non paper) koje usluge će biti uključene u područje primjene e-kartice. **BE** je podsjetila da je zatražila non paper za područje primjene i sekundarni poslovni nastan. **BE** zanima da li je e-kartica vezana za aktivnost ili osobu, te koji je postupak u slučaju multidisciplinarnih aktivnosti.

FR drži da prijedlog nije dovoljno balansiran budući da je riječ o politički osjetljivom prijedlogu. Ne drže dobrom usporedbu sa unutarnjim tržištem za robe, koje je većim dijelom harmonizirano. Ističu da su sami proveli javno savjetovanje, no njihovi rezultati se razlikuju od rezultata **EK**, kao ključna dva problema identificirali su nedostatak usklađivanja za fiskalna i socijalna pitanja. Ujedno žele bolje pojašnjenje zašto su odabrana upravo ova dva sektora. Traže mišljenje Pravne službe Vijeća da li je odabir dva pravna instrumenta opravdan. **FR** je podržala **BE** (dodatno pojašnjenje (non paper) koje usluge će biti uključene u područje primjene e-kartice i **PT** (podržao prethodni zahtjev **BE** te ih zanima uloga **EK** u postupku izdavanja e-kartice). Zanima ih koja je uloga **EK** primjerice ukoliko je odbijeno izdavanje e-kartice te prema kojoj **DČ** pružatelj usluga u tom slučaju može uputiti žalbu.

LU je podržao **FR** i **BE**. Iako se slažu s definicijom problema, ne slažu se sa odabirom opcije. Za njih je od presudne važnosti da sama poduzeća misle da prijedlog odgovara njihovim potrebama. Organizirali su savjetovanje s poduzećima, koji nisu zadovoljni sektorskim pristupom te da prijedlog ne rješava pitanja vezano za **PDV**. Nezadovoljni su da **EK** nije gledala regulatorno pojednostavljenje za ključne pitanja. Ujedno drže da u zakonodavnom prijedlogu nije jasna razlika između sekundarnog poslovnog nastana i privremenog pružanja usluga. Zanima ih da li je **EK** u svojim analizama radila razliku između usluga koje se pružaju „fizički“ i usluga na daljinu (npr. e-trgovina). Ujedno ih zanima što se događa u kompleksnijim situacijama, primjerice kada je gradnja povezana s unutarnjim uređenjem, da li u tim situacijama poduzeća trebaju jednu ili više e-kartica, ovisno o broju aktivnosti. Drže da u procjeni učinka nema pojašnjenja zašto je **EK** odabrala dva zakonodavna instrumenta kao ni procjene učinka za moguću komitologiju. **LU** shvaća da se **EPC** odnosi samo na priznavanje određenih profesionalnih kvalifikacija i privremeno pružanje usluga, a ostale usluge su pokriven e-karticom.

LU i **UK** traže više informacija o ulozi matičnih **DČ**.

DK je podržala e-karticu i postavila pitanje o mogućnostima korištenja e-kartice u kontekstu javne nabave. **DK** traži više informacija o standardiziranim obrascima za DČ domaćine.

CZ pozdravlja paket, poveznica e-kartice s EPC, koja je već pokazala pravu vrijednost. No ujedno vezano za procjenu troškova za tijela DČ napominje da ne možemo troškove za e-karticu uspoređivati s troškovima za EPC, budući da se radi o većem angažmanu administracije DČ.

LT traži više informacija o odabiru sektora, kao i koje su konkretne poslovne usluge uključene (npr. da li su uključene i usluge u turizmu). Žele jasnije podatke o dodatnom opterećenju za administracije DČ.

DE se slaže s ciljem prijedloga e-kartice, povećanjem integracije tržišta poslovnih i građevinskih usluga te jačanje produktivnosti u oba sektora. Važno im je da e-kartica vodi poboljšanju za poduzeća, potrošače i DČ. Slažu se s prethodnicama vezano za komentare za troškove DČ, posebno za DČ s federalnim uređenjem (zbog čega je jedinstvena europska rješenja teže provesti uz lokalne i regionalne autonomije). Zanima ih dali je EK evaluirala poveznicu ovog instrumenta sa drugim inicijativama (EPC i Jedinstveni digitalni pristupnik). Slažu se s primjedbom FR o političkom karakteru ove inicijative. Zanima ih detaljnije pojašnjenje za odabir opcije 2. **DE** se referira na spomenuti prilog Direktivi, budući da se u prilogu ne navode eksplicitno profesije, nije im jasno kako će nadležna tijela tumačiti navedeni prilog. Drže da je područje primjene preširoko, pozivaju EK da razmisli o smanjenju područja primjene kako bi smanjili potencijalno opterećenje za administracije DČ. **DE** je istaknula da bi trebalo zatražiti mišljenje Odbora regija za prijedlog instrumenta, budući da će isti imati učinak na regije.

IT je pozitivna prema paketu za usluge i e-kartici, iako su svjesni da e-kartica neće rješavati regulatorne prepreke. Drže da je važno tijekom analize razmisliti koje informacije se mogu naknadno dodati. S obzirom na federalnu strukturu, teško će im biti odrediti jednu kontakt točku. Zanima ih funkcioniranje e-kartice u budućnosti u kontekstu poboljšanja primjene načela uzajamnog priznavanja.

AT podržava cilj e-kartice, posebno pojednostavljenje administrativnih procedura za poduzetnike. No, pitaju se da li postoji jednostavniji instrument za poduzeća. Također ističu da EK nije kod procjene troškova vodila računa o federalno uređenim DČ. Zanima ih u kojem opsegu su moguće kontrole od strane DČ domaćina. **AT** još analizira prijedlog, ujedno navodi da se u AT poduzeća koja žele prekogranično poslovati registriraju u nadležnom Ministarstvu, zanima ih kako ovaj prijedlog utječe na njihove nacionalne procedure. **AT** predlaže ukoliko ćemo uključivati Odbor regija da zatražimo mišljenje na konkretna pitanja vezano za zakonodavne prijedloge.

ES ističe da EK predlaže skupu i kompliciranu mjeru za pojednostavljenje ali ne garantira njenu učinkovitost. Vezano za primjebu EK da ni DČ nisu mogle ni same procijeniti potencijalni trošak e-kartice, ističe da DČ nisu mogle procijeniti troškove budući da nisu imali informaciju o području primjene buduće inicijative. **ES** vezano za članak 11. stavak 4., postavlja pitanje zašto

EK planira provedbenim aktima donijeti tehnička pravila o postupanju sa zahtjevom i njegovoj obradi a ne kroz same članke. Slično razmišlja **FR**, koja želi izbjeći velik broj provedbenih akata.

HU je u priličnoj dugoj intervenciji kritizirala studiju procjene učinka, istaknuvši da nedostaje konzistentnost s postojećim sličnim instrumentima. Nije jasan učinak inicijative budući da rješava samo administrativne ne i regulatorne prepreke. Nije jasna potencijalna dodana vrijednost za pružatelje usluga. U studiji nije istaknut doprinos dionika koji već prekogranično posluju, tijekom javnog savjetovanja odgovorilo je samo 10 predstavnika građevinskog sektora. Nisu realno procijenjeni troškovi za DČ i osiguravajuća društva. Indikatori za praćenje uspješnosti instrumenta nisu mjerljivi. **HU** je postavila pitanje poveznice e-kartice s pravom trgovačkih društava i sekundarnog poslovnog nastana. **HU** ističe da će DČ teško moći postupati sukladno čl. 6. Direktive o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu vezano za dijeljenje podataka sadržanim u e-kartici.

PL podržava ambicioznu e-karticu i automatsko priznavanje u DČ. Ujedno ih zanima zašto se EK odlučila za opciju 2. a ne ambicioznije rješenje.

BG traži više informacija o očekivanim makroekonomskim efektima i povećanju produktivnosti. Traže jasnije indikatore za praćenje uspješnosti inicijative od samog broja izdanih e-kartica. **BG** i dalje nije jasno u kojoj DČ pružatelj usluga ulaže žalbu u slučaju odbijanja izdavanja e-kartice, posebno upozorava na problem ako se žalba ulaze prema DČ domaćinu (pitanje jezika, troškovi i sl.).

HR je istaknula da ne može iznijeti službeno stajalište. Načelno pozdravlja europsku e-karticu kao mehanizam za administrativno rasterećenje pružatelja usluga, ali traži više informacija o praktičnoj implementaciji instrumenta u pojedinim slučajevima te o potencijalnom širenju područja primjene na druge sektore.

UK i **NL** traže pojašnjenje za odnos instrumenta s EPC.

SK zanima da li EK razmišljala o tzv. *base e-kartici*, kako pružatelj usluga ne bi morali svaki put dostavljati iste podatke kada žele poslovati u drugoj DČ. Zanima ih ukoliko je odbijeno izdavanje e-kartice, koje su druge mogućnosti za pružatelja usluga koji želi poslovati u drugoj DČ. Vezano za pitanje suspenzije ili opoziva europske e-kartice usluga zanima ih dali će pružatelju usluga biti omogućeno da dostavi dodatna obrazloženja. **SK** je postavila pitanje da li je EK razmišljala o povezivanju u slučaju ne izdavanja e-kartice sa Solvitom.

SE je pozvala na prilagodbu teksta i rodnu neutralnost u člancima Direktive i Uredbe.

EK je razmotrila 4 paketa alternativa za javne politike (policy opcije) i njihov učinak. EK je procijenila da je u ovom trenutku najprikladnija opcija 2. uz određene elemente opcije 3 (osiguranje), budući da je ocjenjeno da u ovom trenutku ne postoji politička suglasnost da prijedlog rješava ujedno i regulatorne prepreke. **EK** ističe da je svjesna političke osjetljivosti

prijedloga. Drže da je svima poznato zašto je EK ocijenila da je u ovom trenutku moguća opcija 2. Uključena je klauzula o preispitivanju, EK će nakon evaluacije ocijeniti da li je moguće prijedlogom obuhvatiti i regulatorne prepreke. Vezano za pitanje PT o učinku prijedloga na osiguravajuća društva, ističe da su tijekom javnog savjetovanja postavili pitanje dionicima gdje su problemi u ovom dijelu. Drže da ovaj prijedlog ne uvodi dodatne obveze za pružatelje usluga, već se traži jasna informacija o pokrivenosti u prekograničnim situacijama. Nastavno na komentare za dodatne troškove za tijela DČ, podsjećaju i na prednosti ovog sustava, posebice za DČ domaćina. Svjesni su da pojedine DČ rade s „puno papira“, dok e-kartica predstavlja e-proceduru. E-kartica će koristiti IMI sustav, koji financira EK. U prilogu 8. studije procjene učinka pokušali su dati procjenu troškova za DČ, svjesni su da su pojedinačni troškovi veći u odnosu na EPC karticu. Ističe važnost određivanja jednog koordinativnog tijela kako bi pojednostavili sustav, na DČ je da odluče o nadležnostima navedenog tijela. Nastavno na kritike da se e-karticom uvodi paralelni sustav u odnosu na EPC, Jedinственe kontaktne točke (JKT) i najavljeni Jedinственi digitalni pristupnik (JDP), ističu da je JKT platforma koja objedinjuje nacionalne procedure, nisu zadovoljni njihovim funkcioniranjem, dok će se JDP fokusirati na horizontalne procedure. Naglašavaju da predmetne inicijative rješavaju različite probleme. Nastavno na komentar FR, ističu da ova inicijativa ne obuhvaća sve prepreke (nije „silverbullet“). Fokusirali su se na ove sektore budući da sunajviše regulirani i imaju nizak stupanj integracije. Vezano za indikatore praćenja uspješnosti, ističu da je u studiji procjene učinka tablica naznačeno na koji način će izravno pratiti uspješnost e-kartice (slično kao EPC), pratit će kroz provedbu posebnih preporuka za DČ u okviru europskog semestra, nakon 5 godina provest će evaluaciju o učinkovitosti provedbe. Vezano za pitanje DK, ne vide poveznicu e-kartice i postupaka javne nabave, budući da se radi o različitim zahtjevima. Slažu se da nije u potpunosti jasno o kojim poslovnim uslugama se radi, pokušali su kroz Prilog prijedlogu Direktive i na temelju NACE statističke klasifikacije dati smjernice o kojim uslugama se radi, ideja je uključivanje usluga iz područja primjene Direktive o uslugama. EK shvaća da troškovi mogu veći biti za DČ s federalnim uređenjem, predlaže korištenja IMI sustava za komunikaciju između koordinacijskog tijela i drugih nadležnih tijela. Slažu se da usporedba sa troškovima za EPC nije najbolje rješenje. Vezano za primjedbe na dodanu vrijednost instrumenta budući da rješava samo administrativne prepreke, podsjećaju na druge instrumente koje za cilj imaju rješavanje regulatornih prepreka, npr. prijedlog za poboljšanje sustava notificiranja i najavljeni Paket za provedbu. Vezano za primjedbu za slab odaziv dionika kod javnog savjetovanja, ističu da su na raspolaganju imali i druge analize (Eurochambers) prema kojima su administrativne prepreke identificirane kao jedan od ključnih problema s kojim se suočavaju poduzetnici kod prekograničnog poslovanja. Vezano za pitanje BG o očekivanim makroekonomskim efektima, upućuju DČ na studiju Svjetske banke. EK pojašnjava da su pitanja vezana za pravo trgovačkih društava i registriranje podružnica isključena iz procedura za e-karticu. Podsjeća da je EK u obrazloženju prijedloga najavila smjernice za primjenu svih radnih tokova i administrativne podrške u okviru predložene uredbe za uvođenje europske e-kartice. Vezano za komentar DE kako DČ mogu tumačiti prilog Direktivi, ističu da nisu mogli poimence istaknuti profesije, pojedine usluge koje su visoko regulirane nisu uključene, ujedno podsjećaju da je e-kartica dobrovoljan instrument. EK je nastavno na pitanje NL istaknula da e-kartica ne pokriva radno pravo i porezna pitanja. Razlika u odnosu na EPC karticu je da pri dobivanju EPC korisnik može odmah pružati svoje usluge.

EK ističe da će država članica domaćin informirati o primjenjivim zahtjevima (kroz različite forme za DČ), isto nije poznato pružateljima usluga budući da Jedinственe kontaktne točke ne funkcioniraju zadovoljavajuće. Ujedno naglašavaju da nema posebnih zakona za prekogranične

pružatelje usluga. EK ističe da je u recitalima dana mogućnost DČ da koordinacijsko tijelo može jednostavno uputiti na jedinstvenu kontaktnu točku. Uloga EK je davanje na raspolaganje platforme IMI, EK će biti obaviještena kroz sustav ukoliko je odbijeno izdavanje e-kartice. Ukoliko pružatelj usluga udovoljava zahtjevima a odbijeno je izdavanje e-kartice, EK će reagirati. Na pitanje FR, matična DČ ne može izdati e-karticu ukoliko postoji protivljenje DČ domaćina (sustav će blokirati). Vezano za pitanje SK, jednom kada pružatelj usluga dostavi određene podatke, oni ostaju u sustavu IMI i mogu se koristiti za izdavanje e-kartice za druge DČ. EK pojašnjava da će DČ devet mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe putem sustava IMI dostaviti EK sve informacije o postupovnim koracima povezanim sa zahtjevima za pružatelje koje su potrebne za razvoj standardnih obrazaca zahtjeva. Nadaju se da je jasno da se radi o dva različita seta zahtjeva, za privremeno pružanje prekograničnih usluga i za uspostavu poslovnog nastana. Nadležno tijelo DČ domaćin verificira da li su ovi zahtjevi ispunjeni. Nisu razmišljali o povezivanju sa SOLVIT sustavom. Nastavno na pitanje BG, pružatelj se može žaliti u matičnoj DČ, no svjesni su da je ipak bolje rješenje (iako skuplje) žalba prema tijelu DČ domaćina. Vezano na učinak kartice i primjedbu HU da će DČ teško moći postupati sukladno čl. 6. Direktive o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu vezano za dijeljenje podataka sadržanim u e-kartici EK ističe da to pitanje nije detaljno uređeno, na DČ je kako će implementirati tu odredbu.

Pravna služba vijeća je istaknula da su u kontaktu sa službama Odbora regija, ukoliko se DČ slože da je potrebno zatražiti mišljenje, COREPER će usvojiti odluku kao neraspravnu točku. No, ističe da Odbor za regije može samoinicijativno izraditi mišljenje na prijedlog. MT PRES je zatražilo DČ da se izjasne da li žele da se zatraži mišljenje Odbora regija, budući da nije bilo komentara, MT PRES je pretpostavilo da ne postoji interes DČ. DE je istaknula da je razočarana da DČ smatraju da se ne treba konzultirati Odbor regija, no, prihvaća odluku većine.

Poveznica e-kartica s Direktivama 2005/36/EC i 2014/67/EU

EK ističe da je Europska profesionalna kartica (EPC) namijenjena za priznavanje stručne kvalifikacije za pet profesija, dok se e-kartica odnosi na poduzeća i samozaposlene osobe. U situacijama kada pružatelj usluga koji podnosi zahtjev za e-karticu nema EPC karticu, može dostaviti jednostavnu izjavu kojom su pokrivena pitanja vezana za profesionalne kvalifikacije. Podnositelj zahtjeva za e-karticu može kroz IMI sustav podnijeti izjavu koja pokriva članak 9. Direktive 2014/67/EU o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga ili ga se preko IMI platforme upućuje na nacionalne procedure. Ideja je pojednostavljenje postupka i izbjegavanje dostavljanja istih dokumenata u DČ domaćinu i matičnoj DČ.

Osiguranje od profesionalne odgovornosti

EK navodi da će e-kartica sadržavati informacije o osiguranju od profesionalne odgovornosti u matičnoj DČ i drugim DČ. Osiguravatelji će izdati potvrdu o odštetnim zahtjevima za zadnjih pet godina, koju bi osiguravatelji u DČ domaćinu trebali uvažiti prilikom procjene rizika potencijalnog klijenta. EK naglašava da prijedlog ne „prisiljava“ distributere osiguranja da moraju sklopiti osiguranje od profesionalne odgovornosti, no poziva se ih se da prilikom izračuna premija uzmu u obzir iskustvo pružatelja usluga i potvrdu iz matične DČ.

Sporna/otvorena pitanja za DČ, EK i Predsjedništvo EU:**Pitanje pravne osnove e- kartice (Direktiva i Uredba):**

EK ističe da je prijedlog razdvojen s obzirom na različitu pravnu osnovu prema UFEU. Pravna osnova Uredbe (pristup tržištu) je članak 114. UFEU, dok je pravna osnova Direktive članak 53. stavak 1. i članak 62. UFEU-a (pitanje procedure mora biti u Direktivi). **EK** je istaknula da je sukladno pravnoj osnovi UFEU, u Direktivi postavljen opći okvir za operativno funkcioniranje instrumenta te ključna načela; nadležnosti DČ, učinci e-kartice, postupak za suspenziju e-kartice. Uredba pokriva pitanja upućenih radnika, pitanje profesionalne odgovornosti i druga postupovna pitanja (suradnja, prijevod, naknade i dr.)

DE, SI, CZ, LU, FR ES, NL, HU, LT, IT su istaknule da još uvijek ne razumiju pravnu osnovu prijedloga instrumenta e-kartice, odnosno zašto je potrebna i Direktiva i Uredba.

LU ističe da će to zakomplicirati situaciju u EP, bit će potrebna dva izvjestitelja, dvije političke grupacije. Brinu ih rokovi za implementaciju oba prijedloga.

FR se slaže da postoji velik rizik za pregovaranje s EP.

FR i SI nije jasno zašto postupak nije mogao biti riješen na sličan način kao EPC (provedbena uredba EK).

ES je istaknula da im nije jasno kako će prijedlog funkcionirati, zatražili su od EK dijagram tijekom aktivnosti, kako bi im postupak bio jasniji.

IT zanimaju delegirani akti koji su najavljeni za kasniju fazu.

NL podsjeća da su bili skloni podržati instrument koji će rješavati i regulatorne prepreke za poduzetnike, kako bi osigurali dodanu vrijednost za poduzetnike. Zanima ih kako je MT PRES zamislilo nastavak rasprave o dva prijedloga.

BE je istaknula da ne žele „birokratsko čudovište“, koje će stvarati administrativno opterećenje za DČ bez dodane vrijednosti za poduzetnike.

HU smatra da je potrebna bolja analiza poveznice instrumenta s Direktivama 2005/36/EC i 2014/67/EU.

PL je naglasila da podržava da e-kartica pokriva pitanje upućenih radnika, zanima ih mogućnost korištenja instrumenta u kontekstu javne nabave.

DE ističe da dva zakonodavna akta za jedan instrument, kao i niz najavljenih delegiranih akata, ograničava „manevarske“ mogućnosti prilikom implementacije odnosno kod prenošenja u nacionalno zakonodavstvo.

UK je postavio pitanje koje su obaveze DČ vezano za ažuriranje informacija, naglašavaju da moramo osigurati kontinuiranu žurnost informacija koje pokriva e-kartica.

SE ističe da je za njih važno da se e-kartica neće koristiti za kontakt s financijskim institucijama. Zanima ih kako je EK došla do prijedloga da je za procjenu zahtjeva za izdavanje e-kartice koju provodi koordinacijsko tijelo matične DČ dovoljno tjedan dana.

DK postavlja pitanje da li se e-kartica izdaje na određeno ili neodređeno vrijeme, te ukoliko s radi o izdavanju na neodređeno vrijeme, kako osigurati ažurnost informacija, posebice u kontekstu javne nabave te kako javni naručitelj zna da pružatelj usluga ima e-karticu. Zanima ih razlika između dva dokumenta, Potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću i Potvrda o osiguranju.

SI smatra da je EK pri izradi prijedloga e-kartice trebala voditi više računa o razlozima zašto se EPC pokazala tako uspješna. Kao glavni razlog ističe da EPC ne nameće pretjerane zahtjeve za koordinacijska tijela u DČ, što se ne može reći i za e-karticu. Ujedno ističe da im nije jasno zašto su tolike razlike između DČ u cijeni izdavanja EPC. Zanima ih zašto EK toliko naglašava

problem za osiguranje od profesionalne odgovornost u prekograničnim situacijama, s obzirom na druge važnije probleme s kojima se suočavaju poduzetnici kod prekograničnog poslovanja.

DE se slaže sa **SI** da bi e-kartica mogla slijediti primjer sustava za EPC. Podržava komentar **DK**.

LU ističe da želi razumjeti dodanu vrijednost e-kartice za poduzeća, ali zabrinuti su za implementaciju prijedloga. Ističu da ključna pitanja za poduzetnike nisu obuhvaćena ovim prijedlogom, ili su samo djelomično obuhvaćena (PDV, profesionalne kvalifikacije, upućeni radnici, socijalna sigurnost). Kako bi „prodali“ ovaj instrument poduzetnicima, moramo dokazati njegovu dodanu vrijednost, što nije moguće ako prijedlog pokriva samo „10% problema“ s kojima se susreću poduzetnici kod prekograničnog poslovanja. Drže da prijedlog ide dalje od čl.5. Direktive o uslugama, vezano za zahtjeve za dostavu izvornih dokumenata i certificiranog prijevoda, koje je kod predmetne Direktive dopušteno samo u iznimnim slučajevima.

PT traže jasniju analizu poveznice s Direktivama 2005/36/EC i 2014/67/EU. Ujedno ih zanima kako **EK** planira osigurati praktičnu provedbu odredbi koji se odnose na osiguranje od profesionalne odgovornosti (poglavlje V. prijedloga Uredbe).

LT traži više informacija vezan za izjavu o profesionalnim kvalifikacijama.

IT zanima što je sa situacijama kada poduzeće koje želi prekogranično poslovati te je podnijelo zahtjev za izdavanje e-kartice, a pojedini zaposlenici već imaju EPC, koja je odana vrijednost e-kartice. Ujedno ih zanima učinak prijedloga na administracije DČ, posebno one s kompleksnom strukturom. Drže da će doći do problema s koordinacijom i informiranjem.

LU, NL, BE, SK su istaknule da žele jednostavnu proceduru za izdavanje e-kartice, traže **EK** da pojasni na primjeru kako će to izgledati.

EK je istaknula da su odredbe koje se odnose na pristup tržištu i pristup samostalnim djelatnostima sadržane u Direktivi, pravna osnova su članci 53. stavak 1. i članak 62. UFEU. Prijedlog direktive može funkcionirati „samostalno“ u odnosu na prijedlog Uredbe. Drže da je **EK** odabrala ispravnu pravnu osnovu. Naglašava da prijedlog Uredbe sadrži odredbe koje ne mogu imati istu pravnu osnovu kao prijedlog Direktive, navodi primjer mijenja obveze za osiguravatelje. Razumije zabrinutosti DČ za postupanje u EP, ali to ne može utjecati na odabir pravne osnove, vjeruju da eventualne izmjene pravne osnove ne bi mogao podržati Sud EU. Naglašavaju da pravna osnova za EPC i e-karticu nije ista, iz toga razloga nije moguće isto operativno rješenje. Za EPC je **EK** je donijela provedbenu Uredbu koja se temelji na Direktivi 2005/36/EZ. **EK** ističe da smatraju da je DČ ostavljen prostor za interpretaciju, ključne odredbe za postupak sadržane su u Direktivi. **EK** ističe da je pitanje prevođenja riješeno u IMI sustavu kroz mogućnost koju pruža sustav za automatsko prevođenje. Vezano za zabrinutosti IT za koordinaciju procesa u samoj DČ, ističe da je iz tog razloga bitno određivanje zadaća jednog koordinacijskog tijela po DČ za potrebe implementacije ovog instrumenta. Vezano za pitanje za poveznicu s javnom nabavom, drže da se e-kartica može koristiti i u tu svrhu (ali ne mora). Ističe da prije zaključivanja ugovora javni naručitelj može tražiti dodatne informacije kroz IMI sustav, nositelj e-kartice može odbiti dostavu informacija koje su sadržane u e-kartici. Vezano za pitanje **UK**, nejasno odgovara da DČ i pružatelji usluga trebaju znati koje informacije je potrebno ažurirati, te koji su kriteriji za suspenziju i opoziv e-kartice, DČ i pružatelj usluga trebaj voditi računa o tome, kroz dobru suradnju i razmjenu informacija. Pitanje prijevoda i dostave potrebne dokumentacije će se detaljnije razraditi kroz delegirane akte. Vezano za pitanje **SE** za rokove, ističe da su odredili rok tjedan dana na temelju iskustva s EPC karticom. Vezano za pitanje **DK** za osiguranje, Potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću odnosi se na potvrdu distributera osiguranja o odštetnim zahtjevima tijekom prethodnih godina ugovornog odnosa do najviše pet godina, a Potvrda o osiguranju odnosi se na informacije o postojanju osiguranja od profesionalne odgovornosti za predmetne usluge. Na pitanju kako javni naručitelji mogu znati da

pružatelj usluga ima e-karticu, isto je moguće provjerom u IMI sustavu. Vezano za pitanje naknada za izdavanje e-kartica, ne žele ograničavati DČ, ali očekuju razumne i proporcionalne iznose. EK upućuje DČ da pogledaju prilog VII. Studije procjene učinka. Pripremit će dodatne primjere za sljedeći sastanak. Podsjećaju da će EK izraditi Smjernice za pomoć DČ kod prenošenja Direktive te za samu implementaciju.

Analiza teksta prijedloga Direktive

Članak 1. Predmet

BE i LU nisu zadovoljni s člankom. Smatraju da je već u prvom članku trebalo biti pojašnjeno zašto se uvodi e-kartica.

EK smatra da je to dovoljno pojašnjeno u recitalima.

Članak 2. Područje primjene

EK je pojasnila sadržaj članka.

Stavak 1. - Prilog u kojem se navode usluge na koje se primjenjuje ova Direktiva će pojasniti u kasnijoj fazi;

Stavak 2.- logika stavka je detaljnije pojašnjena u recitalu 8., područja isključena iz područja primjene Direktive 2006/123/EZ trebala bi ostati isključeni iz područja primjene ove Direktive;

Stavak 3. – uključena je standardna Lex specialis odredba. Ističu da je kompleksno objasniti područje primjene.

BE ističe da joj ne ulijeva sigurnost da ni osoba koja je pisala prijedlog ne zna objasniti područje primjene.

LU postavlja pitanje zašto su u drugom dijelu stavka 3. posebno naglašava da prijedlog ove Direktive ne dovodi u pitanje pravni okvir za upućene radnike.

LT ističe da još analiziraju prilog Direktivi i popis usluga na koje se primjenjuje, smatraju da je područje primjene ipak preširoko postavljeno.

PL tumači da su prijedlogom obuhvaćene usluge putničkih agencija i organizatora putovanja, pitanje zaštite u slučaju nesolventnosti je pokriveno Direktivom 2015/2302 o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, zanima ih usklađenost e-kartice s tom Direktivom.

FR ističe da se NACE klasifikacija odnosi na statističke kategorije, bitan je stvarni sadržaj profesija. Smatraju da se aktivnosti za pojedinu profesiju nisu jednake u svim DČ. Boje se da će e-kartica doprinijeti povećanja broja prijevara u građevinskom sektoru.

AT i DE nisu uvjereni da je iz odredbe članka razvidno da su pitanja vezana za prava socijalne sigurnosti i radno prava isključeni iz područja primjene ove Direktive.

EK ističe da su koristili NACE klasifikaciju jer ju koriste sve DČ. Nastavno na primjedbu FR, smatraju da e-kartica može pomoći kod smanjenja broja prijevara, jer će se u povezanom sustavu lakše moći uočiti „problematična poduzeća“. Nastavno na primjedbe AT i DE, EK ističe da je to pojašnjeno u recitalu 8.

Stav RH o otvorenim pitanjima:

RH smatra kako e-Karticu treba promatrati uz druge instrumente koji imaju za cilj uklanjanje regulatornih prepreka tržištu usluga.

Potrebno je provoditi trogodišnje evaluacije učinka e-kartice za svaku profesiju.

Također je bitno sagledati i broj zatraženih e-kartica u odnosu na postojeće administrativne postupke.

Potrebno je definirati precizniji popis uslužnih (pod) djelatnosti na koje će se e-kartica odnositi.

Potrebno je opisati moguće učinke e-kartice na funkcioniranje administrativnih procesa, pogotovo na regionalnim i lokalnim razinama, kao i mogući učinke na pružatelje usluga osiguranja od profesionalne odgovornosti.

Predlaže se smanjiti rok za evaluaciju učinaka e-kartice sa 5 na 3 godine.

Potrebno je točno opisati uloge i odgovornosti Koordinativnog tijela.

Potrebno je pojasniti i opisati koliko je potreban broj e-kartica ovisno o broju (pod) djelatnosti koje planira pružatelj usluge.

Potrebno je jasnije propisati situacije ukoliko je odbijeno izdavanje e-kartice te prema kojoj državi članici pružatelj usluga u tom slučaju može uputiti žalbu. Koje su druge mogućnosti za pružatelja usluge koji želi poslovati u drugoj državi članici. Bitno je da EK osigura da suspenzije i odbijanja izdavanja e-kartice ne postanu pravilo, već izuzeće u točno opravdanim slučajevima.

Predlaže se uvođenje *base* e-kartica kako pružatelji usluga ne bi morali svaki put dostavljati iste podatke kada žele poslovati u drugoj državi članici.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Za uvođenje e-kartice potreban je prijenos direktive u nacionalno zakonodavstvo, tj. kroz novi Zakon o uslugama kojime bi se mogla urediti horizontalna primjena e-kartice na sektore profesionalnih usluga te graditeljstva, bez posebnih usklađivanja istih.

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun:

Provedba dokumenta može utjecati na proračunske rashode, što će se naknadno procijeniti.

Istovremeno, svako administrativno rasterećenje pružatelja usluga otvara mogućnost za veću profitabilnost i jačanje tržišnih aktivnosti pružatelja profesionalnih usluga, što bi moglo imati pozitivan utjecaj na proračunske prihode.

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 10.1.2017.
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom ...
[Uredba o europskoj kartici usluga]**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

- **Razlozi i ciljevi prijedloga**

Budući da usluge čine oko 70 % ukupnog BDP-a i zaposlenosti u EU-u, promicanje konkurentnosti tržišta usluga u EU-u od ključne je važnosti za stvaranje radnih mjesta i rast u EU-u. Direktivom o uslugama, koja je donesena 2006., utvrđene su opće odredbe kojima se olakšava uspostava poslovnog nastana pružatelja usluga i njihova sposobnost za prekograničnu ponudu usluga na jedinstvenom tržištu. Direktivom je potaknut niz reformi diljem država članica EU-a kojima je, prema procjenama, tijekom deset godina ostvareno dodatnih 0,9 % BDP-a EU-a.

Međutim, još uvijek postoji velik neiskorišten potencijal za rast i radna mjesta. Tržište usluga u EU-u ostvarilo bi korist od bržeg rasta produktivnosti i učinkovitije raspodjele resursa. Prekogranična trgovina te ulaganja u usluge i dalje su niski. Rješavanje preostalih prepreka za više prekograničnih aktivnosti u uslužnom sektoru pomoći će jačanju tržišnog natjecanja, što će dovesti do većeg izbora i boljih cijena za potrošače kao i do više inovacija. Rješavanjem tih prepreka na temelju okvira koji je već osiguran Direktivom o uslugama otvara se potencijal za dodatni rast BDP-a EU-a od 1,7 %¹. Osim toga, bolje funkcioniranje tržišta usluga pozitivno će utjecati na konkurentnost industrije jer je proizvodni sektor EU-a važan kupac i krajnji korisnik usluga. Naime, usluge čine 40 % vrijednosti proizvoda proizvedenih u EU-u. Stoga konkurentnost proizvodnog sektora ovisi o dobrom funkcioniranju tržišta usluga.

Zbog toga je Europsko vijeće naglasilo da „[o]stvarenje dubljeg i pravednijeg jedinstvenog tržišta bit će ključno za stvaranje novih radnih mjesta, promicanje produktivnosti i osiguravanje privlačne klime za ulaganja i inovacije”². Bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta jedan je od deset prioriteta Europske komisije. Komisija je u strategiji unutarnjeg tržišta donesenoj u listopadu 2015. najavila niz mjera kojima će se jedinstveno tržište bez granica za usluge pretvoriti u stvarnost³. Cilj je jasan: smanjiti prepreke kako bi se pružateljima usluga olakšalo ostvarivanje novih poslovnih prilika uz istodobno osiguravanje kvalitetnih usluga za potrošače. Ovaj se prijedlog nadovezuje na strategiju jedinstvenog tržišta.

Direktivom o uslugama pruža se uravnotežen pravni okvir za postizanje tih ciljeva. Njome se osigurava da su nacionalni propisi nediskriminirajući, opravdani i proporcionalni za postizanje ciljeva od javnog interesa. Osim toga, njome se od država članica zahtijeva da smanje prepreke administrativne prirode koje u praksi odvrću pružatelje usluga od prekograničnog poslovanja. Ovaj prijedlog neće utjecati na Direktivu o uslugama i važna načela koja su njome utvrđena.

Ta su načela, uvedena Direktivom o uslugama, omogućila pozitivan napredak prema boljem funkcioniranju tržišta usluga u EU-u. Istodobno su prepreke većoj integraciji jedinstvenog tržišta još uvijek prisutne u nizu ključnih uslužnih sektora. Posebno su česte u uslužnim sektorima kao što su poslovne usluge i građevinski sektor, u kojima pružatelji usluga često ne mogu lako ostvariti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pri širenju u inozemstvo suočavaju se s administrativnim preprekama. To je potvrđeno opsežnom komunikacijom s

¹ Europska komisija, „Ažuriranje studije o ekonomskom učinku Direktive o uslugama”, 2015.

² Zaključci Europskog vijeća; 28. lipnja 2016.

³ Komunikacija Komisije o poboljšanju jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća, 28. listopada 2015.

pružateljima usluga⁴. To uključuje nedostatak jasnoće o tome kako poštovati postojeća pravila koja odvrćaju poduzeća, posebno MSP-ove, od toga da pokušaju iskoristiti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pružateljima usluga teško je dobiti informacije o primjenjivim regulatornim zahtjevima i postupcima koji trebaju biti ispunjeni za pristup tržištu druge države članice. Osim toga, nacionalnim pravilima često se u obzir uzimaju samo nacionalne situacije bez pojašnjenja o tome kako bi se one trebale primijeniti na pružatelje usluga iz drugih država članica EU-a. Zbog toga pružateljima usluga koji pokušavaju ustanoviti trajnu prisutnost u drugoj državi članici ili pružati usluge preko granice na privremenoj osnovi često nije posve jasno koja pravila trebaju primijeniti i kako. Administrativne formalnosti u različitim državama članicama često su komplicirane te je njihovo ispunjavanje skupo za pružatelje usluga.

Stoga je cilj europske e-kartice usluga smanjiti administrativnu složenost za pružatelje usluga koji žele svoje djelatnosti proširiti na druge države članice. Njome će se istodobno osigurati da države članice mogu primijeniti samo opravdane propise. Ona bi pružateljima usluga bila ponuđena na dobrovoljnoj osnovi kao alternativni način za dokazivanje usklađenosti s primjenjivim nacionalnim pravilima. Njome se pružateljima usluga omogućuje da za ispunjavanje formalnosti pri širenju u inozemstvo upotrijebe potpuno elektronički postupak na razini EU-a, čime im se nudi veća pravna sigurnost i znatno smanjuje administrativna složenost. S pomoću e-kartice moći će izbjeći administrativne prepreke, poput nesigurnosti u vezi s primjenjivim zahtjevima, ispunjavanja različitih obrazaca na stranim jezicima, prevođenja, ovjeravanja ili potvrde vjerodostojnosti dokumenata i neelektroničkih postupovnih koraka. Uštede troškova povezane s formalnostima obuhvaćenima postupkom izdavanja e-kartice bile bi znatne u usporedbi s postojećom situacijom, potencijalno i do 50 % ili čak više⁵.

Ako pružatelj usluga planira pružati uslugu privremeno i prekogranično, e-karticu bi izdala matična država članica. Država članica domaćin mogla bi uložiti prigovor na izdavanje e-kartice ako već ima tu mogućnost na temelju Direktive o uslugama, pozivajući se na jedan od prevladavajućih razloga od javnog interesa utvrđenih u članku 16. Nakon njezina izdavanja e-kartica omogućivala bi pružatelju usluga da u državi članici domaćinu pruža usluge na privremenoj prekograničnoj osnovi. Ovlasti za donošenje odluka koje države članice domaćini imaju u pogledu odbijanja zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga ostaju iste u skladu s člankom 16. Direktive o uslugama.

Ako pružatelj usluga planira pružati usluge preko podružnice, agencije ili ureda u drugoj državi članici, e-karticu bi izdala država članica domaćin. U tom bi slučaju pružatelj usluga zahtjev za izdavanje e-kartice i dalje podnio nadležnom tijelu svoje matične zemlje koje bi i dalje provjerilo ima li pružatelj usluga poslovni nastan na području te države članice u skladu s njezinim primjenjivim pravilima. Međutim, u drugom bi koraku nadležna tijela matičnih država članica pokrenula postupak s upravom odgovarajuće države domaćina kako bi joj omogućila da odluči ispunjuje li pružatelj usluga koji je podnio zahtjev regulatorne zahtjeve svoje države domaćina u skladu s Direktivom o uslugama. Zbog toga ne bi bilo nejednakog tretmana domaćih i stranih pružatelja usluga. Nakon izdavanja e-kartica omogućila bi nositelju pružanje usluga preko sekundarnog poslovnog nastana (u obliku podružnice, agencije ili ureda) u dotičnoj državi članici domaćinu.

⁴ Uključujući devet radionica koje je organizirala Komisija za pružatelje usluga u prekograničnim regijama.

⁵ Radni dokument službi Komisije, „Procjena učinka uz Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga”, 2017.

Koncept europske e-kartice usluga sličan je europskoj strukovnoj iskaznici (EPC), s kojom su nadležna tijela država članica već upoznata. Europska strukovna iskaznica dostupna je od siječnja 2016. te ju upotrebljava znatan broj odabranih stručnjaka koji su njome obuhvaćeni, što pokazuje da ta vrsta alata za pojednostavnjenje svojim korisnicima pruža praktične pogodnosti. Europska e-kartica usluga i europska strukovna iskaznica dobrovoljni su elektronički postupci koji se provode na razini EU-a. Za pružatelje usluga upotreba je europske e-kartice usluga dobrovoljna. Nadležno tijelo matične zemlje podnositelja zahtjeva djeluje kao jedinstvena kontaktna točka. Osim toga, funkcioniranje obaju sustava oslanja se na unaprijed utvrđene i obvezujuće radne tokove suradnje između matičnih država članica i država članica domaćina koji se provode preko postojećeg Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI). Oba sustava istodobno imaju različite ciljeve. Europska strukovna iskaznica omogućuje prekogranično pružanje usluga na temelju priznavanja stručnih kvalifikacija za fizičke osobe kao radnike ili samozaposlene pružatelje usluga u skladu s Direktivom o stručnim kvalifikacijama. Europska e-kartica usluga obuhvaća znatno veći broj zahtjeva. Ona bi bila dostupna fizičkim osobama koje su samozaposlene, ali i poduzećima koja žele pružati usluge u drugoj državi članici. Za razliku od europske strukovne iskaznice, europska e-kartica usluga nudila bi tehničke mogućnosti za olakšavanje administrativnih formalnosti u vezi s upućivanjem osoblja na područje onih država članica koje su priopćile Komisiji da bi se htjele služiti sustavom IMI u tu svrhu. Ta mogućnost upotrebe sustava IMI neće ni na koji način promijeniti bit pravila utvrđenih Direktivom 2014/67/EU. Uključena su i pravila za olakšavanje dobivanja osigurateljnog pokrića za prekogranično pružanje usluga.

E-karticom obuhvatili bi se zahtjevi iz Direktive o uslugama te, u skladu s tim, ne bi bila obuhvaćena područja kao što su porezi, rad i socijalna sigurnost. Međutim, nadležna tijela u državama članicama od nositelja e-kartice ne bi zahtijevala da dostave nijednu od informacija koje su već sadržane u e-kartici za potrebe postupaka ili formalnosti kojima podliježe pružatelj u vezi s dodjelom javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije, osnivanjem društava kćeri ili registracijom podružnica na temelju prava trgovačkih društava te registracijom u sustavima obveznog socijalnog osiguranja. Europska e-kartica usluga primjenjivala bi se – u prvoj fazi – na poslovne i građevinske usluge – u mjeri u kojoj su povezane djelatnosti već obuhvaćene Direktivom o uslugama. Oba su ta sektora od ključne važnosti za gospodarstvo EU-a⁶. Pružatelji građevinskih ili poslovnih usluga često se suočavaju s visokim stupnjem administrativne složenosti pri širenju svojeg poslovanja u inozemstvo. Osim toga, rast produktivnosti tijekom posljednjeg desetljeća bio je vrlo nizak u oba sektora te su prekogranična trgovina i ulaganja ograničeni. Povećano prekogranično tržišno natjecanje pomoglo bi u očuvanju i poboljšanju konkurentnosti oba sektora.

Ovaj prijedlog uključuje i klauzule o preispitivanju radi budućeg razmatranja prikladnosti za rješavanje regulatornih prepreka, djelotvornosti europske e-kartice usluga i njezina mogućeg širenja na druge sektore.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Ova se Direktiva podnosi zajedno s Uredbom. Ovom se Direktivom utvrđuje pravni i operativni okvir za europsku e-karticu usluga, kojim se, među ostalim, uređuju uvjeti prihvatljivosti, nadležnosti matičnih država članica i država članica domaćina, valjanost europske e-kartice usluga te uvjeti za njezin opoziv ili spenziju. Uredbom se uspostavljaju alati koji su dostupni pružateljima usluga u cijelom EU-u. Osim toga, njome se olakšava rješavanje pitanja povezanih s osigurateljnim pokrićem pružatelja usluga koji djeluje prekogranično.

⁶ Oba sektora zajedno obuhvaćaju oko 20 % BDP-a i zaposlenosti u EU-u – Eurostat

U ovu se Direktivu u cijelosti prenose postojeće odredbe EU-a o socijalnim pitanjima, uvjetima zapošljavanja (posebno u pogledu upućivanja radnika, prava radnika i stupa socijalnih prava), zdravlju i sigurnosti te zaštiti okoliša. Njome se ne mijenjaju niti dovode u pitanje postojeći zaštitni mehanizmi u tom pogledu. E-kartica pružila bi dodatne informacije o poduzeću. Ovlast države članice za provođenje izravnih nadzora ostala bi u potpunosti nepromijenjena. Pravila o upućivanju radnika u skladu s direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU nastavit će se primjenjivati u kontekstu europske e-kartice usluga, ali radi usklađivanja s tim pravilima uvest će se dodatne mogućnosti. Ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje da se prijave povezane s upućivanjem radnika na temelju članka 9. Direktive 2014/67/EU dovrše elektronički, europska e-kartica usluga upućuje nositelja kartice na relevantne nacionalne postupke. Pružatelji usluga koji su nositelji europske e-kartice usluga tu prijavu mogu podnijeti i na elektroničkoj platformi povezanoj sa sustavom IMI u slučajevima kad država članica priopći Komisiji da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njezino državno područje.

Prijedlogom europske e-kartice usluga dopunjuju se druge inicijative politike koje su u kontekstu usluga najavljene u strategiji jedinstvenog tržišta radi sprečavanja uvođenja prepreka prekograničnom pružanju usluga na nacionalnoj razini. U tom se pogledu njime dopunjuje Komisijin prijedlog [XX] Direktive o reformi postupka u skladu s kojim države članice moraju obavješćivati o sustavima ovlašćivanja i zahtjevima povezanim s uslugama.

Ovaj će prijedlog biti dopunjen i inicijativom o jedinstvenom digitalnom pristupniku najavljenome u strategiji jedinstvenog tržišta za 2017. Pristupnikom, o kojem je javno savjetovanje provedeno u jesen 2016., riješit će se trenutačni nedostaci informacija za poduzeća i građane integriranjem, popunjavanjem i poboljšanjem relevantnih informacija na internetu na razini EU-a i nacionalnim razinama. Njime će se isto tako uspostaviti veza s uslugama pomoći. Osim toga, cilj će mu biti poticanje daljnje digitalizacije nacionalnih postupaka bitnih za građane i poduzeća koji ostvaruju svoja prava na jedinstvenom tržištu. Predviđeno je da se područjem primjene jedinstvenog digitalnog pristupnika obuhvati više od sektora obuhvaćenih sadašnjom inicijativom.

Za usporedbu, europska e-kartica usluga trebala bi ponuditi potpuno usklađen i standardiziran instrument za prekogranično pružanje usluga, smanjujući troškove usklađivanja za posebna tržišta usluga u kojima prevladavaju MSP-ovi. Ona služi cilju administrativnog pojednostavnjenja uz sudjelovanje države članice iz koje dolazi pružatelj usluga, ali ta (matična) država članica nema utjecaja na to koje zahtjeve pružatelj usluga mora ispuniti u drugim državama članicama. Na temelju europske e-kartice usluga potonje su države članice odgovorne za informiranje i osiguravanje usklađenosti u okviru unaprijed utvrđenog i potpuno standardiziranog radnog toka. Jedinstveni digitalni pristupnik povezat će se s tim postupkom i svojim korisnicima olakšati njegovo nalaženje.

Provedba europske e-kartice usluga bit će potpuno usklađena s razvojem jedinstvenog digitalnog pristupnika i s načelima navedenima u akcijskom planu za e-upravu (posebno: digitalizacija, interoperabilnost, prekograničnost, načelo „samo jednom” i uključenost kao standard)⁷.

Konačno, ovim se prijedlogom dopunjuje provedbena politika Komisije koju ona usporedno provodi radi rješavanja neopravdanih ili neproporcionalnih nacionalnih ograničenja slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

⁷ Akcijski plan EU-a za e-upravu 2016.–2020. – Ubrzavanje digitalne transformacije uprave – COM(2016)179.

Primjenu ove Direktive podržavat će Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI) uspostavljen Uredbom IMI⁸. Sustav IMI može upotrebljavati oko 5 000 nadležnih tijela od 2011.; sustav podliježe stalnim anketama među korisnicima te je dokazao svoj potencijal u pogledu europske strukovne iskaznice, koja je uvedena u siječnju 2016.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ova Direktiva i predložena Uredba o uvođenju europske e-kartice usluga potpuno su usklađene s nizom drugih politika Unije, posebno s drugim politikama Komisije o pojednostavnjenju i smanjenju administrativnog opterećenja.

Pojednostavnjenje formalnosti u pogledu dokumenata pomno bi slijedilo rješenja koja trebaju biti uvedena na temelju Uredbe (EU) 2016/1191 o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjevâ za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji⁹.

U području priznavanja stručnih kvalifikacija 2013. uveden je sličan alat kojim se potiče administrativno pojednostavnjenje – prethodno navedena europska strukovna iskaznica – koja je od siječnja 2016. dostupna odabranom broju profesija (medicinske sestre, farmaceuti, fizioterapeuti, gorski vodiči i posrednici u prometu nekretnina). Kako bi se izbjegao svaki rizik od udvostručavanja, ovim se prijedlogom osigurava da stručnjaci koji mogu podnijeti zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu ne mogu dobiti europsku e-karticu usluga.

Kako bi se izbjeglo svako udvostručenje, nadležna tijela trebala bi upotrebljavati sve dostupne povezanosti nacionalnih registara, uključujući povezivanje registara trgovačkih društava (BRIS) u skladu sa zahtjevima Direktive 2009/101/EZ i registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848 prije primjene bilo kojih drugih načina dobivanja ili provjere prethodno dobivenih informacija u kontekstu europske e-kartice usluga.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ova zakonodavna mjera obuhvaćena je područjem podijeljene nadležnosti u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) UFEU-a. Njezin je cilj olakšati uspostavu poslovnog nastana i pružanje usluga na jedinstvenom tržištu uz daljnji razvoj te provedbu općih načela prava poslovnog nastana i slobode prekograničnog pružanja usluga predviđenih člancima 49. i 56. UFEU-a kao i Direktivom o uslugama. Ova se Direktiva temelji na članku 53. stavku 1. i članku 62. UFEU-a, koji su opća pravna osnova za ostvarivanje slobode poslovnog nastana odnosno pravna osnova za odredbe o pristupu samostalnim djelatnostima.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Opći je cilj ovog zakonodavnog prijedloga osigurati neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta usluga EU-a, koje nije ograničeno na državno područje jedne države članice, već obuhvaća cjelokupno područje Europske unije. Uzimajući u obzir transnacionalnu prirodu jedinstvenog tržišta EU-a i nužnost rješavanja situacija u prekograničnom kontekstu na najusklađeniji način, upotreba postojećeg alata informacijske tehnologije koji se primjenjuje diljem EU-a – sustava IMI – predstavlja učinkovit odgovor koji se može osigurati samo djelovanjem na razini EU-a.

⁸ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI“) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

⁹ Uredba (EU) 2016/1191 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjevâ za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 200, 26.7.2016., str. 1.).

Osim toga, Direktivom su predviđena pravila, posebno o ulozi koordinacijskih tijela na razini država članica, na temelju kojih je državama članicama prepuštena odgovornost za to da radi usklađivanja s tim pravilima utvrde prikladno tijelo u skladu s vlastitom administrativnom organizacijom na nacionalnoj razini.

- **Proporcionalnost**

Mjere uvedene ovom Direktivom proporcionalne su njezinu cilju daljnje integracije tržišta usluga na razini EU-a omogućavanjem povećane tržišne dinamike i prekograničnog tržišnog natjecanja. Jednako su tako proporcionalne ciljevima povećanja transparentnosti, smanjenja troškova te pojednostavnjenja postupaka koje države članice propisuju za pružatelje usluga u prekograničnim situacijama. Osim toga, nadovezuju se na sustav IMI, postojeći instrument informacijske tehnologije na razini EU-a koji se financira iz proračuna EU-a i koji već upotrebljavaju nacionalne uprave. Postupak na razini EU-a uzrokovat će samo ograničene prilagodbe sustava IMI koje će dovesti do ograničenih troškova na razini EU-a i na nacionalnim razinama. Takvi su ograničeni troškovi procijenjeni za postojeće slične postupke kao što je europska strukovna iskaznica.

Te mjere ne idu dalje od onog što je potrebno za rješavanje utvrđenih problema te postizanje utvrđenih ciljeva. Iako postupak na razini EU-a zahtijeva aktivnu ulogu uprava država članica, financijski naponi koje mogu očekivati države članice bit će ograničeni upotrebom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, već postojeće platforme koja je uspostavljena financijskim sredstvima EU-a. Osim toga, očekuje se da će upotreba europske e-kartice usluga među dodatnim konkurentima na tržištima usluga pozitivno utjecati na gospodarstva država članica na temelju povećanja prometa i broja na tržištu.

Za pružatelje usluga upotreba europske e-kartice usluga bit će dobrovoljna.

- **Odabir instrumenta**

Ova se Direktiva temelji na člancima 53. i 62. UFEU-a, kojima se samo zakonodavcu EU-a dopušta donošenje direktiva. Ona uključuje odredbe o usklađivanju zakonodavstva država članica o pristupu određenim uslužnim djelatnostima. Osim toga, ona uključuje pojašnjenje točnih učinaka europske e-kartice usluga pri pristupu tržištu druge države članice.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

U pripremi ovog prijedloga Komisija je provela temeljitu evaluaciju Direktive o uslugama. Tom se evaluacijom pokazalo da je provedba Direktive o uslugama do sada bila samo djelomično djelotvorna. Direktivom o uslugama ostvaren je dodatan rast kroz reforme država članica. Međutim, pružatelji usluga u ključnim uslužnim sektorima (poput poslovnih usluga i građevinarstva) još se uvijek suočavaju sa značajnim brojem prepreka. Osim toga, sustav administrativne suradnje između država članica ne pruža sve svoje prednosti. Detaljnom analizom funkcioniranja i upotrebljivosti jedinstvenih kontaktnih točaka u 2015. pokazalo se da većina njih još nije dovela do očekivanog administrativnog pojednostavnjenja u smislu privremenog prekograničnog pružanja usluga ili osnivanja poduzeća.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela nekoliko analiza i savjetovanja radi prikupljanja dokaza o preostalim preprekama potpunom funkcioniranju jedinstvenog tržišta za usluge s većim naglaskom na

praktične učinke odredaba na terenu od 2014. Provedena je ekonomska procjena u svrhu evaluacije učinaka nacionalne reforme tržišta usluga i pristupa osiguranju za pružatelje usluga. Osim toga, organizirane su radionice s dionicima u okviru Foruma o jedinstvenom tržištu u 2014., 2015. i 2016. Na tim su radionicama razmatrani izazovi malih i srednjih poduzeća u pogledu razvoja na prekograničnim regionalnim tržištima ili posebni izazovi u uslužnim sektorima (posebno u sektorima poslovnih usluga i građevinarstva) koje ometa niska razina prekogranične trgovine i ulaganja na razini EU-a. Na temelju prikupljenih doprinosa i mišljenja utvrđeno je da se, unatoč određenom napretku tijekom posljednjih godina, pružatelji usluga u nekoliko gospodarski važnih sektora još uvijek suočavaju s nizom prepreka kada se žele proširiti preko granica država članica.

Dionici su izrazili različita mišljenja o mogućim načinima za poboljšanje okvira kojem podliježu tržišta usluga u EU-u i na nacionalnoj razini. Ovom se Direktivom ne izmjenjuju materijalna pravila o prekograničnom pružanju usluga kako su utvrđena Direktivom o uslugama ni pravila o upućivanju radnika, zdravlju i sigurnosti ili zaštiti okoliša. Dionici se gotovo jednoglasno protive ponovnom otvaranju Direktive o uslugama.

Javno savjetovanje na internetu održano je od 3. svibnja do 26. srpnja 2016. Tijekom savjetovanja prikupljena su dodatna mišljenja dionika, kao i iskustva iz prve ruke o preostalim preprekama u tim uslužnim sektorima, posebno u pogledu prekograničnog pružanja usluga u EU-u.

Rezultati svih tih postupaka potvrđuju da na nacionalnoj razini još uvijek postoje neopravdani ili neproporcionalni zahtjevi na štetu pružatelja i primatelja usluga na jedinstvenom tržištu. Dodatno, tim su rezultatima dobivene posebne naznake o tome koji se odgovori na politiku očekuju od dionika. Većina je dionika podržala potrebu rješavanja preostalih prepreka prekograničnom pružanju usluga i olakšavanja pristupa osigurateljnog pokriću u tim situacijama uz istodobno zadržavanje pravne stečevine EU-a u pogledu socijalnih pitanja, zapošljavanja, zdravlja i sigurnosti ili zaštite okoliša te uz ambicioznu provedbenu politiku. U tom je smislu Komisija u studenome 2016. donijela sveobuhvatni provedbeni paket za rješavanje neproporcionalnih ograničenja uvedenih u području usluga u devet država članica.

Ovu je inicijativu usmjerenu na jačanje razvoja prekograničnih tržišta usluga podržalo i Vijeće za konkurentnost u Zaključcima od 29. veljače 2016. o strategiji jedinstvenog tržišta¹⁰, te Europsko vijeće u Zaključcima od 28. lipnja 2016¹¹. Inicijativu je podržao i Europski parlament u Rezoluciji o strategiji jedinstvenog tržišta donesenoj 26. svibnja 2016.¹²

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Rezultati zajedničkog postupka ocjenjivanja s državama članicama 2010. – 2011., provjere učinkovitost provedene 2011. – 2012. i stručnog pregleda obavljenog 2012. – 2013. pridonijeli su pripremi prijedloga Direktive. Osim toga, rezultatima različitih javnih savjetovanja, uključujući ono provedeno u ljeto 2016., dobivena je solidna osnova stručnog znanja.

Nadalje, Komisija se oslanjala na redovite razmjene na tehničkoj razini u kontekstu njezine Stručne skupine za provedbu Direktive o uslugama.

- **Procjena učinka**

U pripremi ove inicijative provedena je procjena učinka. U ponovno podnesenom izvješću uzimaju se u obzir preporuke koje je Odbor za nadzor regulative naveo u početnom

¹⁰ [Zaključci Vijeća o „strategiji jedinstvenog tržišta za usluge i robu”, 29. veljače 2016.](#)

¹¹ [Zaključci Europskog vijeća, 28. lipnja 2016.](#)

¹² [Rezolucija Europskog parlamenta od 26. svibnja 2016.](#) o strategiji jedinstvenog tržišta.

negativnom mišljenju od 14. listopada 2016.¹³ kao i dodatne točke koje je Odbor naveo u konačnom pozitivnom mišljenju od 8. studenoga 2016.¹⁴ Preciznije, pojašnjeni su opis problema i područje primjene procjene učinka, različite opcije politika razvrstane su u jasno prepoznatljive pakete opcija te su preciznije procijenjena smanjenja administrativnih troškova.

U procjeni učinka razmotrene su pojedinačne opcije politika te razvrstane u „pakete” opcija politika. Razmotreni su sljedeći paketi opcija politika:

- prvim bi se paketom opcija pružatelju usluga omogućilo dobivanje potvrde o zakonitom poslovnom nastanu u matičnoj državi članici te dokazivanje postojećeg osigurateljnog pokrića za djelatnosti u matičnoj državi članici,
- drugim bi se paketom opcija pružatelju usluga omogućila upotreba postupka na razini EU-a za olakšavanje pristupa tržištu druge države članice, uključujući napredan elektronički mehanizam povezan sa sustavom IMI za olakšavanje usklađivanja s formalnostima za upućeno osoblje, za koji država članica domaćin može odlučiti hoće li ga upotrebljavati. Osim toga, njime bi se riješile praktične prepreke povezane s osiguranjem u prekograničnim situacijama,
- trećim bi se paketom opcija, povrh drugog paketa, smanjile regulatorne razlike u nizu ključnih poslovnih usluga (arhitektonskih, inženjerskih i računovodstvenih usluga) usklađivanjem ograničenog broja zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje usluga u tim trima sektorima usluga (odnosno ograničenjima u pogledu pravnog oblika, zahtjevima kojima se utvrđuje postotak vlasničkih udjela koji bi trebao biti rezerviran za stručnjake i ograničenjima obavljanja multidisciplinarnih djelatnosti),
- četvrtim bi se paketom opcija, povrh trećeg paketa, uvela posebna rješenja za prethodno navedene regulatorne razlike u slučaju sekundarnog poslovnog nastana (podružnice i agencije), izuzimajući strane pružatelje usluga od određenih zahtjeva, a pritom omogućujući državi članici domaćinu uvođenje alternativnih zaštitnih mehanizama.

Prvi bi paket ostvario određene učinke pojednostavnjenja koji su, međutim, ograničeniji u odnosu na ostale pakete. Iako bi i treći i četvrti paket imali veći učinak od drugog paketa zbog tog što se njima rješavaju i regulatorne prepreke (a ne samo administrativno pojednostavnjenje), Komisija je odlučila odabrati drugi paket na temelju sljedećih razloga: Uklanjanje najrestriktivnijih zahtjeva obuhvaćenih trećim i četvrtim paketom s pomoću usmjerenih mjera provedbe dopunjeno posebnim preporukama za cjelokupni regulatorni okvir koji se primjenjuje na profesiju koja pruža uslugu čini se proporcionalnijim od zakonodavnog prijedloga kojim bi se uvela minimalna razina usklađenosti za ograničen broj zahtjeva u ograničenom broju sektora usluga. Osim toga, četvrti je paket odbačen i zato što bi doveo do percepcije o uvođenju rješenja koje se vodi pristupom države podrijetla prema kojem strani pružatelji usluga podliježu samo zakonodavstvu svoje matične države članice, što bi dovelo do obrnute diskriminacije domaćih pružatelja usluga.

Očekuje se da će odabrani paket dovesti do veće pravne sigurnosti i ušteda troškova za pružatelje usluga pri širenju poslovanja preko granice. Očekuje se da će se njime ostvariti

¹³ Glavne preporuke Odbora u njegovu početnom mišljenju o procjeni učinka odnosile su se na jačanje definicije problema, ponovno razmatranje oblikovanja i pojašnjenje različitih opcija te pružanje više informacija o mogućim troškovima za države članice i o mišljenjima dionika.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

jačanje tržišne dinamike i tržišnog natjecanja, čime bi se povećali izbor i dodana vrijednost za potrošače.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Prijedlogom Direktive doprinijet će se primjerenosti propisa u pogledu pristupa tržištu za pružatelje usluga te pojednostavnjenju poboljšavanjem načina na koje se pružateljima usluga daje pristup tržištu druge države članice. Time se ne mijenjaju nadležnosti država članica domaćina u skladu s Direktivom o uslugama.

- **Temeljna prava**

Ovim se prijedlogom promiču prava utvrđena Poveljom o temeljnim pravima. Točnije, zaštita osobnih podataka osigurava se u skladu s člankom 8. Povelje. Nadalje, glavni je cilj ove inicijative olakšati ostvarivanje prava poslovnog nastana i prava na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici, kako je propisano člankom 15. stavkom 2. Povelje, osiguravanjem da ne postoji diskriminacija, uključujući neizravnu diskriminaciju, na temelju državljanstva (daljnja provedba članka 21. stavka 2. Povelje). Osim toga, predviđeno je da se postupkom na razini EU-a uspostavi nepristran, pravedan te razumno brz postupak i u pogledu sudjelovanja Komisije u skladu s člankom 41. Povelje. Konačno, na odgovarajući se način uzima u obzir zabrana zlouporabe prava, posebno u pogledu slobode pružanja usluga, kako je predviđeno člankom 54. Povelje.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Očekuje se da će prijedlog imati utjecaj na proračun EU-a u mjeri u kojoj će se za potrebe buduće europske e-kartice usluga upotrebljavati Informacijski sustav unutarnjeg tržišta („IMI”) kao operativna okosnica. Sustav IMI morat će biti prilagođen za podupiranje postupka izdavanja europske e-kartice usluga i zahtjeva za pohranjivanje informacija te nadopunjen određenim dodatnim funkcijama, odnosno javnim sučeljem za pružatelje usluga, povezanošću s drugim odgovarajućim sustavima te funkcijom za pružanje administrativne potpore nacionalnim nadležnim tijelima. Razlog je tome to što će se za potrebe europske e-kartice usluga sustav IMI nuditi kao alat za djelotvornu razmjenu informacija i uzajamnu pomoć među nadležnim tijelima unutar određene države članice, ne dovodeći pritom u pitanje druga rješenja koja su uspostavile države članice.

Utjecaj na proračun EU-a bit će skroman s obzirom na činjenicu da će upotreba sustava IMI za podršku europskoj e-kartici usluga osigurati važne ekonomije razmjera i opsega. Nadalje, glavne postojeće mogućnosti sustava IMI te one koje se trenutačno razvijaju u velikoj su mjeri usklađene sa zahtjevima europske e-kartice usluga. Stoga će troškovi prilagodbe i razvoja biti znatno smanjeni.

Međutim, sva će potrebna sredstva biti podmirena preraspodjelom; ne očekuje se utjecaj na proračun EU-a na način da bi se zahtijevala dodatna odobrena sredstva povrh onih koja su već predviđena službenim financijskim programima Komisije.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

U Direktivi je njezina prva evaluacija predviđena 36 mjeseci nakon datuma prenošenja i najmanje svakih pet godina nakon toga. Države članice, pružatelji usluga, socijalni partneri i ostali dionici isto bi tako bili pozvani ocijeniti funkcioniranje inicijative. Razmotrit će se posebni pokazatelji kojima se omogućuje procjena učinaka Direktive kao što su broj pružatelja usluga koji se služi europskom e-karticom usluga, njihovo iskustvo povezano s

administrativnim opterećenjem, brzina upotrijebljenih postupaka ili broj razmjena informacija među državama članicama.

- **Dokumenti s obrazloženjima (za direktive)**

Ovim se prijedlogom ne zahtijevaju dokumenti s obrazloženjima za prijenos svih odredaba u nacionalno pravo. Međutim, Komisija će predstaviti smjernice za primjenu svih radnih tokova i administrativne podrške u okviru predložene uredbe za uvođenje europske e-kartice usluga. Te će se smjernice predstaviti nakon donošenja svih potrebnih delegiranih i provedbenih akata predviđenih ovom Direktivom i predloženom Uredbom.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Prijedlog se sastoji od sljedećih odredaba.

U članku 1. kao predmet je navedeno utvrđivanje pravnog i operativnog okvira za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom....[Uredba o europskoj kartici usluga]..... kojim se određuju pravila o pristupu uslužnim djelatnostima nositelja e-kartice i njihovu obavljanju.

Člankom 2. utvrđuje se područje primjene ove Direktive koje uključuje poslovne usluge i usluge u građevinarstvu navedene u njezinu Prilogu. Iz Priloga su isključene djelatnosti koje su isto tako potpuno ili djelomično isključene na temelju Direktive 2006/123/EZ.

U prijedlogu je navedeno i da, slično Direktivi 2006/123/EZ, ova Direktiva na utječe na definiciju ili organizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa ili pravila uređenih pravom o tržišnom natjecanju. Njome se isto tako ne utječe na kulturnu ili jezičnu raznolikost ili medijski pluralizam. Konačno, Direktivom se ne utječe na odredbe općeg kaznenog prava, radnog prava, poreznog prava ili prava socijalne sigurnosti.

Kao i u slučaju Direktive 2006/123/EZ pojašnjava se da se ova Direktiva ne primjenjuje ako je u suprotnosti s drugim aktima Unije kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u određenim sektorima ili za određene sektore ili određene profesije. Naglašava se i da se ovom Direktivom ne dovode u pitanje direktive 96/71/EZ i 2014/67/EU u pogledu upućivanja radnika.

Člankom 3. uvode se definicije relevantne za Direktivu.

U članku 4. pojašnjena je dokazna snaga europske e-kartice usluga u cijeloj Uniji u odnosu na poslovni nastan u matičnim državama članicama pružatelja iz kojeg on širi svoje poslovanje služeći se e-karticom.

U članku 5. detaljno su navedeni učinci europske e-kartice usluga kao dokaz da nositelj e-kartice može na državnom području države članice domaćina pružati usluge privremeno ili preko podružnice, agencije ili ureda koji se u njoj nalaze. Nakon izdavanja e-kartice državi članici domaćinu je na temelju e-kartice onemogućeno da za nositelja e-kartice propiše sustave prethodnog ovlašćivanja i prethodnog prijavljivanja povezane s pružanjem usluga u skladu s nacionalnim zakonima jer su takve prethodne kontrole provedene tijekom postupka izdavanja europske e-kartice usluga. Međutim, postupak izdavanja europske e-kartice usluga ne može uključivati prethodne kontrole koje su složenije ili uključuju odabir među drugim poduzećima. *Ex post* kontrole ostaju na snazi za nositelje e-kartice kao i za ostale pružatelje.

Člankom 6. uvodi se obveza za dio tijela u svim državama članicama da u svojim zahtjevima u pogledu dostave informacija u okviru bilo kojih postupaka ili formalnosti od nositelja e-kartice ne zahtijevaju dostavu nijedne informacije koja je već sadržana u europskoj e-kartici usluga.

Člankom 7. određuje se da je europska e-kartica usluga valjana na neodređeno vrijeme, osim ako se suspendira, opozove ili poništi, i na cijelom državnom području države članice domaćina. Ovlaštenja za dodatne podružnice, agencije ili urede ostaju na snazi u mjeri u kojoj su dopuštena Direktivom 2006/123/EZ.

Člankom 8. određuje se da bi zahtjev za izdavanje e-kartice trebalo podnijeti koordinacijskom tijelu matične države članice.

Člankom 9. iz prihvatljivosti za podnošenje zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga isključuju se oni pružatelji usluga za koje je već uvedena europska strukovna e-kartica.

Člankom 10. zaštićuje se pravo država članica da se pozovu na te prevladavajuće razloge od javnog interesa u skladu s Direktivom 2006/123/EZ.

U članku 11. opisani su zadaci provjere i ispunjavanja zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga koje mora provesti koordinacijsko tijelo u matičnoj državi članici prije prosljeđivanja takvog zahtjeva istovjetnom tijelu u državi članici domaćinu. On uključuje i mehanizme pravne zaštite od djelovanja odnosno nedjelovanja koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici.

U članku 12. opisani su postupovni koraci za izdavanje europske e-kartice usluga za privremene prekogranične usluge. Koordinacijsko tijelo obavješćuje o primjenjivim zahtjevima u državi članici domaćinu nakon odobrenja pristupa ulaznom pružatelju ili o obrazloženoj odluci države članice domaćina da uloži prigovor na izdavanje e-kartice, pri čemu je ta odluka obvezujuća za koordinacijsko tijelo u matičnoj državi članici. Ako nije uložen prigovor najkasnije u roku od dva tjedna, šalje se upozorenje i država članica domaćin ima dva dodatna tjedna za reagiranje. Na kraju tog razdoblja e-kartica se izdaje izrijekom ili prešutno. Odredba uključuje pravo na pravnu zaštitu od odluka koordinacijskih tijela matičnih država članica ili država članica domaćina.

U članku 13. opisani su postupovni koraci za izdavanje europske e-kartice usluga za potrebe pružanja usluga preko poslovnog nastana u obliku podružnica, agencija ili ureda. Koordinacijsko tijelo države članice domaćina obavješćuje o zahtjevima koji se na njegovu državnom području primjenjuju za odobrenje pristupa. Podnositelj zahtjeva treba dokazati da ispunjava te zahtjeve. Ako koordinacijsko tijelo države članice domaćina ne donese odluku nakon primjerenog propisanog postupka s podnositeljem zahtjeva i unatoč upozorenju da treba reagirati, e-kartica se izdaje. Odredba uključuje pravo na pravnu zaštitu od odluka koordinacijskih tijela matičnih država članica ili država članica domaćina.

Člankom 14. uvodi se načelo „samo jednom” na nacionalnoj razini u skladu s kojim podnositelj zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga ne treba ponovno dostavljati informacije i dokumente u posjedu tijela matične države članice.

U članku 15. navedeni su događaji u državi članici domaćinu koji moraju dovesti do suspenzije ili opoziva europske e-kartice usluga.

U članku 16. navedeni su događaji u matičnoj državi članici koji moraju dovesti do suspenzije ili opoziva svih europskih e-kartica usluga koje su prethodno izdane za dotičnog pružatelja usluga i dotičnu uslužnu djelatnost.

Člankom 17. utvrđena je uloga matičnih država članica i država članica domaćina u suspenziji, opozivu ili, na zahtjev nositelja e-kartice, poništenju europskih e-kartica usluga. Njime se uvodi postupak savjetovanja za dotične nositelje e-kartice.

Člankom 18. uređuje se delegiranje koje provodi Komisija kako je predviđeno člancima 12. i 13.

Člankom 19. definira se odbor koji pomaže Komisiji pri donošenju provedbenih akata i primjenjivog postupka u skladu s Uredbom (EU) 182/2011.

Člancima 20. i 21. Komisiju se obvezuje na praćenje i preispitivanje učinka ove Direktive.

Članak 22. odnosi se na prijenos i primjenu odredaba ove Direktive. Predviđeni datumi jednaki su onima predviđenima za predloženu uredbu o uvođenju europske e-kartice usluga.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom ...
[Uredba o europskoj kartici usluga]**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁵,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹⁶,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) pružateljima usluga jamče se sloboda poslovnog nastana u državama članicama te sloboda pružanja usluga diljem država članica.
- (2) Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷ uspostavljaju se opće odredbe kojima se olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana za pružatelje usluga i slobode kretanja usluga. Njome je, među ostalim, predviđeno da bi države članice trebale osigurati administrativno pojednostavnjenje tako da, na primjer, ponude elektroničke postupke preko jedinstvenih kontaktnih točaka, pojednostave postojeće postupke i potrebu za ovjerenim dokumentima te na najbolji način iskoriste sustav prešutnog odobrenja. Direktivom se isto tako utvrđuje okvir za poticanje slobode pružanja usluga na privremenoj osnovi u drugoj državi članici.
- (3) Direktivom 2006/123/EZ od država članica zahtijevaju se uspostava i neprekidno ažuriranje jedinstvenih kontaktnih točaka gdje pružatelj usluga koji želi uspostaviti poslovni nastan ili pružati usluge može pronaći sve relevantne informacije o zahtjevima koje treba ispuniti i e-postupcima u pogledu svih formalnosti, ovlaštenja i prijava kroz koje treba proći. Međutim, pružatelji usluga i dalje se suočavaju sa skupim izazovima u pogledu dobivanja informacija i poteškoćama u poštovanju nacionalnih postupaka na daljinu, posebno u pogledu zahtjeva povezanih s određenim sektorima. Suradnja među tijelima u različitim državama članicama trebala bi se u

¹⁵ SL C , str.

¹⁶ SL C , str.

¹⁷ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.).

načelu odvijati preko Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), platforme informacijske tehnologije koja je u skladu s tom Direktivom ponuđena za prekograničnu razmjenu informacija i uzajamnu pomoć. Unatoč činjenici da ponekad postoji sumnja nadležnih tijela u vezi sa zakonitim poslovnim nastanom pružatelja u drugoj državi članici, mogućnosti za suradnju koje trenutačno pruža sustav IMI nisu u potpunosti iskorištene. Za formalnosti povezane s ovlaštenjima i prijavama često se zahtijeva podnošenje dokumenata u papirnatom obliku i njihovo prevođenje, što stvara znatne troškove. Informacije o tim preprekama nisu dostupne na internetu ili su oskudne, nepotpune, raspršene i teško ih je protumačiti u odnosu na posebne okolnosti pružatelja pri prekograničnom poslovanju, dok se nacionalna pravila često odnose isključivo na domaće situacije. Pružatelji usluga često su izloženi riziku od ponovne dostave informacija i dokumenata.

- (4) Na snazi ostaju zahtjevi kojima se otežava i čini neprivlačnim širenje poslovanja pružatelja usluga na unutarnjem tržištu, kao što su višestruki i različiti sustavi ovlašćivanja pred različitim tijelima, čime se ne postiže uzajamno priznavanje uvjeta koji su prethodno ispunjeni u drugim državama članicama u pogledu poslovnog nastana odnosno primjenjuju se neproporcionalna ili neopravdana ograničenja u pogledu privremenog prekograničnog pružanja usluga. Pružatelji usluga stoga se suočavaju s višestrukim i neproporcionalnim troškovima usklađivanja pri širenju poslovanja preko granice.
- (5) Prekogranična trgovina i prekogranična ulaganja u određene poslovne i građevinske usluge posebno su niski, pri čemu pokazuju potencijal za bolju integraciju tržišta usluga, sa znatnim negativnim posljedicama za preostali dio gospodarstva. Ti slabi rezultati dovode do situacija u kojima potencijal za više rasta i radnih mjesta na jedinstvenom tržištu nije u potpunosti iskorišten.
- (6) Cilj je ove Direktive olakšati uspostavu poslovnog nastana i slobodno kretanje usluga na jedinstvenom tržištu uz daljnji razvoj te provedbu općih načela prava poslovnog nastana i slobode prekograničnog pružanja usluga predviđenih člancima 49. i 56. UFEU-a kao i Direktivom 2006/123/EZ. Ona bi se trebala temeljiti na članku 53. stavku 1. UFEU-a, koji se odnosi na slobodu poslovnog nastana i pristup samostalnim djelatnostima, i članku 62. UFEU-a, kojim se omogućuje primjena te odredbe na usluge.
- (7) Kako bi se olakšali pokretanje i obavljanje uslužnih djelatnosti, ova se Direktiva temelji na Direktivi 2006/123/EZ, ali nikako ne izmjenjuje njezina pravila. Područje primjene ove Direktive u još je većoj mjeri ograničeno u usporedbi s područjem primjene Direktive o uslugama. Ona je posebno usmjerena na sektore poslovnih usluga i usluga u građevinarstvu, gdje su prisutne brojne prepreke prekograničnim djelatnostima. Osim toga, prekogranična trgovina i ulaganja u usluge u građevinarstvu te određene poslovne usluge niski su te je u oba sektora zabilježen slab rast produktivnosti tijekom posljednjeg desetljeća.
- (8) Sva pitanja, djelatnosti i područja isključeni iz područja primjene Direktive 2006/123/EZ trebali bi ostati isključeni iz područja primjene ove Direktive. Preciznije, ova Direktiva nema utjecaja na pitanja, djelatnosti i područja kao što su oni proizišli iz poreznog prava, prava socijalne sigurnosti i radnog prava, uključujući sve zakonske ili ugovorne odredbe o uvjetima zapošljavanja, uvjetima rada, uključujući zdravlje i sigurnost na radu te odnos između poslodavaca i radnika. Ova Direktiva isto tako nema utjecaja na zakonodavstvo država članica u području socijalne sigurnosti. Ovom se Direktivom isto tako ne dovode u pitanje nijedna odredba proizišla iz prava tržišnog

natjecanja i nijedno pravilo o mjerodavnom pravu ili nadležnosti u skladu s međunarodnim privatnim pravom.

- (9) Radi dosljednosti, moguće sukobe između ove Direktive i drugih akata EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa uslužnoj djelatnosti ili njezina obavljanja u određenom sektoru trebalo bi riješiti kako je predviđeno člankom 3. Direktive 2006/123/EZ za neusklađenosti između te Direktive i takvih akata uz primjenu tih drugih akata. Kao posljedica, nije se moguće pozvati na odredbe ove Direktive kako bi se opravdali sustavi prethodnog ovlašćivanja, sustavi prethodnog prijavljivanja ili zahtjevi poslovnog nastana koji su zabranjeni drugim aktima EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa uslužnoj djelatnosti ili njezina obavljanja u određenom sektoru kao što je Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸. Kao daljnja posljedica, ova Direktiva nema nikakvog utjecaja na obveze koje bi pružatelji usluga trebali poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ i Direktivom 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁰.
- (10) Ovom se Direktivom pojašnjavaju uvjeti pod kojima dotični pružatelji usluga mogu ostvariti korist od europske e-kartice usluga uvedene Uredbom ...[Uredba o europskoj kartici usluga]..., uloge koje bi trebale imati matična država članica i država članica domaćin te koja bi djelovanja matične države članice trebala prihvatiti država članica domaćin. Europska e-kartica usluga dobrovoljan je instrument za pružatelja usluga.
- (11) Ova Direktiva uključuje i okvir za valjanost te razloge za suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga u Europskoj uniji. Kada pružatelj usluga ne može zakonito nastaviti pružati prekogranične usluge, što je razlog zbog kojeg je prvotno podnio zahtjev za izdavanje e-kartice, istu bi e-karticu trebalo suspendirati ili opozvati, ovisno o situaciji.
- (12) Glavna je svrha europske e-kartice usluga uvođenje jedinstvenog i pojednostavnjenog postupka za pružatelje usluga koji žele proširiti pružanje usluga preko granica unutarnjeg tržišta. Ta je e-kartica elektronička potvrda kojom se izjavljuje da pružatelj usluga ima zakoniti poslovni nastan u državi članici (matična država članica). Države članice domaćini za koje je pružatelj usluga zainteresiran kako bi tamo proširio svoje poslovanje osim toga ne bi trebale na nositelje e-kartice primjenjivati svoje sustave prethodnog ovlašćivanja ili prijavljivanja uspostavljene u skladu s nacionalnim pravom radi kontrole pristupa uslužnim djelatnostima ili njihova obavljanja, koji već podliježu kontroli prije izdavanja europske e-kartice usluga.
- (13) Postupkom koji se uvodi ovom Direktivom namjeravaju se uvesti opća pravila i načela Direktive 2006/123/EZ u kontekst prekogranične uspostave poslovnog nastana i privremenog pružanja određenih usluga.
- (14) Određeni zahtjevi te povezana ovlaštenja i prijave koji su uređeni Direktivom 2006/123/EZ ne bi trebali biti predmet kontrola u okviru izdavanja europske e-kartice usluga s obzirom na njihovu složenost ili sudjelovanje trećih strana, koje se ne mogu

¹⁸ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

¹⁹ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.).

²⁰ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) (SL L 159, 28.5.2014, str. 11.).

prikladno uključiti u jedinstveni postupovni radni tok europske e-kartice usluga. To se odnosi na postupke odabira za izdavanje ovlaštenja čiji je broj ograničen i na kontrole uvjeta specifičnih za lokaciju bez obzira na to odnose li se na lokaciju stvarnog pružanja usluga ili lokaciju na kojoj pružatelj uspostavlja svoje poslovanje. Slično tome, europskom e-karticom usluga ne mogu se na prikladan način obuhvatiti postupci odabira za provedbu javnih ugovora, projektnih natječaja ili koncesija.

- (15) Isto tako, kontrole koje se primjenjuju na pružatelje usluga i koje su već predmet drugog horizontalnog zakonodavstva EU-a trebale bi ostati isključene. To se odnosi na zahtjeve i kontrole povezane s priznavanjem stručnih kvalifikacija u skladu s Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²¹, čak i ako se spominju u zakonodavstvu specifičnom za sektor.
- (16) Nadalje, zahtjeve za pružatelje usluga koji su društva s ograničenom odgovornošću da objave određene informacije poduzeća u skladu s Direktivom 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²² i Direktivom Vijeća 89/666/EEZ²³ i nikakve zahtjeve ili kontrole propisane nacionalnim pravilima o registraciji podružnica poduzeća registriranih u drugoj državi članici u skladu s pravom trgovačkih društava ne bi trebalo obuhvatiti postupkom europske e-kartice usluga, koji je namijenjen rješavanju pitanja specifičnih za sektor u okviru Direktive 2006/123/EZ.
- (17) Europskom e-karticom usluga osigurava se nekoliko prednosti. Njome se nudi dokaz zakonitog poslovnog nastana u matičnoj državi članici. Tijekom cijelog razdoblja valjanosti europske e-kartice usluga ona bi u cijelom EU-u trebala biti valjan dokaz zakonitog poslovnog nastana u matičnoj državi članici za usluge obuhvaćene tom e-karticom. Takav bi dokaz trebalo prihvatiti čak i u domaćem kontekstu na svim razinama i u svim administrativnim odjelima javne uprave. Valjana europska e-kartica usluga uključuje informacije koje se često zahtijevaju u različitim kontekstima, npr. za kontrole primjenjive tijekom ili nakon pružanja usluga, dodjelu javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije, osnivanje društava kćeri ili registracija podružnica u skladu s pravom trgovačkih društava i registraciju pružatelja usluga u obvezne sustave socijalnog osiguranja. Budući da su te informacije već dostupne u valjanoj europskoj e-kartici usluga, tijela države članice ne bi trebala zahtijevati te informacije od nositelja e-kartice u te druge svrhe.
- (18) Osim toga, državama članicama ne bi trebalo dopustiti da nositeljima europske e-kartice usluga prije pružanja usluga nametnu bilo koje sustave ovlašćivanja ili prijavljivanja povezane s pružanjem usluga. Države članice ne bi trebale potpuno ili djelomično ponavljati kontrole koje su prethodno provedene u okviru izdavanja europske e-kartice usluga nakon početka pružanja usluga u državi članici domaćinu. Sustavi ovlašćivanja ili prijavljivanja kao što su oni proizašli iz poreznog prava, prava socijalne sigurnosti ili radnog prava i dalje su primjenjivi jer su ta pitanja isključena iz područja primjene ove Direktive. Međutim, *ex post* provjere, inspekcije i istrage koje su pokrenula nadležna tijela trebalo bi i nadalje dopustiti za kontrolu pružanja usluga u

²¹ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005., str. 22.).

²² Direktiva 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL L 258, 1.10.2009., str. 11.)

²³ Direktiva Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (SL L 395, 30.12.1989., str. 36.).

skladu s važećim pravom EU-a. Ako se takvim kontrolama otkriju ozbiljne povrede zahtjeva primjenjivih u državi članici domaćinu, to može dovesti do suspenzije ili opoziva europske e-kartice usluga.

- (19) Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013.²⁴ uveden je zakonodavni okvir za europsku strukovnu iskaznicu kako bi stručnjaci kojima se ta iskaznica izda dobili pravo da istu profesiju za koju su prethodno u (matičnoj) državi članici uspostavili poslovni nastan privremeno ili preko sekundarnog poslovnog nastana obavljaju u drugoj državi članici (domaćinu). Stoga europsku e-karticu usluga, kao postupak namijenjen velikom broju usluga u okviru kojeg se ne rješavaju pitanja povezana sa stručnim kvalifikacijama, ne bi trebalo primjenjivati na one usluge za koje je uvedena posebna europska strukovna iskaznica, osim ako su zahtjevi specifični za sektor i njihove kontrole, koji nisu povezani s priznavanjem stručnih kvalifikacija, ostali na snazi za uspostavu sekundarnog poslovnog nastana za određenu profesiju.
- (20) Kako bi se djelovanja i odluke koncentrirali unutar države članice te kako bi se olakšala suradnja različitih nadležnih tijela u matičnim državama članicama i državama članicama domaćinima, koordinacijsko tijelo u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu trebalo bi snositi krajnju odgovornost za rješavanje pitanja povezanih s europskom e-karticom usluga te, u skladu s time, koordinirati ulazne informacije različitih nadležnih nacionalnih tijela i djelovati kao kontaktna točka za istovjetna tijela u drugim državama članicama. Stoga bi zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga trebalo podnijeti koordinacijskom tijelu matične države članice.
- (21) Pružateljima usluga nude se dvije vrste europske e-kartice usluga: jednostavniji postupak za privremeno prekogranično pružanje usluga u drugim državama članicama, kojim se u biti provjerava njihov prethodni poslovni nastan u matičnoj državi članici i dopušta državi članici domaćinu da uloži prigovor na privremeno prekogranično pružanje usluga samo zbog prevladavajućih razloga od javnog interesa te složeniji postupak, kojim se na neodređeno vrijeme oblikuje kontrola država članica domaćina nad gospodarskom djelatnošću koja se obavlja na njihovu državnom području preko sekundarnog poslovnog nastana u obliku podružnica, agencija ili ureda kako bi se u okviru pojednostavnjenog radnog toka osiguralo pravilno i brzo uzajamno priznavanje.
- (22) Europska e-kartica usluga dostupna je pružateljima koji su već uspostavili poslovni nastan u državi članici. Dok bi društva kćeri poduzeća iz trećih zemalja trebala moći podnijeti zahtjev za izdavanje e-kartice, podružnice, agencije ili uredi takvih poduzeća ne bi trebali imati tu mogućnost u skladu s člankom 48. UFEU-a, kojim su sloboda poslovnog nastana i slobodno kretanje usluga rezervirani za trgovačka društva osnovana u skladu sa zakonodavstvom neke države članice, a čije se registrirano sjedište, središnja uprava ili glavno mjesto poslovanja nalazi unutar Unije.
- (23) Europskom e-karticom usluga za sekundarni poslovni nastan trebalo bi omogućiti pružanje usluga u državi članici domaćinu preko podružnica, agencija, ali i bilo kojeg oblika ureda koji se nalazi na njezinu državnom području. Međutim, u smislu europske e-kartice usluga sekundarni poslovni nastan ne bi trebao uključivati pružanje usluga u državi članici domaćinu preko društava kćeri poduzeća s poslovnim nastanom u matičnoj državi članici. Zbog toga što je društvo kći zasebni pravni subjekt zahtijevaju

²⁴ Direktiva 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) (SL L 354, 28.12.2013., str. 132.).

se složenije kontrole od onih koje se odnose na pružanje usluga preko podružnice, agencije ili ureda bez zasebne pravne osobnosti. Postupak europske e-kartice usluga nije prikladan za uključivanje tih složenih kontrola.

- (24) Nakon što zaprimi zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga, koordinacijsko tijelo matične države članice trebalo bi ga ispuniti i potvrditi njegov sadržaj radi preciznog dokazivanja zakonitog poslovnog nastana pružatelja u njegovoj matičnoj državi članici i navesti informacije o tom zakonitom poslovnom nastanu na način kojim se tijelima države članice domaćina omogućuje provedba vlastitih kontrola. Nedjelovanje podnositelja zahtjeva trebalo dovesti do zaustavljanja postupka, a nedjelovanje tijela matične države članice trebalo bi dovesti do sudske zaštite.
- (25) Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ove Direktive u odnosu na tehničke aspekte postupanja sa zahtjevima za izdavanje europske e-kartice usluga i njihove obrade, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵. Tim bi provedbenim pravilima trebalo utvrditi automatsko poništenje zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga ako je odgovarajući postupak suspendiran dulje vrijeme zbog nedjelovanja podnositelja zahtjeva.
- (26) Koordinacijsko tijelo države članice domaćina trebalo bi pojasniti koji se zahtjevi primjenjuju na ulaznog pružatelja usluga s obzirom na to da potonji već ima poslovni nastan u drugoj državi članici. Koordinacijsko tijelo države članice domaćina trebalo bi osigurati da pružatelj zna kojim je zahtjevima uređeno pružanje usluga u državama članicama domaćinima, uključujući zahtjeve koji se na njega primjenjuju nakon što dobije europsku e-karticu usluga. Kada je riječ o uspostavi poslovnog nastana, odnosno pružanju usluga preko podružnica, agencija ili ureda, koordinacijsko tijelo države članice domaćina utvrđuje primjenjive zahtjeve u drugu svrhu: ono navodi zahtjeve za koje je ulazni pružatelj usluga dužan prije izdavanja e-kartice dokazati da ih je ispunio.
- (27) Ako je država članica domaćin uspostavila sveobuhvatnu i ažuriranu informacijsku bazu podataka u svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki, njezino koordinacijsko tijelo može jednostavno uputiti na relevantno *web*-mjesto gdje se mogu pronaći informacije o postupku europske e-kartice usluga.
- (28) Europskom e-karticom usluga ne bi se trebalo izmijeniti postojeće regulatorno okruženje, u skladu s Direktivom 2006/123/EZ i ostalim zakonodavstvom EU-a, kojim se utvrđuju temeljni uvjeti koje pružatelj usluga mora ispuniti pri započinjanju pružanja usluga u državi članici domaćinu. Stoga bi države članice domaćini u skladu s važećim pravom EU-a trebale moći ispitati jesu li ulazni pružatelji ispunili njihove zahtjeve prije no što se tim pružateljima usluga dopusti da započnu s pružanjem usluga na njihovu državnom području. Stoga bi u postupku izdavanja europske e-kartice usluga trebalo osigurati prikladnu ulogu kontrole koju provodi država članica domaćin u pogledu privremenog prekograničnog pružanja usluga i uspostave poslovnog nastana.
- (29) Budući da su člankom 16. Direktive 2006/123/EZ dopušteni zahtjevi za opću primjenu usluga obuhvaćenih ovom Direktivom, državama članicama domaćinima trebalo bi u pogledu privremenog prekograničnog pružanja usluga dopustiti ulaganje prigovora na

²⁵ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

to da matična država članica izda europsku e-karticu usluga u onim slučajevima u kojima okolnosti podnositelja zahtjeva dovode do stvarne i dovoljno ozbiljne prijetnje javnim interesima povezanim s javnim poretkom, javnom sigurnošću, javnim zdravljem ili zaštitom okoliša na način koji se ne može prikladno i dostatno riješiti zahtjevima i kontrolama koji se primjenjuju nakon početka pružanja usluga. Tako bi trebalo biti u slučajevima kad je uspostavljen sustav prethodnog ovlašćivanja ili prethodno prijavljivanje za privremeno pružanje dotičnih usluga, koji su proporcionalno opravdani jednim od četiriju prevladavajućih razloga od javnog interesa zaštićenih na temelju članka 16. Direktive 2006/123/EZ i kad se uvjeti koje je podnositelj zahtjeva ispunio o svojoj matičnoj državi članici ne mogu smatrati istovjetnima uvjetima države članice domaćina za dodjelu tog prethodnog ovlaštenja. Mogućnosti i nadležnosti država članica domaćina u skladu s člankom 16. Direktive 2006/123/EZ primjenjuju se u kontekstu izdavanja europske e-kartice usluga.

- (30) Sustavom IMI Komisiji bi se trebalo omogućiti upoznavanje s prigovorima koje su iznijele države članice domaćini prije postupaka izdavanja europske e-kartice usluga za privremeno prekogranično pružanje usluga u kontekstu sustava prethodnog ovlašćivanja ili prethodnog prijavljivanja koje je isto tako trebalo prethodno prijaviti u skladu s Direktivom[predstojeća Direktiva o obavješćivanju]..... Tu informaciju o stvarnoj primjeni prijavljenih sustava ovlašćivanja Komisija može iskoristiti za poduzimanje bilo koje provedbene mjere ili za pokretanje bilo kojih istražnih radnji. Time se ne dovode u pitanje prava podnositelja zahtjeva na podnošenje pritužbe službama Komisije u kojima navode potencijalnu povredu prava EU-a dotičnim prigovorom.
- (31) Državama članicama domaćinima trebalo bi u pogledu poslovnog nastana dopustiti da za podnositelje zahtjeva za izdavanje e-kartice uvedu vlastite zahtjeve koji su nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlozima od javnog interesa i proporcionalni u skladu s Direktivom 2006/123/EZ i ostalim dotičnim zakonodavstvom EU-a. Trebalo bi uzeti u obzir zakonodavstvo EU-a specifično za sektor kojim se uređuju određene usluge obuhvaćene ovom Direktivom, kao što su usluge putničkih agencija u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ i usluge postavljanja dijelova zgrada povezanih s energijom u skladu s Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁷, u mjeri u kojoj se kontrole ne odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija u okviru Direktive 2005/36/EZ.
- (32) Istovjetnost zahtjeva države članice domaćina sa zahtjevima matične države članice koje je podnositelj zahtjeva već ispunio trebala bi činiti sastavni dio te procjene. Kako bi se olakšala procjena istovjetnosti zahtjeva u matičnima državama članicama i državama članicama domaćinima, ako tijelo države članice domaćina izjavi da namjerava odbiti e-karticu za poslovni nastan, podnositelj zahtjeva trebao bi dobiti novu mogućnost da dokaže da ispunjava uvjete utvrđene u prethodnom ovlaštenju ili prethodnoj prijavi na kojima tijelo država članica domaćina temelje svoju namjeru

²⁶ Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326, 11.12.2015., str. 1.).

²⁷ Direktiva 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1).

odbijanja e-kartice, uključujući na temelju zahtjeva kojima podnositelj zahtjeva podliježe u matičnoj državi članici i koje smatraju istovjetnima.

- (33) Državama članicama domaćinima trebalo bi dopustiti da od matične države članice prije izdavanja europske e-kartice usluga zatraže pojašnjenja ili dodatne informacije koji su u biti relevantni za procjenu postoji li opravdana i proporcionalna potreba za ulaganjem prigovora na privremeno pružanje usluga podnositelja zahtjeva na njihovu državnom području ili, kada je riječ o poslovnom nastanu, za procjenu koliko je njihovih regulatornih pitanja već prikladno riješeno time što je podnositelj zahtjeva ispunio zahtjeve svoje matične države članice. Očekuje se da će s vremenom države članice steći bolji uvid u svoje regulatorne okvire u sektorima obuhvaćenima e-karticom, što bi trebalo dovesti do jačanja uzajamnog povjerenja, a time i ubrzanja procjena u korist podnositelja zahtjeva.
- (34) U svrhu utvrđivanja postupka za traženje takvih informacija Komisiji bi u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u pogledu utvrđivanja postupovnog radnog toka i njegova učinka na primjenjive rokove za odluke koje treba donijeti u kontekstu izdavanja europske e-kartice usluga. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Točnije, kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće sve dokumente zaprimaju istodobno kad i stručnjaci država članica te njihovi stručnjaci imaju sustavan pristup sastancima stručnih skupina Komisije koje se bave pripremom delegiranih akata.
- (35) Država članica domaćin ne bi trebala više kontrolirati ima li podnositelj zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga zakonit poslovni nastan u drugoj državi članici. Ona isto tako ne bi trebala dovoditi u pitanje istinitost i valjanost podataka i dokumenata uključenih u zahtjev nakon što ih potvrdi koordinacijsko tijelo matične države članice. S druge strane, koordinacijsko tijelo matične države članice ne bi trebalo procjenjivati izdaje li europsku e-karticu usluga za privremeno prekogranično pružanje usluga na temelju toga je li pružatelj ispunio zahtjeve države članice domaćina, već bi trebalo samo procijeniti ima li podnositelj zahtjeva zakonit poslovni nastan na njezinu državnom području u trenutku donošenja odluke o izdavanju.
- (36) Relevantna djelovanja i odluke koordinacijskih tijela uključenih u postupak izdavanja europske e-kartice usluga u državi članici domaćinu i matičnoj državi članici trebali bi podlijegati pravnim lijekovima u skladu s nacionalnim pravom. To bi trebalo uključivati odgovarajuće pravne lijekove u slučaju nedjelovanja koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici u skladu s postupkom izdavanja e-kartice.
- (37) Prije izdavanja europske e-kartice usluga državi članici domaćinu trebalo bi omogućiti da se pozove na opravdane zabrinutosti u pogledu politike. Neovisno o tome, radi omogućavanja pojednostavnjenog i brzog postupka pri izdavanju europske e-kartice usluga trebalo bi poštovati načelo prešutnog odobrenja. Riječ je o općem načelu uvedenom Direktivom 2006/123/EZ. Upozorenjem na predstojeće prešutno odobrenje i produljenjem primjenjivih rokova za dodatna dva tjedna trebalo bi se osigurati da država članica domaćin ima na raspolaganju odgovarajuće vrijeme i sredstva za razmatranje zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga. Automatsko izdavanje europske e-kartice usluga ne bi trebao spriječiti ni nedostatak informacija države članice domaćina o primjenjivim zahtjevima.

- (38) Od pružatelja usluga ne bi trebalo zahtijevati dostavu informacija i dokumenata koji su već u posjedu drugih tijela u matičnoj državi članici bez obzira na administrativne razine ili odjele. Tako bi trebalo biti i kad je povezivanjem nacionalnih registara (npr. središnjih registara, trgovačkih registara i registara trgovačkih društava u skladu sa zahtjevima Direktive 2009/101/EZ ili registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸) upravi matične države članice omogućeno preuzimanje informacija i dokumenata iz drugih država članica. U svim slučajevima obrade osobnih podataka na temelju ove Direktive trebalo bi poštovati pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ [, Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰] i nacionalnog zakonodavstva.
- (39) Pružatelju usluga trebalo bi dopustiti da zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga podnese u matičnoj državi članici i da država članica domaćin procijeni taj zahtjev s obzirom na primjenjive uvjete za pružanje usluga preko podružnice na državnom području te države članice domaćina prije no što taj podnositelj zahtjeva bude dužan podnijeti zahtjev za registraciju buduće podružnice u istoj državi članici domaćinu. Tako će podnositelj zahtjeva biti siguran u to koji su primjenjivi uvjeti specifični za sektor i, naposljetku, u to da ih je ispunio na način koji država članica domaćin smatra zadovoljavajućim prije no što potroši vrijeme i resurse na podnošenje zahtjeva za registraciju podružnice u toj državi članici domaćinu u svrhu prava trgovačkih društava. Podnositelj zahtjeva istodobno će trebati poštovati nacionalna pravila o registraciji podružnica u skladu s pravom trgovačkih društava kako bi preko takve podružnice pružao usluge u skladu s pravom EU-a.
- (40) Europskom e-karticom usluga trebalo bi omogućiti pružanje usluge na cijelom državnom području države članice domaćina. Nakon što u državi članici uspostavi poslovni nastan u obliku podružnice, agencije ili ureda, pružatelj usluga u načelu ne bi trebao morati podnijeti zahtjev za drugu e-karticu za proširenje pružanja usluga koje su već obuhvaćene postojećom e-karticom na domaćem tržištu preko dodatnih podružnica, agencija ili ureda ondje, ovisno o slučaju. Međutim, kako je izričito predviđeno Direktivom 2006/123/EZ, ovlaštenja za svaku pojedinačnu podružnicu, agenciju ili ured mogu biti opravdana prevladavajućim razlozima od javnog interesa. U tom bi slučaju pružatelji usluga trebali i dalje imati mogućnost izbora da prošire poslovanje na domaćem tržištu dobivanjem ovlaštenja u skladu s nacionalnim pravom ili da podnesu zahtjev za izdavanje dodatnih europskih e-kartica usluga za svaku dodatnu podružnicu, agenciju ili ured, ovisno o slučaju.
- (41) Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na podjelu regionalnih ili lokalnih nadležnosti unutar država članica, uključujući regionalnu i lokalnu samoupravu. Neovisno o tome, administrativna suradnja među različitim nacionalnim tijelima unutar strogih rokova može biti neophodna za ispunjavanje obveza utvrđenih Direktivom. Kako bi se državama članicama pomoglo u ispunjavanju njihovih obveza i uzimajući u obzir decentraliziranu strukturu mnogih od njih, može se upotrijebiti i sustav IMI kao alat za djelotvornu razmjenu informacija i uzajamnu pomoć među nadležnim tijelima unutar

²⁸ Uredba (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (SL L 141, 5.6.2016, str. 19.).

²⁹ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

³⁰ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

određene države članice, ne dovodeći pritom u pitanje druga rješenja koja su uspostavile države članice.

- (42) Europska e-kartica usluga trebala bi biti valjana na neodređeno vrijeme ne dovodeći pritom u pitanje, u pogledu privremenih prekograničnih usluga, učinke odstupanja u pojedinačnim slučajevima u skladu s Direktivom 2006/123/EZ.
- (43) Međutim, koordinacijsko tijelo nadležno za izdavanje europske e-kartice usluga trebalo bi je suspendirati ako se pružatelju usluga privremeno zabrani pružanje dotičnih usluga. Suspenzija bi trebala trajati jednako koliko i zabrana. Koordinacijsko tijelo nadležno za izdavanje europske e-kartice usluga trebalo bi je opozvati ako više nisu ispunjeni uvjeti za njezino izdavanje ili za njezinu daljnju valjanost, kao što je potvrda o zakonitosti pružanja usluga u državi članici domaćinu. Konačna odluka kojom se utvrđuje da se nositelj e-kartice lažno predstavio kao pružatelj usluga i da se u skladu s nacionalnim pravom matične države članice ili države članice domaćina on smatra radnikom trebala bi dovesti do opoziva dotičnih europskih e-kartica usluga. Slično tome, slučajevi prijevornih, netočnih ili krivotvorenih informacija ili dokumenata upotrijebljenih u kontekstu izdavanja europske e-kartice usluga trebali bi utjecati na valjanost e-kartice.
- (44) Administrativnom suradnjom tijela matične države članice i države članice domaćina trebalo bi osigurati ispunjavanje uvjeta valjanosti prethodno izdane europske e-kartice usluga. Kako bi se dodatno osiguralo da se europskom e-karticom usluga situacija njezina nositelja ni u jednom trenutku lažno ne predstavlja, njezin nositelj i nadležna tijela trebali bi biti obvezni obavijestiti koordinacijsko tijelo koje ju je izdalo o promjenama situacije nositelja koje mogu utjecati na valjanost e-kartice.
- (45) U svakom slučaju, prije donošenja odluke o opozivu ili suspenziji e-kartice nadležno koordinacijsko tijelo trebalo bi se savjetovati s nositeljem e-kartice, a svaka bi odluka trebala biti uredno opravdana te podlijeđati pravu na žalbu u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom države članice koja ju je izdala. Privremene mjere kojima se ukazuje na to da je u tijeku postupak za suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga trebalo bi dopustiti, čime se ukazuje na poveznicu s upozorenjima danima u skladu s Direktivom 2006/123/EZ.
- (46) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive u odnosu na tehničke aspekte obrade suspenzija, opoziva i poništenja europskih e-kartica usluga, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (47) Primjenu ove Direktive trebalo bi pratiti i procjenjivati kako bi se utvrdio njezin učinak na troškove širenja poslovanja preko granica, posebno u pogledu pružatelja usluga, na percepciju koju potrošači imaju o takvim pružateljima, posebno onima koji imaju europsku e-karticu usluga, te na tržišno natjecanje, cijene i kvalitetu usluga. Učinke odredbi ove Direktive trebalo bi redovito ocjenjivati, posebno kako bi se procijenila prikladnost uvođenja europske e-kartice usluga za druge uslužne djelatnosti. To će se praćenje odvijati u suradnji s državama članicama, socijalnim partnerima i ostalim relevantnim dionicima.
- (48) Budući da ciljeve ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice s obzirom na složenost i neusklađenost pristupa kontroli određenih usluga diljem država članica, nego se zbog pojačane administrativne koordinacije diljem Unije mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom

proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ovom se Direktivom ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.

- (49) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Uspostavom pravnog i operativnog okvira za europsku e-karticu usluga i koordinacijom određenih zahtjeva koji se odnose na slobodu poslovnog nastana i na pružanje usluga za određene usluge ovom se Direktivom posebno nastoje promicati prava poslovnog nastana i pravo na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici sprečavanjem svake diskriminacije na temelju državljanstva i osiguravanjem nepristranog, pravednog i razumno brzog postupka u skladu s člancima 15., 21. i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, istodobno osiguravajući puno poštovanje zaštite osobnih podataka, uključujući u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća³¹, Direktivom 95/46/EZ [Uredbom (EU) br. 2016/679], i uzimajući u obzir rizik zlouporabe prava predviđenih člankom 8. odnosno člankom 54. te Povelje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuje pravni i operativni okvir za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom[Uredba o europskoj kartici usluga].....

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge navedene u Prilogu.
2. Ovom se Direktivom ne utječe na pitanja navedena u članku 1. stavcima 2. do 7. Direktive 2006/123/EZ.
Ne primjenjuje se na djelatnosti i područja navedena u članku 2. stavcima 2. i 3. Direktive 2006/123/EZ.
3. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Unije kojim se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične profesije, prednost ima odredba drugog akta Unije koja se primjenjuje na te specifične sektore ili profesije.
Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje prava radnika, obveze pružatelja usluga i povezane kontrole u državama članicama utvrđene direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

³¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

1. „matična država članica” znači država članica kojoj je pružatelj uputio zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga;
2. „država članica domaćin” znači država članica u kojoj je pružatelj prijavio namjeru pružanja usluga s pomoću europske e-kartice usluga;
3. „zahtjev” znači zahtjev kako je definiran u članku 4. stavku 7. Direktive 2006/123/EZ;
4. „koordinacijsko tijelo” znači tijelo određeno u skladu s člankom 17. Uredbe[Uredba o europskoj kartici usluga].....;
5. „nadležno tijelo” znači bilo koje od sljedećih tijela ne dovodeći pritom u pitanje članak 16. stavak 5. treći podstavak:
 - (a) nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. točki 9. Direktive 2006/123/EZ;
 - (b) nadležno tijelo kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki (d) Direktive 2005/36/EZ;
 - (c) svako nadležno tijelo ili tijelo zaduženo za vođenje središnjeg registra, trgovačkog registra ili registra trgovačkih društava u državi članici;
 - (d) svako porezno tijelo u državi članici;
6. „javni ugovor” znači ugovor kako je definiran u članku 2. stavku 5. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća³²;
7. „projektни natječaj” znači projektни natječaj kako je definiran u članku 2. stavku 21. Direktive 2014/24/EU;
8. „koncesija” znači koncesija kako je definirana u članku 5. stavku 1. Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća³³;
9. „sustav ovlašćivanja” znači sustav ovlašćivanja kako je definiran u članku 4. stavku 6. Direktive 2006/123/EZ;
10. „usluga” znači usluga kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ;
11. „pružatelj” znači pružatelj kako je definiran u članku 4. stavku 2. Direktive 2006/123/EZ;
12. „država članica poslovnog nastana” znači država članica poslovnog nastana kako je definirana u članku 4. stavku 4. Direktive 2006/123/EZ;
13. „poslovni nastan” znači poslovni nastan kako je definiran u članku 4. stavku 5. Direktive 2006/123/EZ;
14. „sustav prijavljivanja” znači svaki postupak u okviru kojega pružatelj mora poduzimati korake u odnosu na nadležno tijelo kako bi pružio informacije ili dostavio dokumente o pristupu uslužnoj djelatnosti ili njezinu obavljanju bez potrebe za formalnom ili implicitnom odlukom tog tijela.

³² Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

³³ Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.).

POGLAVLJE II.

EUROPSKA E-KARTICA USLUGA

Članak 4.

Europska e-kartica usluga kao dokaz poslovnog nastana

Države članice prihvaćaju valjanu europsku e-karticu usluga kao dokaz da njezin nositelj ima poslovni nastan na državnom području svoje matične države članice i pravo na tom državnom području obavljati poslovne djelatnosti obuhvaćene e-karticom.

Članak 5.

Učinci europske e-kartice usluga u državi članici domaćinu

1. Država članica domaćin ne propisuje nikakav sustav prethodnog ovlašćivanja, sustav prethodnog prijavljivanja ili zahtjev poslovnog nastana za nositelja prethodno izdane europske e-kartice usluga za privremeno prekogranično pružanje usluga kao uvjet za takvo pružanje usluga na svojem državnom području.
2. Država članica domaćin ne propisuje nikakav sustav prethodnog ovlašćivanja ili sustav prethodnog prijavljivanja za nositelja prethodno izdane europske e-kartice usluga za uspostavu poslovnog nastana kao uvjet za uspostavu poslovnog nastana na svojem državnom području preko podružnice, agencije ili ureda koji se nalaze na njezinu državnom području.
3. Država članica domaćin ne propisuje za nositelje prethodno izdane europske e-kartice usluga druge zahtjeve osim onih iz stavaka 1. i 2. čije je ispunjavanje provjereno ili se smatra provjerenim u skladu s člancima 11. do 13.
4. Stavcima 1., 2. i 3. ne dovode se u pitanje:
 - i. zahtjevi propisani za pružatelje u kontekstu postupaka odabira kandidata za sustave ovlašćivanja koji su brojčano ograničeni u skladu s pravom EU-a;
 - ii. zahtjevi i ostale obveze, zabrane, uvjeti ili ograničenja propisani za pružatelje u kontekstu postupaka odabira kandidata za pružanje usluga na temelju javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije;
 - iii. sustavi ovlašćivanja, sustavi prijavljivanja ili zahtjevi koji se odnose na uvjete posebno povezane s lokacijom gdje se usluga pruža ili lokacijom gdje je pružatelj uspostavio poslovni nastan;
 - iv. zahtjevi povezani s priznavanjem stručnih kvalifikacija kako je predviđeno člancima 4. i 4.f Direktive 2005/36/EZ;
 - v. obveze objave kako je predviđeno člankom 2. Direktive 2009/101/EZ i člankom 2. Direktive 89/666/EEZ ili obveze, zabrane, uvjeti ili ograničenja propisani nacionalnim pravilima o registraciji podružnica poduzeća koja su registrirana u drugoj državi članici u skladu s pravom trgovačkih društava.
5. Stavcima 1., 2. i 3. ne dovode se u pitanje obveze izvješćivanja propisane za nositelja europske e-kartice usluga ili provjere, inspekcije ili istrage koje provode nadležna tijela tijekom pružanja usluga u skladu s pravom EU-a.

Članak 6.

Upotreba informacija sadržanih u europskoj e-kartici usluga

U kontekstu bilo kojih postupaka ili formalnosti propisanih za pružatelja na državnom području država članica i u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka kako je predviđeno Direktivom 95/46/EZ [Uredbom (EU) br. 2016/679] i nacionalnim zakonodavstvom, tijela u državama članicama od nositelja europske e-kartice usluga ne zahtijevaju dostavu nijedne informacije koja je već sadržana u europskoj e-kartici usluga, uključujući za:

- i. dodjelu javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije;
- ii. osnivanje društava kćeri ili registraciju podružnica u skladu s pravom trgovačkih društava;
- iii. registraciju u sustave obveznog socijalnog osiguranja.

Članak 7.

Valjanost europske e-kartice usluga

1. Europska e-kartica usluga za privremeno prekogranično pružanje usluga obuhvaćenih tom e-karticom valjana je na cijelom državnom području države članice domaćina.

Europska e-kartica usluga za uspostavu poslovnog nastana valjana je za uslužne djelatnosti obuhvaćene tom e-karticom na cijelom državnom području države članice domaćina preko najmanje jedne podružnice, agencije ili ureda koji se nalaze na državnom području te države članice, osim ako je za svaku dodatnu podružnicu, agenciju ili ured ovlaštenje opravdano u skladu s člankom 10. stavkom 4. Direktive 2006/123/EZ.

Time se ne dovodi u pitanje obveza nositelja europske e-kartice usluga da ispuni obveze, zabrane, uvjete ili ograničenja koji su propisani nacionalnim pravilima o registraciji podružnice u skladu s pravom trgovačkih društava radi pružanja usluga preko takve podružnice.

2. Europska e-kartica usluga valjana je na neodređeno vrijeme, osim ako se suspendira, opozove ili poništi u skladu s člancima 15. do 17.

Time se ne dovode u pitanje mjere uspostavljene u skladu s člankom 18. Direktive 2006/123/EZ.

POGLAVLJE III. SUSTAV EUROPSKE E-KARTICE USLUGA

Članak 8.

Zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga

Države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na državnom području jedne države članice imaju pravo podnijeti zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga koordinacijskom tijelu te iste države članice.

Zahtjev se sastoji od elemenata i popratnih dokumenata kako je propisano člancima 4. i 5. Uredbe[Uredba o europskoj kartici usluga].....

Članak 9.
Prihvatljivost

1. Pružatelji uslužnih djelatnosti za koje je uvedena europska strukovna iskaznica za privremeno i povremeno pružanje usluga u skladu s Direktivom 2005/36/EZ nemaju pravo na europsku e-karticu usluga za privremeno pružanje prekograničnih usluga.
2. Pružatelji uslužnih djelatnosti za koje je uvedena europska strukovna iskaznica za uspostavu poslovnog nastana u skladu s Direktivom 2005/36/EZ nemaju pravo na europsku e-karticu usluga za uspostavu poslovnog nastana. Ti pružatelji imaju pravo na europsku e-karticu usluga u pogledu zahtjeva i odredaba na koje se upućuje u članku 4.a stavku 5. drugom podstavku Direktive 2005/36/EZ.

Članak 10.
Pravo država članica da se pozovu na prevladavajuće razloge od javnog interesa

U procjeni zahtjeva za europsku e-karticu usluga države članice zadržavaju pravo da se pozovu na prevladavajuće razloge od javnog interesa prepoznate na temelju Direktive 2006/123/EZ, posebno njezina članka 16., ili drugih akata zakonodavstva EU-a.

Članak 11.
Procjena zahtjeva koju provodi matična država članica

1. Koordinacijsko tijelo matične države članice u roku od tjedan dana od zaprimanja zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga:
 - (a) pregledava zahtjev;
 - (b) provjerava potpunost i točnost dostavljenih informacija;
 - (c) provjerava jesu li opozvane ili poništene europske e-kartice usluga izdane u odnosu na druge matične države članice za istog pružatelja i istu uslužnu djelatnost odnosno je li zatraženo poništenje kako bi se omogućila zamjena tih e-kartica europskom e-karticom usluga na koju se odnosi zahtjev;
 - (d) provjerava sadržaj i valjanost eventualnih popratnih dokumenata kojima se dokazuje ispunjavanje zahtjeva koji se primjenjuju na pružanje usluga i kojima podnositelj zahtjeva podliježe u matičnoj državi članici;
 - (e) zahtijeva od podnositelja zahtjeva da za potrebe zahtjeva dostavi dodatne informacije ako je to potrebno;
 - (f) unosi informacije dobivene u skladu s člankom 14. stavkom 2. u obrazac zahtjeva;
 - (g) učitava u elektroničku platformu, na kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, eventualne potrebne dokumente dobivene u skladu s člankom 14. stavkom 2.

Ako koordinacijsko tijelo matične države članice od podnositelja zahtjeva zatraži da za potrebe zahtjeva dostavi dodatne informacije, rok se suspendira do dostave tih informacija.

2. Nakon što ispuni zadatke iz stavka 1., koordinacijsko tijelo matične države članice bez odlaganja dostavlja zahtjev koordinacijskom tijelu države članice domaćina i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva.
3. Odluke i djelovanja koordinacijskog tijela matične države članice, o kojima se podnositelj zahtjeva obavješćuje preko elektroničke platforme na kojoj je na

raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, odnosno izostanak odluke ili nedjelovanje u roku podliježu pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom matične države članice.

4. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o postupanju sa zahtjevom i njegovoj obradi. Ta pravila uključuju rokove isteka zahtjeva zbog nedjelovanja podnositelja zahtjeva.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 2.

Članak 12.

Procjena zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga za privremeno pružanje prekograničnih usluga koju provodi država članica domaćin

1. U roku od dva tjedna nakon zaprimanja zahtjeva koordinacijsko ga tijelo države članice domaćina ispituje te obavješćuje podnositelja zahtjeva i matičnu državu članicu o svim zahtjevima koji se primjenjuju na privremeno prekogranično pružanje u skladu sa zakonodavstvom države članice domaćina osim onih iz članka 5. stavka 4. U skladu s pravima država članica kako su navedena u članku 10. koordinacijsko tijelo države članice domaćina može u istom roku odlučiti uložiti prigovor na to da koordinacijsko tijelo matične države članice izda europsku e-karticu usluga ako dokaže da je primjena sustava prethodnog ovlašćivanja, sustava prethodnog prijavljivanja ili zahtjeva na podnositelja zahtjeva opravdana zbog jednog od prevladavajućih razloga od javnog interesa utvrđenih u članku 16. Direktive 2006/123/EZ ili dopuštena u skladu s drugim aktima zakonodavstva EU-a.

Država članica domaćin u toj procjeni uzima u obzir zahtjeve koje je podnositelj zahtjeva već ispunio u svojoj matičnoj državi članici. U svrhu te procjene i u prethodno navedenom roku koordinacijskom tijelu države članice domaćina dopušteno je da od matične države članice ili podnositelja zahtjeva zatraži potrebna pojašnjenja ili potrebne dodatne informacije koje još nisu sadržane u zahtjevu. U tom se slučaju rok iz ovog stavka suspendira do dostave zatraženih potrebnih pojašnjenja ili potrebnih dodatnih informacija. Postupak za traženje pojašnjenja ili dodatnih informacija utvrdit će se delegiranim aktima na koje se upućuje u stavku 4.

Prigovor na odobrenje europske e-kartice usluga ne smije se temeljiti na neispunjavanju jednog od zahtjeva iz članka 5. stavka 5. Komisija preko sustava IMI ima pristup odluci koordinacijskog tijela države članice domaćina o prigovoru.

2. Uzimajući u obzir prava država članica kako su navedena u članku 10., ako koordinacijsko tijelo države članice domaćina ne reagira u roku iz stavka 1., taj se rok automatski produljuje za dodatna dva tjedna, a na elektroničkoj platformi na kojoj je podnesen zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga objavljuje se upozorenje koordinacijskom tijelu države članice domaćina da nereagiranjem podrazumijeva izdavanje europske e-kartice usluga podnositelju zahtjeva.
3. Ako država članica domaćin ne uloži prigovor u skladu sa stavkom 1., koordinacijsko tijelo matične države članice izdaje europsku e-karticu usluga bez odlaganja nakon isteka produljenog roka proizišlog iz primjene stavka 2. U izostanku bilo kakvog prigovora na temelju stavka 1. drugog podstavka i ako koordinacijsko tijelo matične države članice ne donese odluku nakon isteka produljenog roka proizišlog iz primjene stavka 2., smatra se da je matična država članica izdala europsku e-karticu usluga pod uvjetima koji su priopćeni državi članici domaćinu u skladu s člankom 11. stavkom 2.

Nakon što zaprimi odluku države članice domaćina o prigovoru na temelju stavka 1. matična država članica bez odlaganja odbija zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 18. kako bi utvrdila postupak kojim koordinacijsko tijelo države članice domaćina traži pojašnjenja ili dodatne informacije od matične države članice ili podnositelja zahtjeva i, ako je to potrebno, izmijenila rokove utvrđene u stavku 1.
5. Odluke i djelovanja koordinacijskog tijela matične države članice, o kojima se podnositelj zahtjeva obavještuje preko elektroničke platforme na kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, podliježu pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom matične države članice.

Odluka koordinacijskog tijela države članice domaćina o prigovoru na izdavanje europske e-kartice usluga, o kojoj se podnositelj zahtjeva obavještuje preko elektroničke platforme na kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, podliježe pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina.

6. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o postupanju sa zahtjevom i njegovoj obradi u skladu sa stavicama 1. i 2. Ta pravila uključuju rokove isteka zahtjeva zbog nedjelovanja podnositelja zahtjeva.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 2.

Članak 13.

Procjena zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga za uspostavu poslovnog nastana koju provodi država članica domaćin

1. U okviru postupka izdavanja europske e-kartice usluga za uspostavu poslovnog nastana u obliku podružnice, agencije ili ureda koordinacijsko tijelo države članice domaćina utvrđuje u roku od četiri tjedna nakon zaprimanja zahtjeva koji je, ako ih ima, sustav prethodnog ovlašćivanja ili sustav prethodnog prijavljivanja kako su navedeni u članku 5. stavku 2. primjenjiv u skladu s pravom EU-a na takav poslovni nastan. Ako je utvrđen takav sustav prethodnog ovlašćivanja ili sustav prethodnog prijavljivanja, država članica domaćin isto tako utvrđuje uvjete koje je podnositelj zahtjeva dužan ispuniti, osim onih iz članka 5. stavka 5. Država članica domaćin navodi zašto je primjena takvog sustava prethodnog ovlašćivanja ili sustava prethodnog prijavljivanja neophodna i proporcionalna za prevladavajuće razloge od javnog interesa.

Država članica domaćin odmah obavještuje podnositelja zahtjeva i koordinacijsko tijelo matične države članice o dotičnom sustavu prethodnog ovlašćivanja ili prethodnog prijavljivanja, uvjetima koje je podnositelj zahtjeva dužan ispuniti te njihovoj nužnosti i proporcionalnosti.

2. Uzimajući u obzir prava država članica kako su navedena u članku 10., ako koordinacijsko tijelo države članice domaćina ne reagira u roku iz stavka 1., taj se rok automatski produljuje za dodatna dva tjedna, a na elektroničkoj platformi na kojoj je podnesen zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga objavljuje se upozorenje koordinacijskom tijelu države članice domaćina da nereagiranje podrazumijeva da se europska e-kartica usluga izdaje podnositelju zahtjeva.

3. Nakon što zaprimi reakciju koordinacijskog tijela države članice domaćina na zahtjev, podnositelju zahtjeva omogućuje se da predoči dokaz o ispunjavanju uvjeta koje je utvrdilo koordinacijsko tijelo države članice domaćina na temelju stavka 1.
Podnositelj zahtjeva opisuje koje je posebne uvjete ispunio time što je prethodno ispunio istovjetne zahtjeve u matičnoj državi članici.
Države članice osiguravaju da koordinacijsko tijelo matične države članice pomogne podnositelju zahtjeva pri dokazivanju ispunjavanja uvjeta države članice domaćina u skladu s člankom 14.
4. U roku od tjedan dana nakon što zaprimi dokaz o ispunjavanju uvjeta utvrđenih u skladu sa stavkom 1., koordinacijsko tijelo države članice domaćina procjenjuje hoće li izdati europsku e-kartu usluga ili odbiti zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.
Ako odluči izdati europsku e-kartu usluga, koordinacijsko tijelo države članice domaćina to čini bez odlaganja.
U suprotnom, koordinacijsko tijelo države članice domaćina može obavijestiti podnositelja zahtjeva i koordinacijsko tijelo matične države članice o svojoj namjeri odbijanja zahtjeva te u tom slučaju podnositelj zahtjeva ima tjedan dana za podnošenje svojih očitovanja.
Nakon što zaprimi očitovanja podnositelja zahtjeva ili, ako nisu podnesena nikakva očitovanja, nakon isteka roka za podnošenje tih očitovanja, koordinacijsko tijelo države članice domaćina u roku od tjedan dana odlučuje hoće li izdati europsku e-kartu usluga ili odbiti zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.
5. Koordinacijskom tijelu države članice domaćina dopušteno je da od matične države članice ili podnositelja zahtjeva zatraži potrebna pojašnjenja ili potrebne dodatne informacije koje još nisu sadržane u zahtjevu. U tom se slučaju rokovi iz stavaka 1. i 4. suspendiraju do dostave zatraženog potrebnog pojašnjenja ili potrebnih dodatnih informacija.
Pojašnjenja i dodatne informacije traže se u skladu s postupkom utvrđenim u skladu sa stavkom 7.
6. Ako nakon isteka razdoblja za reagiranje iz stavaka 2. i 4. država članica domaćin ne zatraži ispunjavanje bilo kojeg uvjeta u skladu sa stavkom 1. ili ne donese odluku o izdavanju europske e-kartice usluga u skladu sa stavkom 4., smatra se da je država članica domaćin izdala europsku e-kartu usluga pod uvjetima koji su priopćeni državi članici domaćinu u skladu s člankom 11. stavkom 2.
7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 18. kako bi utvrdila postupak kojim koordinacijsko tijelo države članice domaćina traži pojašnjenja ili dodatne informacije od matične države članice kako je navedeno u stavku 5. i, ako je to potrebno, izmijenila rokove iz stavaka 1. i 4.
8. Odluke i djelovanja koordinacijskog tijela matične države članice, o kojima se podnositelj zahtjeva obavješćuje preko elektroničke platforme na kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, podliježu pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom matične države članice.
Odluke kojima koordinacijsko tijelo države članice domaćina traži ispunjavanje uvjeta u skladu sa stavkom 1. i njegova odluka o izdavanju europske e-kartice usluga, o kojima se podnositelj zahtjeva obavješćuje preko elektroničke platforme na

kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, podliježu pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina.

9. Države članice ne zahtijevaju zahtjev za registraciju podružnice u skladu s pravom trgovačkih društava kao preduvjet za procjenu zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga za uspostavu poslovnog nastana.

Time se ne dovodi u pitanje obveza nositelja europske e-kartice usluga da ispuni nacionalne obveze, zabrane, uvjete ili ograničenja koji su propisani u pogledu registracije podružnice u skladu s pravom trgovačkih društava radi pružanja usluga preko takve podružnice u skladu sa zakonodavstvom EU-a.

10. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o postupanju sa zahtjevom i njegovoj obradi u skladu sa stavcima 1., 2., 3. i 4. Ta pravila uključuju rokove isteka zahtjeva zbog nedjelovanja podnositelja zahtjeva.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 2.

Članak 14.

Načelo „samo jednom” u matičnoj državi članici

1. Koordinacijska tijela u matičnoj državi članici ne zahtijevaju od pružatelja da dostave informacije i dokumente koji su tim tijelima već stavljeni na raspolaganje u skladu sa stavkom 2. ovog članka ili člankom 14. stavkom 3. Uredbe ...[Uredba o europskoj kartici usluga]..... kad podnose zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga niti da u kontekstu europske e-kartice usluga za uspostavu poslovnog nastana dokažu ispunjavanje uvjeta koje je utvrdilo koordinacijsko tijelo države članice domaćina u skladu s člankom 13. stavkom 1.
2. Koordinacijsko tijelo u matičnoj državi članici pribavlja informacije i dokumente koji su potrebni u svrhe iz stavka 1. i koji su dostupni drugim tijelima u matičnoj državi članici ili potječu od tih tijela u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka kako je predviđeno Direktivom 95/46/EZ, Uredbom (EU) br. 2016/679 i nacionalnim zakonodavstvom.

Članak 15.

Suspenzija i opoziv europske e-kartice usluga u odnosu na državu članicu domaćina

1. Države članice osiguravaju da koordinacijsko tijelo koje je izdalo europsku e-karticu usluga suspendira njezinu valjanost ili je opozove u slučaju odluke, u skladu s pravom EU-a, o određivanju privremene ili trajne zabrane obavljanja dotičnih uslužnih djelatnosti nositelja europske e-kartice usluga u državi članici domaćinu.
2. Države članice osiguravaju da koordinacijsko tijelo koje je izdalo europsku e-karticu usluga opozove tu e-karticu u slučaju:
 - i. da je nositelj e-kartice u okviru postupka izdavanja e-kartice upotrijebio informacije ili dokumente za koje je konačnom odlukom matične države članice ili države članice domaćina, koja ne podliježe pravu na žalbu u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, utvrđeno da su prijevorni, netočni ili krivotvoreni;
 - ii. da nositelj e-kartice u skladu s člankom 4. stavkom 5. Direktive 2014/67/EZ podliježe konačnoj odluci, koja u skladu s nacionalnim pravom ne podliježe pravu na žalbu, države članice domaćina da se nositelj europske e-kartice

usluga smatra radnikom, a ne samozaposlenom osobom u skladu s člankom 2. stavkom 2. Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁴;

- iii. da nositelj kartice ne ispunjava najmanje jedan od uvjeta koji se primjenjuju za privremeno prekogranično pružanje kako je propisano člankom 11. stavkom 1. prvim podstavkom, čije je ispunjavanje, u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina, nužno za daljnje zakonito pružanje dotičnih usluga na njezinu državnom području;
- iv. da nositelj kartice ne ispunjava najmanje jedan od uvjeta u okviru sustava prethodnog ovlašćivanja ili prethodnog prijavljivanja koji se primjenjuje za uspostavu poslovnog nastana kako je propisano člankom 12. stavkom 1. prvim podstavkom, čije je ispunjavanje, u skladu s nacionalnim pravom države članice domaćina, nužno za daljnje zakonito pružanje dotičnih usluga na njezinu državnom području.

Članak 16.

Suspenzija i opoziv svih europskih e-kartica usluga pružatelja usluga za određenu uslužnu djelatnost

1. Države članice osiguravaju da u slučaju odluke, u skladu s pravom EU-a, o određivanju privremene ili trajne zabrane obavljanja uslužnih djelatnosti nositelja europske e-kartice usluga u matičnoj državi članici, koordinacijska tijela koja su izdala europsku e-karticu usluga suspendiraju valjanost svih europskih e-kartica usluga izdanih za istog pružatelja i dotičnu uslužnu djelatnost ili ih opozovu.
2. Države članice osiguravaju da, u slučaju odluke o određivanju privremene ili trajne zabrane obavljanja uslužnih djelatnosti nositelja europske e-kartice usluga u državi članici domaćinu, koordinacijska tijela koja su izdala europsku e-karticu usluga suspendiraju valjanost svih europskih e-kartica usluga izdanih za istog pružatelja i uslužnu djelatnost ili ih opozovu ako je nacionalnim pravom matične države članice određena, u skladu s pravom EU-a, suspenzija ili prestanak uslužnih djelatnosti na njezinu državnom području zbog dotične privremene ili trajne zabrane u državi članici domaćinu.
3. Države članice osiguravaju da koordinacijska tijela koja su izdala europsku e-karticu usluga opozovu sve europske e-kartice usluga izdane za istog pružatelja i uslužne djelatnosti u slučaju:
 - i. da pružatelj usluga trajno prestane pružati dotične usluge u matičnoj državi članici;
 - ii. da je pružatelj likvidiran i prestane postojati;
 - iii. da pružatelj promijeni glavno središte svojih djelatnosti relevantno za izdavanje dotičnih e-kartica iz jedne države članice u drugu;
 - iv. da pružatelj promijeni glavno središte svojih djelatnosti relevantno za izdavanje dotičnih e-kartica u treću zemlju;
 - v. da pružatelj podliježe konačnoj odluci, koja u skladu s nacionalnim pravom ne podliježe pravu na žalbu, matične države članice da se nositelj europske e-kartice usluga smatra radnikom, a ne samozaposlenom osobom;

³⁴ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.).

vi. da pružatelj više nema poslovni nastan u matičnoj državi članici iz bilo kojeg drugog razloga.

Članak 17.

Postupak za suspenziju, opoziv, ažuriranje i poništenje europskih e-kartica usluga

1. Država članica koja u skladu s člancima 15. ili 16. na svojem državnom području otkrije razlog za pokretanje suspenzije ili opoziva europske e-kartice usluga priopćuje sustavom IMI nositelju dotične europske e-kartice usluga obrazloženje za to i daje mu priliku da bude saslušan.

Time se ne dovodi u pitanje upozorenje u skladu s člankom 32. Direktive 2006/123/EZ.

2. Nakon što država članica donese odluku o potrebi za suspenzijom ili opozivom europske e-kartice usluga, ona to čini bez odlaganja ako je njezino koordinacijsko tijelo nadležno za izdavanje dotične e-kartice ili svoju odluku o potrebi za suspenzijom ili opozivom dotične europske e-kartice usluga bez odlaganja priopćuje koordinacijskom tijelu nadležnom za izdavanje.

Koordinacijsko tijelo nadležno za izdavanje koje zaprimi priopćenje o odluci o potrebi za suspenzijom ili opozivom europske e-kartice usluga od druge države članice bez odlaganja suspendira ili opoziva dotičnu europsku e-karticu usluga, ovisno o slučaju.

Države članice osiguravaju da odmah nakon prestanka važenja uvjeta koji su doveli do suspenzije europske e-kartice usluga koordinacijsko tijelo nadležno za izdavanje ponovno bez odlaganja aktivira suspendiranu europsku e-karticu usluga.

3. Odluka o suspenziji ili opozivu europske e-kartice usluga, o kojoj se podnositelj zahtjeva obavješćuje preko elektroničke platforme na kojoj je na raspolaganje stavljen standardni obrazac zahtjeva, mora biti propisno obrazložena i podliježe pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice.

Izostanak odluke o ponovnoj aktivaciji suspendirane europske e-kartice usluga u skladu sa stavkom 2. posljednjim podstavkom podliježe pravu na žalbu u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice.

Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje stavak 2. drugi podstavak.

4. Države članice obvezuju nositelja europske e-kartice usluga da obavijesti koordinacijsko tijelo koje je izdalo njegovu europsku e-karticu usluga o sljedećem:
 - (a) odlukama o ograničenju ili zabrani, čak i na privremenoj osnovi, obavljanja u matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu uslužnih djelatnosti nositelja europske e-kartice usluga koje su obuhvaćene tom e-karticom;
 - (b) trajnom prestanku obavljanja djelatnosti obuhvaćenih europskom e-karticom usluga na državnom području matične države članice;
 - (c) likvidaciji i prestanku postojanja nositelja europske e-kartice usluga ili premještanju njegova glavnog središta djelatnosti unutar područja Europske unije ili u treću zemlju;
 - (d) konačnim odlukama, koje u skladu s nacionalnim pravom ne podliježu pravu na žalbu, matične države članice ili, u skladu s člankom 4. stavkom 5. Direktive 2014/67/EZ, države članice domaćina da se nositelj europske e-kartice usluga smatra radnikom, a ne samozaposlenom osobom;

- (e) svakoj bitnoj promjeni u pogledu zahtjeva kojima podliježe nositelj e-kartice u svojoj matičnoj državi članici u mjeri u kojoj su te informacije o ispunjavanju tih zahtjeva priopćene državi članici domaćinu zajedno sa zahtjevom za izdavanje e-kartice;
- (f) promjenama činjeničnog stanja ili bilo kojih drugih informacija o nositelju europske e-kartice usluga koje se odražavaju u njezinu sadržaju.
5. Koordinacijska tijela razmjenjuju informacije na vlastitu inicijativu i pružaju pomoć drugim koordinacijskim tijelima u vezi s događajima za koje doznaju i na temelju kojih se može odrediti suspenzija ili opoziv dotične europske e-kartice usluga ili potreba za ažuriranjem njezina sadržaja.
- Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela obavješćuju koordinacijsko tijelo određeno u skladu s člankom 17. Uredbe ...[Uredba o europskoj kartici usluga]... o događajima navedenima u stavku 4. za koje doznaju.
- U vezi sa stavkom 4. točkom (d) ovaj se stavak primjenjuje i na nadležna tijela kako su definirana u članku 2. točki (a) Direktive 2014/67/EU.
- Ovim se stavkom ne dovode u pitanje članak 2. Direktive 2009/101/EZ i članak 2. Direktive 89/666/EEZ.
6. Nositelj europske e-kartice usluga može u bilo kojem trenutku od koordinacijskog tijela nadležnog za izdavanje zatražiti poništenje svoje prethodno izdane europske e-kartice usluga.
7. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o obradi suspenzija, opoziva, ažuriranja i poništenja europskih e-kartica usluga, uključujući odredbe o uvođenju i povlačenju upozorenja na moguću suspenziju i opoziv te o povezivanju tih postupaka s mehanizmom upozoravanja uspostavljenim člankom 32. Direktive 2006/123/EZ kao i o povezivanju valjane europske e-kartice usluga s postupkom za odstupanja u pojedinačnim slučajevima u skladu s člankom 18. Direktive 2006/123/EZ.
- Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 19. stavka 2.

POGLAVLJE IV. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 12. stavka 4. i članka 13. stavka 7. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od [...]. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u bilo kojem trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 12. stavka 4. i članka 13. stavka 7. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na

kasniji dan naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost nijednog delegiranog akta koji je već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 12. stavka 4. i članka 13. stavka 7. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.

Članak 19.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor iz članka 40. stavka 1. Direktive 2006/123/EZ. Navedeni je Odbor odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) 182/2011.

Članak 20.

Praćenje provedbe

Komisija i države članice, socijalni partneri te ostali relevantni dionici uspostaviti će mehanizme praćenja za praćenje i procjenu provedbe i učinaka ove Direktive, a posebno načina na koji ona utječe na slobodu poslovnog nastana te slobodu pružanja usluga u državama članicama u pogledu obuhvaćenih uslužnih djelatnosti, ponajprije smanjenjem troškova pružatelja, povećanjem transparentnosti o pružateljima koji posluju prekogranično i povećanjem tržišnog natjecanja, i kako utječe na cijene i kvalitetu dotičnih usluga s obzirom na relevantne pokazatelje.

Članak 21.

Klauzula o preispitivanju

Do [24 mjeseci nakon datuma prenošenja ove Direktive] Komisija provodi procjenu prikladnosti dodatnih mjera za koordinaciju odredbi o slobodi poslovnog nastana i slobodi pružanja usluga za koje je uvedena europska e-kartica usluga.

Do 36 mjeseci nakon datuma prenošenja ove Direktive i najkasnije svakih pet godina nakon toga Komisija provodi evaluaciju ove Direktive te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o njezinoj učinkovitosti. U tom se izvješću razmatra potreba za prilagodbom postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga uzimajući pritom u obzir najnoviji razvoj događaja u području e-vlade te se ono uključuje u izvješće o procjeni cjelokupne učinkovitosti Uredbe ...[Uredba o europskoj kartici usluga]...u skladu s njezinim člankom 19.

Članak 22.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredbi.

One te odredbe primjenjuju od [dvije godine nakon stupanja na snagu Uredbe[Uredba o europskoj kartici usluga].....].

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredbi nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 23.
Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu [dvadesetog] dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 24.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 10.1.2017.
COM(2016) 823 final

ANNEX 1

PRILOG

**Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća
o pravnom i operativnom okviru za europsku e-karticu usluga uvedenu Uredbom ...
[Uredba o europskoj kartici usluga]**

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

PRILOG

Usluge na koje se primjenjuje ova Direktiva

Uslužne djelatnosti navedene u statističkoj klasifikaciji ekonomskih djelatnosti u Europskoj zajednici (NACE Rev.2) kako slijedi:

– Odjeljak F Građevinarstvo

Odjeljak 41. Gradnja zgrada

Skupina 41.1 Organizacija izvedbe projekata za zgrade

Skupina 41.2 Gradnja stambenih i nestambenih zgrada

Odjeljak 42. Gradnja građevina niskogradnje

Skupina 42.1 Gradnja cesta i željezničkih pruga

Skupina 42.2 Gradnja cjevovoda, vodova za električnu struju i telekomunikacije

Skupina 42.9 Gradnja ostalih građevina niskogradnje

Odjeljak 43. Specijalizirane građevinske djelatnosti

Skupina 43.1 Uklanjanje građevina i pripremni radovi na gradilištu

Skupina 43.2 Elektroinstalacijski radovi, uvođenje instalacija vodovoda, kanalizacije i plina i ostali građevinski instalacijski radovi, osim ugradnje, servisiranja, održavanja, popravka ili stavljanja izvan pogona, koje obavljaju fizičke osobe, opreme koja sadržava fluorirane stakleničke plinove navedene u članku 4. stavku 2. točkama (a) do (d) Uredbe (EU) br. 517/2014

Skupina 43.3 Završni građevinski radovi

Skupina 43.9 Ostale specijalizirane građevinske djelatnosti

– Odjeljak J Informacije i komunikacija

Odjeljak 62. Računalno programiranje, savjetovanje i djelatnosti povezane s njima

Skupina 62.0 Računalno programiranje, savjetovanje i djelatnosti povezane s njima

Odjeljak 63. Informacijske uslužne djelatnosti, osim usluga povjerenja kako su definirane u članku 3. stavku 16. Uredbe (EU) br. 910/2014

Skupina 63.1 Obrada podataka, usluge poslužitelja i djelatnosti povezane s njima; internetski portali

Skupina 63.9 Ostale informacijske uslužne djelatnosti

– Odjeljak M Stručne, znanstvene i tehničke djelatnosti

Odjeljak 69. Pravne i računovodstvene djelatnosti

Skupina 69.1 Pravne djelatnosti, osim pravnih usluga obuhvaćenih Direktivom Vijeća 77/249/EEZ i Direktivom 98/5/EZ, te usluge javnih bilježnika i sudskih izvršitelja imenovanih službenim aktom vlade

Skupina 69.2 Računovodstvene, knjigovodstvene i revizijske djelatnosti; porezno savjetovanje, osim zakonske revizije kako je definirana u članku 2. stavku 1. Direktive 2006/43/EZ.

Odjeljak 70. Upravljačke djelatnosti; usluge savjetovanja u vezi s upravljanjem

Skupina 70.1 Upravljačke djelatnosti

Skupina 70.2 Usluge savjetovanja u vezi s upravljanjem

Odjeljak 71. Arhitektonske djelatnosti i inženjerstvo; tehničko ispitivanje i analiza

Skupina 71.1 Arhitektonske djelatnosti i inženjerstvo te s njima povezano tehničko savjetovanje

Odjeljak 72. Znanstveno istraživanje i razvoj

Skupina 72.1 Istraživanje i eksperimentalni razvoj u prirodnim, tehničkim i tehnološkim znanostima

Skupina 72.2 Istraživanje i eksperimentalni razvoj u društvenim i humanističkim znanostima

Odjeljak 73. Promidžba (reklama i propaganda) i istraživanje tržišta

Skupina 73.1 Promidžba (reklama i propaganda)

Skupina 73.2 Istraživanje tržišta i ispitivanje javnog mnijenja

Odjeljak 74. Ostale stručne, znanstvene i tehničke djelatnosti

Skupina 74.1 Specijalizirane dizajnerske djelatnosti

Skupina 74.2 Fotografske djelatnosti

Skupina 74.3 Prevoditeljske djelatnosti i usluge tumača

Skupina 74.9 Ostale stručne, znanstvene i tehničke djelatnosti, d. n.

– Odjeljak N Administrativne i pomoćne uslužne djelatnosti

Odjeljak 77. Djelatnosti iznajmljivanja i davanja u zakup (*leasing*)

Skupina 77.1 Iznajmljivanje i davanje u zakup (*leasing*) motornih vozila

Skupina 77.3 Iznajmljivanje i davanje u zakup (*leasing*) ostalih strojeva, opreme i materijalne imovine

Skupina 77.4 Davanje u zakup (*leasing*) intelektualnog vlasništva i sličnih proizvoda, osim radova koji su zaštićeni autorskim pravima

Odjeljak 78. Djelatnosti zapošljavanja

Skupina 78.1 Djelatnosti agencija za zapošljavanje

Skupina 78.3 Ostale usluge u području ljudskih resursa

Odjeljak 79. Putničke agencije, organizatori putovanja (turoperatori) i ostale rezervacijske usluge te djelatnosti povezane s njima

Skupina 79.1 Djelatnosti putničkih agencija i organizatora putovanja (turoperatora)

Skupina 79.9 Ostale rezervacijske usluge i djelatnosti povezane s njima

Odjeljak 80. Zaštitne i istražne djelatnosti

Skupina 80.2 Usluge zaštite sigurnosnim sustavima

Skupina 80.3 Istražne djelatnosti

Odjeljak 81. Usluge u vezi s održavanjem zgrada te djelatnosti uređenja i održavanja krajolika

Skupina 81.1 Usluge upravljanja objektima i njihova održavanja (kombinacija pomoćnih usluga)

Skupina 81.2 Djelatnosti čišćenja

Skupina 81.3 Uslužne djelatnosti uređenja i održavanja krajolika

Odjeljak 82. Uredske administrativne i pomoćne djelatnosti te ostale poslovne pomoćne djelatnosti

Skupina 82.1 Uredske administrativne i pomoćne djelatnosti

Skupina 82.2 Djelatnosti pozivnih centara

Skupina 82.3 Organizacija sastanaka i poslovnih sajmova

Skupina 82.9 Poslovne pomoćne uslužne djelatnosti, d. n.

Bruxelles, 10.1.2017.
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 439 final}

{SWD(2016) 442 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Budući da usluge čine oko 70 % ukupnog BDP-a i zaposlenosti u EU-u, promicanje konkurentnosti njegova tržišta usluga od ključne je važnosti za stvaranje radnih mjesta i rast. Direktivom o uslugama koja je donesena 2006. utvrđene su opće odredbe kojima se olakšava osnivanje poslovnog nastana pružatelja usluga i pospješuje njihova sposobnost za prekograničnu ponudu usluga na jedinstvenom tržištu. Direktivom je potaknut niz reformi diljem država članica EU-a kojima je, prema procjenama, tijekom deset godina ostvaren dodatni rast od 0,9 % BDP-a EU-a.

Međutim, još uvijek postoji veliki potencijal za rast i stvaranje radnih mjesta koji bi trebalo iskoristiti. Na tržišta usluga u EU-u povoljno bi djelovao brži rast produktivnosti i učinkovitija raspodjela resursa. I dalje se slabo prekogranično trguje i ulaže u usluge. Otklanjanje preostalih prepreka za povećanje prekograničnih aktivnosti u uslužnom sektoru pomoći će jačanju tržišnog natjecanja, što će dovesti do većeg izbora i boljih cijena za potrošače kao i do više inovacija. Otklanjanjem tih prepreka na temelju okvira koji je već osiguran Direktivom o uslugama otvara se potencijal za dodatni rast BDP-a EU-a od 1,7 %¹. Osim toga, bolje funkcioniranje tržišta usluga pozitivno će utjecati na konkurentnost industrije jer je proizvodni sektor EU-a važan kupac i krajnji korisnik usluga. Naime, usluge čine 40 % vrijednosti gotovih proizvoda proizvedenih u EU-u. Stoga konkurentnost proizvodnog sektora ovisi o dobrom funkcioniranju tržišta usluga.

Zbog toga je Europsko vijeće naglasilo: „ostvarenje dubljeg i pravednijeg jedinstvenog tržišta bit će ključno za stvaranje novih radnih mjesta, promicanje produktivnosti i osiguravanje privlačne klime za ulaganja i inovacije”². Bolje funkcioniranje unutarnjeg tržišta jedan je od deset prioriteta Europske komisije. Komisija je u svojoj strategiji unutarnjeg tržišta donesenoj u listopadu 2015. najavila niz mjera za pretvaranje jedinstvenog tržišta bez granica za usluge u stvarnost³. Cilj je jasan: smanjiti prepreke kako bi se pružateljima usluga olakšalo ostvarivanje novih poslovnih prilika uz istovremeno osiguravanje kvalitetnih usluga za potrošače. Ovaj se prijedlog nadovezuje na strategiju jedinstvenog tržišta.

Direktivom o uslugama osigurava se uravnoteženi pravni okvir za postizanje tih ciljeva. Njome se osiguravaju nediskriminirajući, opravdani i proporcionalni nacionalni propisi za postizanje ciljeva od javnog interesa. Osim toga, njome se od država članica zahtijeva da smanje administrativne prepreke koje u praksi odvrćaju pružatelje usluga od prekograničnog poslovanja. Ovaj prijedlog neće utjecati na Direktivu o uslugama i važna načela koja su njome utvrđena.

Načela uvedena tom Direktivom omogućila su pozitivan napredak prema boljem funkcioniranju tržišta usluga u EU-u. Istodobno su prepreke većoj integraciji jedinstvenog tržišta još uvijek prisutne u nizu ključnih uslužnih sektora. To se posebno odnosi na nekoliko vrsta poslovnih usluga i građevinski sektor u kojem pružatelji usluga često ne mogu lako ostvariti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pri širenju u inozemstvo suočavaju

¹ Europska komisija, „Update of the study on the economic impact of the Services Directive”, 2015.

² Zaključci Europskog vijeća; 28. lipnja 2016.

³ Komunikacija Komisije o poboljšanju jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća, 28. listopada 2015.

se s administrativnim preprekama. To je potvrđeno kroz intenzivne kontakte s pružateljima usluga⁴.

Pružatelji usluga suočavaju se s administrativnom složenošću pri prekograničnom poslovanju. To uključuje nedostatak jasnoće u pogledu poštovanja postojećih pravila koja odvrćaju poduzeća, posebno MSP-ove, od toga da pokušaju iskoristiti poslovne prilike u drugim državama članicama. Pružateljima usluga teško je dobiti informacije o primjenjivim regulatornim zahtjevima i postupcima koji trebaju biti ispunjeni za pristup tržištu druge države članice. Osim toga, nacionalnim pravilima često se u obzir uzimaju samo nacionalne situacije bez pojašnjenja kako bi se one trebale primijeniti na pružatelje usluga iz drugih država članica EU-a. Zbog toga pružatelji usluga koji pokušavaju uspostaviti trajni nastan u drugoj državi članici ili pružati privremene prekogranične usluge često imaju poteškoća u razumijevanju koja pravila primijeniti i kako. Pružateljima usluga često je složeno i skupo ispunjavati administrativne formalnosti u različitim državama članicama.

Stoga se primjenom europske e-kartice usluga želi smanjiti administrativna složenost za pružatelje usluga koji žele svoje djelatnosti proširiti na druge države članice. Njome će se istovremeno osigurati da države članice mogu primijeniti opravdane propise. Pružatelji usluga mogli bi ju dobrovoljno upotrebljavati kao alternativnu metodu dokazivanja usklađenosti s primjenjivim pravilima. Njome se pružateljima usluga omogućuje da za ispunjavanje formalnosti pri širenju u inozemstvo primijene potpuno digitalizirani postupak na razini EU-a – time dobivaju veću pravnu sigurnost te se znatno smanjuje administrativna složenost. S pomoću e-kartice moći će izbjeći administrativne prepreke, poput nesigurnosti u vezi s primjenjivim zahtjevima, ispunjavanja različitih obrazaca na stranim jezicima, prevođenja, ovjeravanja ili potvrde vjerodostojnosti dokumenata i neelektroničkih koraka u postupku. U usporedbi s postojećim stanjem ostvarile bi se znatne uštede u pogledu troškova povezanih s formalnostima obuhvaćenima postupkom izdavanja e-kartice – možda i do 50 % ili čak više⁵.

Ako pružatelj usluga planira pružati uslugu privremeno i prekogranično, e-karticu bi izdala matična država članica. Države članice domaćini i dalje bi mogle osporiti izdavanje e-kartice u slučajevima u kojima im je to već dopušteno postojećom Direktivom o uslugama navođenjem jednog od prevladavajućih razloga od javnog interesa navedenog u članku 16. Nakon izdavanja, e-kartica omogućila bi pružatelju usluga privremeno pružanje usluga preko granice u državi članici domaćinu. Ovlasti za donošenje odluka država članica domaćina u pogledu odbijanja zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga ostaju iste u skladu s člankom 16. Direktive o uslugama.

Ako pružatelj usluga planira pružati usluge preko podružnice, agencije ili ureda u drugoj državi članici, e-karticu izdaje država članica domaćin. U tom bi slučaju pružatelj usluga zahtjev za izdavanje e-kartice i dalje podnosio nadležnom tijelu svoje matične države koje bi provjeravalo ima li pružatelj usluga u njoj poslovni nastan u skladu s njezinim primjenjivim pravilima. Međutim, u drugom bi koraku nadležna tijela matičnih država članica pokrenula postupak pri tijelima javne uprave odgovarajuće države članice domaćina kako bi joj omogućila provjeru ispunjuje li podnositelj zahtjeva regulatorne zahtjeve svoje države domaćina u skladu s Direktivom o uslugama. Zbog toga ne bi bilo nejednakog tretmana domaćih i stranih pružatelja usluga. Nakon izdavanja, e-kartica omogućila bi nositelju

⁴ Uključujući devet radionica koje je organizirala Komisija za pružatelje usluga u prekograničnim regijama.

⁵ Radni dokument službi Komisije „Procjena učinka priložena Prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i popratnih za olakšavanje pristupa tržištu pružateljima usluga”,

pružanje usluga putem sekundarnog poslovnog nastana (u obliku podružnice, agencije ili ureda) u dotičnoj državi članici domaćinu.

Europska e-kartica usluga idejno nalikuje europskoj strukovnoj iskaznici (EPC) s kojom su nadležna tijela država članica već upoznata. Europska strukovna iskaznica dostupna je od siječnja 2016. te ju upotrebljava znatan broj odabranih stručnjaka koji obavljaju reguliranu profesiju i obuhvaćeni su njome, što pokazuje da uporabom ovakvog alata za pojednostavnjenje korisnici dobivaju praktične pogodnosti. europska e-kartica usluga i europska strukovna iskaznica dobrovoljni su elektronički postupci koji se provode na razini EU-a. Pružatelji usluga dobrovoljno primjenjuju europsku e-karticu usluga. Nadležno tijelo matične države podnositelja zahtjeva djeluje kao jedinstvena kontaktna točka. Osim toga, funkcioniranje oba sustava oslanja se na unaprijed utvrđene i obvezujuće radne tokove suradnje između matičnih država članica i država članica domaćina koji se provode putem postojećeg Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI) utvrđenog Uredbom IMI⁶.

Oba sustava istodobno imaju različite ciljeve. Europska strukovna iskaznica omogućuje prekogranično pružanje usluga putem priznavanja stručnih kvalifikacija za fizičke osobe kao radnike ili samozaposlene pružatelje usluga u skladu s Direktivom o stručnim kvalifikacijama.

europska e-kartica usluga obuhvaća znatno širi raspon zahtjeva. Ona bi bila dostupna fizičkim osobama koje su samozaposlene, ali i poduzećima koja žele pružati usluge u drugoj državi članici. Za razliku od europske strukovne iskaznice, europskom e-karticom usluga ponudila bi se i tehnička sredstva za pospješivanje poštivanja administrativnih formalnosti povezanih s upućivanjem osoblja na državno područje onih država članica koje su Komisiju obavijestile o svojoj namjeri korištenja IMI-jem u tu svrhu. Mogućnost korištenja IMI-jem ni na koji način ne mijenja bit primjenjivih pravila utvrđenih Direktivom 2014/67/EU. Uključena su i pravila za olakšavanje dobivanja osigurateljnog pokrivača za prekogranično pružanje usluga.

E-karticom obuhvatili bi se zahtjevi iz Direktive o uslugama te, u skladu s tim, ne i područja kao što su porezi, rad i socijalna sigurnost. Međutim, nadležna tijela u državama članicama od nositelja e-kartice ne zahtijevaju dostavljanje bilo kakvih podataka koji su već sadržani u e-kartici za potrebe postupaka ili formalnosti kojima podliježe pružatelj usluga u vezi s dodjelom javnog ugovora, projektnog natječaja ili koncesije, osnivanjem društava kćeri ili registracijom podružnica na temelju prava trgovačkih društava te registracijom u sustavima obveznog socijalnog osiguranja.

europska e-kartica usluga primjenjivala bi se – u prvoj fazi – na poslovne usluge i građevinski sektor – u mjeri u kojoj su povezane aktivnosti već obuhvaćene Direktivom o uslugama. Oba su sektora od ključne važnosti za gospodarstvo EU-a⁷. Pružatelji građevinskih ili poslovnih usluga često se suočavaju s visokim stupnjem administrativne složenosti pri širenju svojeg poslovanja u inozemstvo. Osim toga, rast produktivnosti tijekom posljednjeg desetljeća bio je vrlo nizak u oba sektora te su prekogranična trgovina i ulaganja na niskoj razini. Povećano prekogranično tržišno natjecanje pridonijelo bi očuvanju i poboljšanju konkurentnosti oba sektora.

U ovaj su prijedlog uvrštene i odredbe o reviziji radi kasnijeg razmatranja učinkovitosti europske e-kartice usluga, uključujući s obzirom na sukladnost s potrebnim formalnostima za upućivanje radnika i uzimanje u obzir iskustva onih država članica koje su možda odabrale

⁶ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI“) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

⁷ Udio oba sektora u BDP-u i zaposlenosti u EU-u iznosi oko 20% – Eurostat

mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. ovog nacrtu Uredbe kako bi uzele u obzir relevantne formalnosti koje treba provesti putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Ova se Uredba podnosi zajedno s Direktivom. Uredbom se uvodi europska e-kartica usluga bez izmjene temeljnih pravila EU-a. Njome se uspostavljaju alati koji su dostupni pružateljima usluga u cijelom EU-u. Osim toga, njome se olakšava rješavanje pitanja povezanih s osigurateljnim pokrićem pružatelja usluga koji djeluje preko granica. Direktivom se utvrđuje pravni i operativni okvir europske e-kartice usluga kojim se, među ostalim, uređuju uvjeti prihvatljivosti, nadležnosti matičnih država članica i država članica domaćina, valjanost europske e-kartice usluga te uvjeti za njezin opoziv ili suspenziju.

U ovu se Uredbu u cijelosti prenose postojeće odredbe EU-a o socijalnim pitanjima, uvjetima zapošljavanja (posebno u pogledu upućivanja radnika, prava radnika i stupa socijalnih prava), zdravlju i sigurnosti te zaštiti okoliša. Njome se ne mijenjaju niti dovode u pitanje postojeći zaštitni mehanizmi u tom pogledu. E-kartica sadržavala bi daljnje informacije o poduzeću. Ovlašt države članice za provođenje izravnih nadzora ostala bi u potpunosti nepromijenjena. Pravila o upućivanju radnika u skladu s direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU i dalje će se primjenjivati u kontekstu europske e-kartice usluga, no radi poštivanja tih pravila osigurat će se daljnja sredstva. Ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU, europskom e-karticom usluga nositelja kartice uputit će se na relevantne nacionalne postupke. Nositelji europske e-kartice usluga mogu podnijeti tu izjavu i putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem ako je država članica domaćin obavijestila Komisiju da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njezinu državnom području.

Prijedlogom europske e-kartice usluga isto se tako dopunjuju druge inicijative politike u kontekstu usluga najavljenih u strategiji jedinstvenog tržišta kako bi se spriječilo uvođenje prepreka prekograničnom pružanju usluga na nacionalnoj razini. U tom se pogledu njime dopunjuje prijedlog Komisije [XX] u pogledu direktive o reformi postupka u kojem države članice izvješćuju o sustavima ovlašćivanja i zahtjevima povezanim s uslugama.

Ovaj će prijedlog biti dopunjen i inicijativom o jedinstvenom digitalnom pristupniku najavljenom u strategiji jedinstvenog tržišta za 2017. Pristupnikom, o kojem je javno savjetovanje provedeno u jesen 2016., integrirat će se, upotpuniti i poboljšati relevantne informacije na internetu na razini EU-a i nacionalnim razinama kako bi se otklonio trenutačni nedostatak informacija za poduzeća i građane. On će se povezati i sa službama za pomoć. Osim toga, njime se želi poticati daljnja digitalizacija nacionalnih postupaka bitnih za građane i poduzeća koji ostvaruju svoja prava na jedinstvenom tržištu. Predviđeno je da područje primjene jedinstvenog digitalnog pristupnika ne uključuje samo sektore obuhvaćene sadašnjom inicijativom.

Za usporedbu, europskom e-karticom usluga trebao bi se ponuditi potpuno usklađeni i standardizirani instrument za prekogranično pružanje usluga, čime se smanjuju troškovi usklađivanja za posebna tržišta usluga na kojima prevladavaju MSP-ovi. Njezina je svrha administrativno pojednostavnjenje uz sudjelovanje države članice iz koje dolazi pružatelj usluga, ali ta (matična) država članica nema utjecaja na to koje zahtjeve pružatelj usluga mora ispuniti u drugim državama članicama. Na temelju europske e-kartice usluga potonje su države članice odgovorne za informiranje i osiguravanje usklađenosti u okviru unaprijed utvrđenog i potpuno standardiziranog tijeka rada. Uspostavit će se poveznica između

jedinstvenog digitalnog pristupnika i tog postupka te će se korisnicima postupka olakšati da ga pronađu.

Provedba europske e-kartice usluga potpuno će se uskladiti s razvojem jedinstvenog digitalnog pristupnika, a tijekom provedbe poštovat će se načela navedena u akcijskom planu za e-upravu (posebno: digitalizacija, interoperabilnost, prekograničnost, načelo „samo jednom” i načelo uključenosti kao standarda)⁸.

Konačno, ovim se prijedlogom dopunjuje provedbena politika Komisije koju ona usporedno provodi u svrhu rješavanja neopravdanih ili neproporcionalnih nacionalnih ograničenja slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Primjenu ove Uredbe podržavat će Informacijski sustav unutarnjeg tržišta (IMI) uspostavljen Uredbom IMI⁹. Sustav IMI može upotrebljavati oko 5 000 nadležnih tijela od 2011.; neprestano se provode ankete među korisnicima te je sustav dokazao svoj potencijal u pogledu europske strukovne iskaznice koja je uvedena u siječnju 2016.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Prijedlog europske e-kartice usluga na temelju ove Uredbe i predložena direktiva potpuno su usklađeni s nizom drugih politika Unije, posebno s onima kojima se nastoje ostvariti ciljevi administrativnog pojednostavnjenja i smanjenja zahtjeva za pružatelje usluga.

Pojednostavnjenje formalnosti u pogledu dokumenata pomno bi pratilo rješenja koja se trebaju uvesti na temelju Uredbe (EU) 2016/1191 o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjeva za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji¹⁰.

U području priznavanja stručnih kvalifikacija 2013. uveden je sličan alat kojim se potiče administrativno pojednostavnjenje – europska strukovna iskaznica – koja je od siječnja 2016. dostupna odabranom broju profesija (medicinske sestre, farmaceuti, fizioterapeuti, gorski vodiči i posrednici u prometu nekretnina). Kako bi se izbjegao svaki rizik od udvostručavanja, ovim se prijedlogom osigurava da stručnjaci koji obavljaju reguliranu profesiju koji mogu podnijeti zahtjev za europsku strukovnu iskaznicu ne mogu dobiti europsku e-karticu usluga.

U kontekstu postupka izdavanja europske e-kartice usluga, koordinacijska tijela i nadležna tijela upotrebljavaju sve dostupne međusobne poveznice nacionalnih registara, uključujući međusobno povezivanje registara trgovačkih društava (Sustav povezivanja poslovnih registara, BRIS) u skladu sa zahtjevima Direktive 2009/101/EZ i registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848 prije bilo kojih drugih načina dobivanja ili provjere prethodno dobivenih informacija za potrebe tog postupka.

⁸ Akcijski plan EU-a za e-upravu 2016. – 2020. – Ubrzavanje digitalne transformacije uprave – COM(2016)179

⁹ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

¹⁰ Uredba (EU) 2016/1191 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o promicanju slobodnog kretanja građana pojednostavnjenjem zahtjeva za predočavanje određenih javnih isprava u Europskoj uniji i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 200, 26.07.2016., str.1)

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Ova zakonodavna mjera obuhvaćena je područjem podijeljene nadležnosti u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) UFEU-a. Njezin je cilj olakšati uspostavu poslovnog nastana i pružanje usluga donošenjem mjera za usklađivanje zakonodavnih odredbi koje se odnose na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a koji je opća pravna osnova za donošenje takvih mjera.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Opći cilj ovog zakonodavnog prijedloga jest osigurati neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta usluga EU-a koje nije ograničeno na državno područje jedne države članice, nego obuhvaća cjelokupno područje Europske unije. Uzimajući u obzir transnacionalnu prirodu jedinstvenog tržišta EU-a i nužnost rješavanja situacija u prekograničnom kontekstu na najusklađeniji način, upotreba postojećeg alata informacijske tehnologije koji se primjenjuje diljem EU-a – sustav IMI – predstavlja učinkovit odgovor koji se može pružiti samo djelovanjem na razini EU-a.

• Proporcionalnost

Mjere uvedene ovom Uredbom proporcionalne su njezinom cilju daljnje integracije tržišta usluga na razini EU-a omogućavanjem povećane tržišne dinamike i prekograničnog tržišnog natjecanja. Ova je Uredba isto tako proporcionalna ciljevima povećanja transparentnosti, smanjenja troškova i pojednostavnjenja postupaka koje države članice propisuju za pružatelje usluga u prekograničnim situacijama, posebno u postupcima za upućivanje osoblja i u pogledu osiguranja od profesionalne odgovornosti. Osim toga, nadovezuje se na sustav IMI, postojeći instrument informacijske tehnologije na razini EU-a koji se financira iz proračuna EU-a i koji nacionalne javne uprave već upotrebljavaju. Postupak na razini EU-a donijet će samo ograničene prilagodbe sustava IMI koje će dovesti do ograničenih troškova na razini EU-a i na nacionalnim razinama. Takvi su ograničeni troškovi procijenjeni u odnosu na postojeće slične postupke kao što je europska strukovna iskaznica.

Te mjere ne idu dalje od onog što je potrebno za rješavanje utvrđenih problema te postizanje utvrđenih ciljeva. Iako postupak na razini EU-a zahtijeva aktivnu ulogu uprava države članice, financijski naponi koje države članice mogu očekivati bit će ograničeni upotrebom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta, već postojeće platforme koja je uspostavljena financijskim sredstvima EU-a. Osim toga, prilike koje donosi upotreba europske e-kartice usluga u pogledu dodatne konkurencije na tržištima usluga s više sudionika na tržištu i dodatnog prometa imat će pozitivan učinak na gospodarstva država članica.

Za pružatelje usluga upotreba europske e-kartice usluga bit će dobrovoljna.

• Odabir instrumenta

Ova se Uredba temelji na članku 114. UFEU-a. Uključuje odredbe za olakšavanje ostvarivanja sekundarnog poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u privremenim prekograničnim situacijama. Uredba se temelji na toj odredbi Povelje te se njome uvode i praktični alati u vezi s osiguranjem od profesionalne odgovornosti koje pružatelji usluga traže u pogledu svojih aktivnosti u inozemstvu.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacije / provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

U pripremi ovog prijedloga Komisija je provela temeljitu evaluaciju Direktive o uslugama. Tom se evaluacijom pokazalo da je provedba Direktive o uslugama do sada bila samo djelomično učinkovita. Direktivom o uslugama ostvaren je dodatni rast kroz reforme država članica. Međutim, pružatelji usluga u ključnim uslužnim sektorima (poput poslovnih usluga i građevinarstva) još uvijek se suočavaju sa znatnim brojem prepreka. Osim toga, sustavom administrativne suradnje između država članica ne ostvaruju se sve njegove prednosti. Detaljnom analizom funkcioniranja i upotrebljivosti jedinstvenih kontaktnih točaka pokazalo se da većina još nije dovela do očekivanog administrativnog pojednostavnjenja u smislu pružanja privremenih prekograničnih usluga ili osnivanja poduzeća.

Nadalje, evaluacijom Komisije utvrđeno je da države članice imaju vrlo heterogeni pristup obvezama u pogledu osiguranja i pristupa osiguranju za pružanje usluga, što pružateljima usluga otežava i poskupljuje ugovaranje osigurateljnog pokrića za prekogranično pružanje usluga, posebno u području poslovnih usluga i građevinarstva.

Sve te preostale prepreke štete razvoju intenzivnije prekogranične trgovine i ulaganja u području usluga.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela nekoliko analiza i savjetovanja radi prikupljanja dokaza o preostalim preprekama potpunom funkcioniranju jedinstvenog tržišta za usluge s većim naglaskom na praktične učinke odredbi na terenu. Provedena je gospodarska procjena provedena kako bi se ocijenili učinci nacionalne reforme tržišta usluga i pristupa osiguranju za pružatelje usluga. Osim toga, organizirane su radionice s dionicima u okviru Foruma o jedinstvenom tržištu u 2014., 2015. i 2016. Na radionicama su razmatrani izazovi malih i srednjih poduzeća u pogledu razvoja na prekograničnim regionalnim tržištima ili posebni izazovi u uslužnim sektorima (posebno u sektorima poslovnih usluga i građevinarstva) koje ometa niska razina prekogranične trgovine i ulaganja na razini EU-a. Na temelju prikupljenih doprinosa i mišljenja utvrđeno je da se, unatoč određenom napretku tijekom posljednjih godina, pružatelji usluga u nekoliko gospodarski važnih sektora još uvijek suočavaju s nizom prepreka kada se žele proširiti preko granica država članica.

Dionici su izrazili različita mišljenja o mogućim načinima za poboljšanje okvira kojem podliježu tržišta usluga u EU-u i na nacionalnoj razini. Dionici se gotovo jednoglasno protive ponovnom otvaranju Direktive o uslugama. Ovom se Uredbom ne mijenjaju materijalno-pravna pravila o prekograničnom pružanju usluga utvrđena Direktivom o uslugama niti bilo kakva pravila povezana s upućivanjem radnika, zdravljem i sigurnošću ili zaštitom okoliša.

Javno savjetovanje provedeno je putem interneta od 3. svibnja do 26. srpnja 2016. Tijekom savjetovanja prikupljena su dodatna mišljenja dionika, kao i iskustva iz prve ruke o preostalim preprekama u tim uslužnim sektorima, posebno u pogledu prekograničnog pružanja usluga u EU-u.

Komisija je u nekoliko navrata prikupila i mišljenja dionika o problemima s kojima se pružatelji usluga suočavaju u dobivanju osigurateljnog pokrića pri pružanju usluga u drugoj državi članici na privremenoj osnovi, a posebno putem dvaju javnih savjetovanja u 2013. i 2015.

Rezultatima svih tih postupaka potvrđeno je da na nacionalnoj razini još uvijek postoje neopravdani ili neproporcionalni zahtjevi na štetu pružatelja i primatelja usluga na

jedinstvenom tržištu. Dodatno, njima su dobivene posebne naznake o tome koji se odgovori u vidu politiku očekuju od dionika. Većina je dionika podržala potrebu rješavanja preostalih prepreka prekograničnom pružanju usluga i olakšavanja pristupa osigurateljnog pokriću u tim situacijama, uz istodobno zadržavanje pravne stečevine EU-a u pogledu socijalnih pitanja, zapošljavanja, zdravlja i sigurnosti ili zaštite okoliša te uz provođenje ambiciozne provedbene politike. U tom je smislu Komisija u studenome 2016. donijela sveobuhvatni provedbeni paket za rješavanje neproporcionalnih ograničenja uvedenih u području usluga u devet država članica.

Ovu je inicijativu usmjerenu na jačanje razvoja prekograničnih tržišta usluga podržalo i Vijeće za konkurentnost u svojim Zaključcima od 29. veljače 2016. o strategiji jedinstvenog tržišta¹¹, te Europsko vijeće u svojim zaključcima od 28. lipnja 2016¹². Inicijativu je podržao i Europski parlament u svojem izvješću o strategiji jedinstvenog tržišta donesenom 26. svibnja 2016¹³.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Rezultati zajedničkog postupka ocjenjivanja s državama članicama 2010. – 2011., provjere učinkovitosti provedene 2011. – 2012. i stručnog pregleda obavljenog 2012. – 2013. pridonijeli su pripremi prijedloga Uredbe. Osim toga, iz rezultata različitih javnih savjetovanja, uključujući ono provedeno u ljeto 2016., proizašlo je stručno znanje kao solidan temelj.

U pogledu aspekata osiguranja isto su tako uzeti u obzir ishodi javnog savjetovanja pokrenutog u 2013. o poteškoćama s kojima se pružatelji usluga suočavaju pri dobivanju osigurateljnog pokrića u prekograničnom kontekstu te onog u prosincu 2015. o mogućoj zelenoj knjizi o maloprodajnim financijskim uslugama. U okviru tog posljednjeg savjetovanja bila je riječ i o posebnim pitanjima povezanim s pristupom osiguranju od profesionalne odgovornosti u prekograničnom kontekstu. Osim toga, redovito su održavane rasprave s predstavnicima sektora osiguranja.

Komisija je održala više radionica s dionicima, posebno sa socijalnim partnerima, radi prikupljanja stručnog znanja o poteškoćama koje se pojavljuju zbog važnih administrativnih zahtjeva diljem država članica. Podaci su se prikupljali i kroz vanjske studije i izvješća. Nadalje, Komisija se oslanjala na redovite razmjene na tehničkoj razini u kontekstu svoje Stručne skupine za provedbu Direktive o uslugama.

- **Procjena učinka**

U pripremi ove inicijative provedena je procjena učinka. U ponovno podnesenom izvješću uzimaju se u obzir preporuke koje je Odbor za nadzor regulative naveo u svojem početnom negativnom mišljenju od 14. listopada 2016.¹⁴ kao i dodatne točke koje je Odbor naveo u svojem konačnom pozitivnom mišljenju od 8. studenoga 2016.¹⁵ Preciznije, pojašnjeni su opis problema i područje primjene procjene učinka; različite opcije politika ponovno su grupirane u jasno prepoznatljive pakete opcija te su preciznije procijenjena smanjenja administrativnih troškova.

¹¹ [Zaključci Vijeća o „strategiji jedinstvenog tržišta za usluge i robu”. 29. veljače 2016.](#)

¹² [Zaključci Europskog vijeća, 28. lipnja 2016.](#)

¹³ [Rezolucija Europskog parlamenta od 26. svibnja 2016. o strategiji jedinstvenog tržišta](#)

¹⁴ Glavne preporuke Odbora u njegovu početnom mišljenju o procjeni učinka odnosile su se na jačanje definicije problema, ponovno razmatranje načina na koji su različite opcije osmišljene i formulirane te pružanje više informacija o mogućim troškovima za države članice i o mišljenjima dionika.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

Pojedinačne opcije politika razmotrene su u procjeni učinka te grupirane u „pakete” opcija politika. Razmotreni su sljedeći paketi opcija politika:

- prvim paketom opcija pružatelju usluga omogućilo bi se dobivanje potvrde o zakonitom poslovnom nastanu u matičnoj državi članici te dokazivanje postojećeg osigurateljnog pokrića za djelatnosti u matičnoj državi članici,
- drugim paketom opcija pružatelju usluga omogućilo bi se korištenje postupkom na razini EU-a za olakšavanje pristupa tržištu druge države članice, uključujući napredni elektronički mehanizam povezan s IMI-jem kako bi se pospješila usklađenost s formalnostima za upućeno osoblje koje država članica domaćin može primjenjivati; osim toga, njime bi se riješile praktične prepreke povezane s osiguranjem u prekograničnim situacijama,
- trećim paketom opcija, povrh onih u drugom paketu, smanjile bi se regulatorne razlike u nizu ključnih poslovnih usluga (arhitektura, inženjerstvo, računovodstvo) usklađivanjem ograničenog broja zahtjeva primjenjivih na pružatelje usluga u tim trima uslugama (konkretno, ograničenja pravnog oblika, zahtjevi kojima se utvrđuje postotak dionica koji bi trebao biti rezerviran za stručnjake te ograničavanje pružanja višedisciplinarnih usluga);
- četvrtim bi se paketom opcija, povrh onih u trećem paketu, uvela posebna rješenja za regulatorne razlike u slučaju sekundarnog poslovnog nastana (podružnice i agencije), izuzimajući strane pružatelje usluga od određenih zahtjeva, a pritom omogućujući državi članici domaćinu uvođenje alternativnih zaštitnih mehanizama.

Primjenom prvog paketa ostvarili bi se određeni učinci pojednostavnjenja koji su, međutim, ograničeniji u odnosu na ostale pakete. Iako bi i treći i četvrti paket imali jače učinke od drugog paketa s obzirom da se njima isto tako otklanjaju regulatorne prepreke (povrh administrativnog pojednostavnjenja), Komisija je odlučila odabrati drugi paket na temelju sljedećih razloga: otklanjanje najrigoroznijih zahtjeva obuhvaćenih paketima 3 i 4 ciljanim aktivnostima provedbe, uz specifične preporuke koje bi se odnosile na cijeli regulatorni okvir primjenjiv na struku koja pruža uslugu, čini se proporcionalnijim rješenjem od zakonodavnog prijedloga kojim se uvodi minimalno usklađivanje za ograničeni broj zahtjeva za ograničeni broj uslužnih sektora. K tomu, četvrti je paket odbačen i zato što bi doveo do percepcije o uvođenju rješenja koje se vodi pristupom države podrijetla prema kojem strani pružatelji usluga podliježu samo zakonodavstvu njihove matične države članice, što bi dovelo do obrnute diskriminacije domaćih pružatelja usluga.

Očekuje se da će odabrani paket dovesti do veće pravne sigurnosti i ušteda troškova za pružatelje usluga koji šire poslovanje preko granice. Njime će se povećati tržišna dinamika i razina tržišnog natjecanja, čime bi se potencijalno povećali izbor i dodana vrijednost za potrošače.

- **Primjerenost propisa i pojednostavnjenje**

Prijedlog Uredbe o uvođenju europske e-kartice usluga doprinijet će primjerenosti propisa u pogledu pristupa tržištu za pružatelje usluga te pojednostavnjenju poboljšavanjem načina na koje se pružateljima usluga daje pristup tržištu druge države članice. Time se ne mijenjaju nadležnosti država članica domaćina u skladu s Direktivom o uslugama. •

- **Temeljna prava**

Ovim se prijedlogom promiču prava utvrđena Poveljom o temeljnim pravima. Točnije, zaštita osobnih podataka osigurava se u skladu s člankom 8. Povelje. Nadalje, glavni je cilj ove

inicijative olakšati ostvarivanje prava poslovnog nastana i prava na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici, kako je propisano člankom 15. stavkom 2. Povelje, osiguravanjem da ne postoji diskriminacija, uključujući neizravnu diskriminaciju, na temelju državljanstva (daljnja provedba članka 21. stavka 2. Povelje). Osim toga, predviđeno je da se postupkom na razini EU-a uspostavi nepristran, pravedan i razumno brz postupak i u pogledu sudjelovanja Komisije u skladu s člankom 41. Povelje. Konačno, na odgovarajući se način uzima u obzir zabrana zlouporabe prava, posebno u pogledu slobode pružanja usluga, kako je predviđeno člankom 54. Povelje.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Očekuje se da će prijedlog imati utjecaj na proračun EU-a u mjeri u kojoj će se Informacijski sustav unutarnjeg tržišta („IMI”) koristiti kao operativna okosnica buduće europske e-kartice usluga. Sustav IMI morat će se prilagoditi radi podrške izdavanju europske e-kartice usluga i zahtjevima za pohranjivanje informacija i nadopuniti određenim dodatnim funkcijama, odnosno javnim sučeljem za pružatelje usluga, poveznicama s drugim odgovarajućim sustavima te funkcijom za pružanje administrativne podrške (engl. *back-office*) nacionalnim nadležnim tijelima. To proizlazi iz činjenice da će se IMI ponuditi, u svrhu primjene europske e-kartice usluga, kao alat za učinkovitu razmjenu informacija i međusobnu pomoć nadležnim tijelima unutar određene države članice, ne dovodeći u pitanje druga rješenja koja države članice uvedu. Utjecaj na proračun EU-a bit će skroman s obzirom na činjenicu da će se upotrebom sustava IMI za podršku europske e-kartice usluga osigurati važne ekonomije razmjera i opsega. Nadalje, glavne postojeće mogućnosti sustava IMI te one koje se trenutačno razvijaju u velikoj su mjeri usklađene sa zahtjevima europske e-kartice usluga. Stoga će troškovi prilagodbe i razvoja biti znatno smanjeni.

Međutim, sva će potrebna sredstva biti podmirena preraspodjelom; ne očekuje se utjecaj na proračun EU-a zbog kojeg bi se zahtijevala dodatna odobrena sredstva povrh onih već predviđenih službenim financijskim programima Komisije.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Nakon uvođenja europske e-kartice usluga predviđa se evaluacija ove Uredbe svakih pet godina. Ta će evaluacija uključivati i procjenu suradnje među koordinacijskim tijelima u državama članicama te će se njome razmotriti potreba za prilagodbom postupaka u kontekstu europske e-kartice usluga s obzirom na najnovija kretanja u e-upravi. Države članice, pružatelji usluga, socijalni partneri i ostali dionici također bi se pozvali da ocijene funkcioniranje inicijative. Razmotrit će se i posebni pokazatelji koji omogućuju procjenu učinaka Uredbe, kao što su broj pružatelja usluga koji se koriste europskom e-karticom usluga, njihova iskustva povezana s administrativnim opterećenjem, brzina korištenih postupaka ili broj razmjena podataka među državama članicama.

S obzirom na to da je u lipnju 2019. predviđena revizija određenih aspekata Direktive 2014/67/EU, u okviru te revizije trebalo bi iznova ocijeniti potencijal usluga koje će se nuditi u okviru članka 6. U reviziji će se u obzir uzeti iskustva država članica koje su možda odabrale mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. ovog nacрта Uredbe kako bi se omogućilo da se formalnosti u vezi s upućivanjem radnika provode putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Člankom 1. utvrđuje se predmet predložene Uredbe kojom se uvodi europska e-kartica usluga i povezane administrativne usluge koje pružatelji mogu upotrebljavati za prekogranično pružanje usluga. U njemu se isto tako pojašnjava da je koordinacija nacionalnih odredbi nužnih za stavljanje na raspolaganje takve e-kartice utvrđena u Direktivi (o europskoj e-kartici usluga) koja se donosi u isto vrijeme.

Člankom 2. utvrđuje se opseg djelatnosti za koje je dostupna europska e-kartica usluga kao i posebne djelatnosti, područja i pitanja koji nisu obuhvaćeni e-karticom, u skladu sa strukturom Direktive 2006/123/EZ.

U njemu se isto tako navodi da se, slično kao u Direktivi 2006/123/EZ, ovom Uredbom ne utječe na definiranje ili organizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa ili pravila uređena pravom o tržišnom natjecanju. Njome se isto tako ne utječe na kulturnu ili jezičnu raznolikost ili medijski pluralizam. Konačno, Uredbom se ne utječe na odredbe općeg kaznenog prava, radnog prava, poreznog prava ili prava socijalne sigurnosti.

Kao i u slučaju Direktive 2006/123/EZ, pojašnjava se da se ova Uredba ne primjenjuje ako je u suprotnosti s drugim aktima Unije kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične sektore ili specifične profesije.

Članak 3. sadržava definicije relevantne za ovu Uredbu.

Člankom 4. utvrđuju se bitni elementi zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga koji bi trebali biti jednaki u cijelom EU-u, te se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za utvrđivanje standardnog obrasca i tehničkih pojedinosti kao i delegirane ovlasti za dodatno utvrđivanje vrste popratnih informacija i, u posebnim okolnostima koje opravdavaju takvu potrebu, dokumenata koje treba priložiti zahtjevu.

Člankom 5. uspostavlja se obveza distributera osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja da izdaju potvrdu o osiguranju na zahtjev ugovaratelja osiguranja. U njemu se isto tako utvrđuju bitni elementi takve potvrde i predviđa mogućnost da Komisija provedbenim aktima utvrdi standardni obrazac.

Člankom 6. nositeljima europske e-kartice usluga omogućuje se ispunjavanje formalnosti za upućivanje osoblja u skladu s Direktivom 2014/67/EU i/ili Direktivom 2005/36/EZ putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI, pod vodstvom koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici. Ista mogućnost primjenjuje se u kontekstu upućivanja radnika prema direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EZ na one države članice koje Komisiju obavijeste da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njihova državna područja. K tomu, ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU, nositelj kartice pronaći će odgovarajuće nacionalne postupke na elektroničkoj platformi povezanoj sa sustavom IMI.

Člankom 7. podnositeljima zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga omogućuje se ispunjavanje formalnosti potrebnih za slobodno kretanje samozaposlenih osoba u skladu s Direktivom 2005/36/EZ putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI pod vodstvom koordinacijskog tijela u matičnoj državi članici. Njime se isto tako omogućuje zamjena potvrda o potrebnim stručnim kvalifikacijama u skladu s Direktivom 2005/36/EZ ispunjenim obrascem zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga.

Člankom 8. utvrđuje se da su postupci za podnošenje zahtjeva, izdavanje, ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europskih e-kartica za usluge potpuno elektronički i dostupni putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI, ne dovodeći u pitanje unutarnji tijek

rada između koordinacijskih tijela i nadležnih tijela u državama članicama. Njime se isto tako Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih specifikacija za prethodno navedene elektroničke postupke.

Člankom 9. predviđaju se zajednička pravila u pogledu oblika i jezika dokumenata koje treba dostaviti u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga. Nadalje, njime se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih pravila za prevođenje informacija i dokumenata koji se upotrebljavaju u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga.

U članku 10. utvrđuju se načela moguće naplate naknada u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu, a te naknade ne premašuju troškove koje države članice izravno snose. Nadalje, njime se Komisiji dodjeljuju provedbene ovlasti za donošenje tehničkih pravila o načinima i postupcima plaćanja.

Člankom 11. uspostavlja se obveza distributera osiguranja da na zahtjev ugovaratelja police izdaju potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji se odnose na djelatnosti ugovaratelja osiguranja. Njime se isto tako Komisiji dodjeljuju ovlasti za donošenje provedbenih pravila o standardnom formatu potvrde.

Člankom 12. od distributera osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja zahtijeva se da u svojoj politici prihvaćanja i izračunu premija na nediskriminirajući način uzmu u obzir potvrdu o odštetnim zahtjevima koju predoči pružatelj.

Člankom 13. od strukovnih organizacija koje svojim članovima ili drugim posebnim pružateljima usluga nude grupno pokriće povezano s osiguranjem od profesionalne odgovornosti zahtijeva se da pod nediskriminirajućim uvjetima omogućе pristup pružateljima iz drugih država članica koji za to iskažu interes, uključujući nositelje europske e-kartice usluga.

Člankom 14. predviđa se uzajamna obveza razmjene informacija među uključenim koordinacijskim tijelima. Isto tako, Komisiji se dodjeljuju provedbene ovlasti za utvrđivanje tehničkih pojedinosti za obradu takvih razmjena informacija.

Člankom 15. uređuje se delegiranje koje provodi Komisija kako je predviđeno člankom 4.

Člankom 16. utvrđuje se Odbor koji Komisiji pomaže u donošenju provedbenih akata i primjenjivi postupak u skladu s Uredbom (EU) 182/2011.

Člankom 17. predviđa se obveza države članice da odredi koordinacijsko tijelo ovlašteno za obavljanje zadaća predviđenih Uredbom i Direktivom kojima se utvrđuje operativni okvir za europsku e-karticu usluga, te o tome obavijesti Komisiju i registrira ga u sustavu IMI.

Člancima 18. i 19. Komisiji se uvode obveze praćenja i preispitivanja učinka ove Uredbe na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga diljem država članica. Članak se odnosi i na reviziju sredstava koja se nude u okviru članka 6. kao dio revizije prema Direktivi 2014/67/EU.

Člankom 20. predviđa se izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012 o sustavu IMI kako bi se u područje primjene te Uredbe uvrstila europska e-kartica usluga.

Članak 21. odnosi se na stupanje na snagu i primjenu. Odgovarajući su datumi prilagođeni datumima predloženim za Direktivu.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹⁶,
uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹⁷,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) pružateljima usluga jamči se sloboda poslovnog nastana u državama članicama te sloboda pružanja usluga diljem država članica.
- (2) Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ utvrđuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga. Njome se, među ostalim, predviđa da bi države članice trebale osigurati administrativno pojednostavnjenje postupaka, kao što je korištenje jedinstvenih kontaktnih točaka i prihvaćanje jednakovrijednog osiguranja od profesionalne odgovornosti koje pružatelji usluga već imaju u svojoj matičnoj državi članici.
- (3) Direktivom 2006/123/EZ od država članica se zahtijeva da uspostave i stalno ažuriraju jedinstvene kontaktne točke gdje pružatelj usluga koji želi uspostaviti poslovni nastan ili pružati usluge može pronaći sve odgovarajuće informacije o zahtjevima koje treba ispuniti i e-postupcima u pogledu svih formalnosti, ovlaštenja i prijave koje treba proći. Međutim, pružatelji usluga i dalje se suočavaju sa skupim izazovima u pogledu dobivanja informacija i poteškoćama u poštovanju nacionalnih postupaka na daljinu, posebno u pogledu zahtjeva povezanih s određenim sektorima. Suradnja među javnim upravama različitih država članica u načelu bi se trebala odvijati putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), IT platforme ponuđene za prekograničnu razmjenu informacija i međusobnu pomoć među nadležnim tijelima

¹⁶ SL C , , str.

¹⁷ SL C , , str.

¹⁸ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)

različitih država članica u skladu s tom Direktivom. Unatoč činjenici da ponekad postoji sumnja nadležnih tijela u vezi sa zakonitim poslovnim nastanom pružatelja u drugoj državi članici, mogućnosti za suradnju koje trenutačno pruža sustav IMI nisu u potpunosti iskorištene.

- (4) Još uvijek postoje zahtjevi kojima se pružateljima usluga otežava i čini neprivlačnim širenje poslovanja na unutarnjem tržištu, poput višestrukih i različitih sustava ovlašćivanja različitih nadležnih tijela, i kojima se, u pogledu poslovnog nastana, ne dovodi do uzajamnog priznavanja uvjeta koji su prethodno ispunjeni u drugim državama članicama ili se, u pogledu privremenog prekograničnog pružanja usluga, primjenjuju neproporcionalna ili neopravdana ograničenja. Pružatelji usluga stoga su suočeni s višestrukim i neproporcionalnim troškovima usklađivanja pri širenju poslovanja preko granice.
- (5) U kontekstu formalnosti povezanih s ovlaštenjima i prijavama često se traži ispunjavanje obrazaca i podnošenje dokumenata u papirnatom obliku te podnošenje dokumenata u papirnatom obliku te njihovo prevođenje uz znatne troškove; obrasci i dokumenti moraju imati čak i određeni oblik, primjerice moraju se ovjeriti ili se njihova vjerodostojnost mora potvrditi. Informacije u vezi s tim preprekama ili nisu dostupne na internetu, ili su ograničene, nepotpune, raspršene i teško ih je protumačiti u odnosu na specifične okolnosti pružatelja usluga koji širi poslovanje preko granica jer se često odnose isključivo na domaće situacije. Pružatelji usluga često se suočavaju s rizikom ponovnog podnošenja informacija i dokumenata te dvostrukim provjerama različitih nadležnih tijela u istoj državi članici. Znatni troškovi prevođenja isto su tako važan odvratajući čimbenik za poduzeća u pogledu prvih koraka u prekograničnom poslovanju.
- (6) Prekogranična trgovina i prekogranična ulaganja u određene poslovne i građevinske usluge na posebno su niskim razinama, što ima znatne negativne posljedice za preostali dio gospodarstva te je vidljiv potencijal za bolju integraciju tržišta usluga. Ti slabi rezultati dovode do situacija u kojima potencijal za veći rast i stvaranje većeg broja radnih mjesta na jedinstvenom tržištu nije u potpunosti iskorišten.
- (7) Otklanjanje preostalih prepreka za povećanje prekograničnih aktivnosti u uslužnom sektoru pomoći će jačanju tržišnog natjecanja, što će dovesti do većeg izbora i boljih cijena za potrošače te konkurentnijih uslužnih sektora u kojima se stvaraju nova radna mjesta, promiče produktivnost i osigurava privlačna klima za ulaganja i inovacije.
- (8) Cilj je ove Uredbe olakšati slobodu poslovnog nastana i pružanja usluga unutar jedinstvenog tržišta u područjima koja su već obuhvaćena Direktivom 2006/123/EZ donošenjem dodatnih mjera za usklađivanje odredbi koje se odnose na uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Trebala bi se temeljiti na članku 114. UFEU-a.
- (9) U skladu s tim, ovom se Uredbom uvodi europska e-kartica usluga kojom bi se određenim pružateljima usluga trebalo olakšati širenje pružanja usluga preko granica unutarnjeg tržišta, bilo u obliku privremenog pružanja usluga ili u obliku sekundarnog poslovnog nastana putem podružnica, agencija ili ureda.
- (10) Pritom je ova Uredba posebno usmjerena na sektore poslovnih i građevinskih usluga koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive ...[Direktiva o uslugama] ... i koji se suočavaju s nekim od najstrožih regulatornih i administrativnih prepreka u prekograničnom širenju te stoga imaju neiskorišteni potencijal za integraciju unutarnjeg tržišta.

- (11) Sva pitanja, djelatnosti i područja koja su isključena iz područja primjene Direktive 2006/123/EZ trebala bi biti isključena iz područja primjene ove Uredbe. Posebno, ovom se Uredbom ne utječe na pitanja, djelatnosti i područja koja proizlaze iz poreznog prava, prava socijalne sigurnosti i radnog prava, uključujući sve zakonske ili ugovorne odredbe u pogledu uvjeta zapošljavanja, radnih uvjeta, uključujući zaštitu zdravlja i sigurnosti na radu, te odnosa između poslodavaca i radnika. Jednako tako, ovom se Uredbom ne utječe na zakonodavstvo država članica u području socijalne sigurnosti. Ovom se Uredbom isto tako ne dovodi u pitanje nijedna odredba koja proizlazi iz prava o tržišnom natjecanju i nijedno pravilo o primjenjivom pravu ili nadležnosti u skladu s međunarodnim privatnim pravom.
- (12) Radi dosljednosti, mogući sukobi između odredbi ove Uredbe i drugih akata EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnom sektoru rješavaju se na način predviđen člankom 3. Direktive 2006/123/EZ za sukobe između odredbi te Direktive i takvih akata, primjenom tih drugih akata. Zbog toga se odredbe u sadašnjoj Uredbi ne mogu upotrijebiti kako bi se opravdalo uvođenje sustava prethodnog ovlašćivanja, sustava prethodnog prijavljivanja ili zahtjeva u pogledu poslovnog nastana koji su zabranjeni drugim aktima EU-a kojima se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnom sektoru, poput Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000.¹⁹ Nadalje, ovom se Uredbom ni na koji način ne utječe na obveze koje bi pružatelji usluga trebali poštovati u skladu s Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁰ i Direktivom 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća²¹.
- (13) Europsku e-karticu usluga trebalo bi uvesti kao dobrovoljnu alternativnu mogućnost za pružatelje usluga. Pružatelji usluga pri širenju poslovanja preko granica trebali bi i dalje imati mogućnost dokazivanja usklađenosti s primjenjivim zahtjevima u okviru drugih ovlaštenja i prijava uvedenih u skladu s nacionalnim pravom dotične države članice. Pružatelj usluga trebao bi uvijek moći odabrati da ne podnese zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.
- (14) europska e-kartica usluga trebala bi biti potpuno elektronička i temeljiti se gotovo isključivo na podacima dobivenima iz pouzdanih izvora; njome bi se trebala ograničiti upotreba dokumenata na najmanju potrebnu mjeru i omogućiti višejezična obrada radi izbjegavanja troškova prevođenja. Kako bi se postupak u potpunosti digitalizirao te kako bi se omogućila administrativna suradnja između matične države i države članice domaćina, u okviru ove Uredbe trebalo bi primjenjivati informacijski sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća²². Trebalo bi razviti posebnu elektroničku platformu za potrebe

¹⁹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.)

²⁰ Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21.1.1997., str. 1.)

²¹ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI”) (SL L 159, 28.5.2014., str. 11.)

²² Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.)

izdavanja, ažuriranja, suspenzije, opoziva ili poništenja europskih e-kartica za usluge te osigurati da su valjane europske kartice usluga elektronički dostupne svojim nositeljima i nadležnim tijelima.

- (15) Za podnošenje zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga trebalo bi staviti na raspolaganje usklađeni višejezični obrazac te osigurati da sadržava sve elemente potrebne za identifikaciju pružatelja te usluga za koje se podnosi zahtjev za izdavanje e-kartice, kao i za ocjenu posebnih zahtjeva koje se odnose na predmetne usluge, kao što su oni povezani s dokazom o njegovu poslovnom nastanu u matičnoj državi članici, dobrom glasu ili osigurateljnom pokriću, čime postaju dostupni koordinacijskim tijelima u matičnoj državi članici i u državi članici domaćinu.
- (16) Komisiji bi trebalo delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora u pogledu utvrđivanja pojedinosti o informacijama koje treba sadržavati standardni obrazac zahtjeva i o dokumentima koje treba priložiti zahtjevu kao popratni dokaz. Posebno je važno da Komisija provodi odgovarajuća savjetovanja tijekom svojeg pripremnog rada, uključujući na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (17) Tijekom provedbe ove Uredbe države članice trebale bi obavješćivati Komisiju o postupcima kojima prema nacionalnom pravu podliježu prekogranični pružatelji koji žele pružati usluge privremeno ili putem podružnice, agencije ili ureda, uključujući informacije i dokumente na koje se ti postupci odnose, te omogućiti pripremu obrazaca zahtjeva. Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurala jedinstvena provedba u pogledu informacija koje je potrebno navesti u zahtjevu za izdavanje europske e-kartice usluga. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²³.
- (18) Moglo bi biti teško pronaći opis uvjeta pokrića obveznog ili dobrovoljnog osiguranja koji se navode u pisanim ugovorima. Stoga bi distributeri osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja trebali svojem klijentu osigurati opis osnovnih elemenata osigurateljnog pokrića u obliku potvrde o osiguranju. Ta bi se potvrda trebala priložiti obrascu zahtjeva. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ovog dijela Uredbe Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje usklađenog formata za potvrde. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (19) Nositelji europske e-kartice usluga možda će morati uputiti osoblje na državno područje države članice domaćina. Pritom će pružatelji usluga možda biti obvezani zahtjevima nužnima za zaštitu upućenih radnika, primjerice prethodnom upućivanju izjava državi članici domaćinu. Europska e-kartica usluga ni na koji način neće utjecati na sadržaj takvih izjava i na odgovornosti države članice domaćina u tom pogledu.

²³ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

- (20) Nositeljima europske e-kartice usluga trebalo bi na raspolaganje staviti elektroničku platformu povezanu s IMI-jem, koju će Komisija razviti, kako bi se olakšalo poštovanje formalnosti koje će možda biti potrebno izvršiti u državi članici domaćinu. Te se formalnosti posebno odnose na moguće prethodno slanje izjave o stručnim kvalifikacijama radnika u skladu s Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴.
- (21) S obzirom na prethodnu izjavu koja se može tražiti u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁵, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem nositelji europske e-kartice usluga trebali bi se uputiti na elektroničke nacionalne postupke uspostavljene u državi članici domaćinu u koju se radnici upućuju, kad god je takvim nacionalnim postupcima omogućeno elektroničko slanje gore navedene prethodne izjave.
- (22) Elektroničku platformu povezanu s IMI-jem Komisija bi trebala staviti na raspolaganje onim državama članicama koje su ju prethodno obavijestili o namjeri da iskoriste tu mogućnost. Ako države članice odluče dopustiti uporabu IMI-ja za slanje prethodne izjave u vezi s radnicima upućenima na njihovu državnom području, nositelji europske e-kartice usluga moći će podnijeti izjavu kao što je navedena u članku 9. Direktive 2014/67/EU izravno nadležnom tijelu u državi članici domaćinu kao što je definirano u članku 2. točki (a) Direktive 2014/67/EU, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem. U tu svrhu država članica domaćin trebala bi osigurati sve potrebne elemente u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) i člankom 9. stavkom 2. Direktive 2014/67/EU kao temelj za višejezični obrazac koji će se podnositi kao izjava o upućenim radnicima na njezinu državnom području. Komisija bi taj obrazac trebala objaviti u Službenom listu i staviti ga na raspolaganje na elektroničkoj platformi povezanoj s IMI-jem. Relevantne informacije u vezi s potrebnim elementima trebale bi biti dostupne predmetnoj državi članici domaćinu u potpunosti u skladu s jezičnim zahtjevima utvrđenim u članku 9. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/67/EU. Iskustvo tih država članica u uporabi elektroničke platforme povezane s IMI-jem trebalo bi se uvrstiti u ocjenu predviđenu drugim podstavkom članka 19. ove Uredbe.
- (23) Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ove Uredbe u pogledu postupaka za izdavanje i ažuriranje europske e-kartice usluga te formalnosti u vezi s upućivanjem osoblja i kretanjem samozaposlenih osoba osim onog koje se navodi u prethodnoj uvodnoj izjavi, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje pravila o elektroničkoj obradi tih postupaka. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (24) Domaći administrativni postupci kojima se pruža podrška postupcima uređenim ovom Uredbom trebali bi biti elektronički ako tako odluče dotične države članice. Međutim, države članice mogle bi za domaće potrebe administrativne suradnje iskoristiti Informativni sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EU) br. 1024/2012.
- (25) U postupcima za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga dokumente bi trebalo upotrebljavati samo u posebnim okolnostima kada su detaljnije

²⁴ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005.)

²⁵ Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informativnog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“), (SL L 159, 28.5.2014, str. 11.)

informacije apsolutno nužne. U svakom bi slučaju sve takve dokumente trebalo upotrebljavati i prihvaćati u jednostavnom obliku.

- (26) U skladu s pravom EU-a može se, u okviru upućivanja osoblja s reguliranim profesijama ili kretanja samozaposlenih osoba u vezi s provjerom stručnih kvalifikacija, dopustiti da dokumenti trebaju biti dostavljeni u posebnom obliku, npr. kao ovjerene isprave ili isprave čija je vjerodostojnost potvrđena. Takva ovjera i potvrda vjerodostojnosti, nakon što je izvršena u državi članici koja je prvotno izdala predmetnu ispravu, trebala bi biti prihvaćena u cijelom EU-u.
- (27) Ovjereni prijevodi dokumenata ne bi trebali biti potrebni na temelju ove Uredbe. U okviru elektroničkih platformi za provedbu postupaka trebalo bi osigurati tehničko rješenje za prevođenje njihova sadržaja. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba ovog dijela Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća. Pravila o prevođenju dokumenata u kontekstu upućivanja radnika i podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrda o njihovim doprinosima za socijalno osiguranje ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom.
- (28) Države članice imaju pravo naplaćivati naknade samo u mjeri u kojoj se one odnose na posebne troškove provođenja postupka. Troškovi koji se već financiraju iz proračuna Unije ne bi trebali dovesti do naplaćivanja naknada od strane država članica. Države članice trebale bi putem sustava IMI Komisiji dostaviti informacije o naknadama koje naplaćuju te ih objaviti. Budući da sustav IMI u biti pruža svu potrebnu podršku, države članice ne bi trebale, među ostalim, naplaćivati naknade za ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga. Kako bi se osigurala jedinstvena provedba odredbi o plaćanju naknada, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje pravila o načinima i obradi plaćanja. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (29) Ova se Uredba temelji na pojačanoj administrativnoj suradnji između matične države članice i države članice domaćina, koja bi trebala uključivati razmjene informacija i upotrebu međusobno povezanih nacionalnih registara za dobivanje ili provjeru prethodno dobivenih informacija, kao što su registri koji se zahtijevaju na temelju Direktive 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁶ ili na temelju Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷. Radi osiguranja jedinstvene obrade razmjene informacija i međusobne pomoći, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (30) Pružatelji usluga koji su obvezni sklopiti osiguranje od profesionalne odgovornosti u državama članicama u kojima nisu bili aktivni često imaju poteškoća u dokazivanju svoje povijesti odštetnih zahtjeva povezanih s pokrićem kod drugih osiguratelja. Povijesti odštetnih zahtjeva bitan su element za distributere osiguranja u provjeri i procjeni profila rizika potencijalnog klijenta. Dokazivanje je otežano zbog loše

²⁶ Direktiva 2009/101/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih strana, države članice zahtijevaju za trgovačka društva u smislu članka 48. stavka 2. Ugovora, s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera (SL L 258, 1.10.2009., str. 11.)

²⁷ Uredba (EU) 2015/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (SL L 141, 5.6.2015., str. 19.)

komunikacije između distributera osiguranja preko granica unutarnjeg tržišta, ali i zbog razlika u opisu povijesnih podataka o osiguraniku, čak i unutar iste države članice. Stoga bi distributeri osiguranja i tijela koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja trebali biti obvezni izdati potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama, koja se zatim može upotrebljavati preko granica, pa čak i unutar granica u slučaju da pružatelj usluga promijeni distributera osiguranja.

- (31) Radi osiguranja jedinstvene provedbe ove Uredbe u pogledu predočavanja opisa odštetnih zahtjeva, provedbene ovlasti za donošenje pravila o standardiziranom formatu za predočavanje te potvrde trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća.
- (32) Potvrda o povijesti odštetnih zahtjeva trebala bi biti ključna u omogućavanju distributerima osiguranja i tijelima koja određena država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja od odgovornosti za štetu da zabrane diskriminirajuće prakse prema prekograničnim pružateljima usluga čije su informacije manje dostupne i teže se dobivaju. Isto bi se načelo nediskriminacije trebalo primjenjivati na strukovne organizacije koje svojim članovima ili drugim pružateljima usluga nude grupno osigurateljno pokriće.
- (33) Za obavljanje zadaća predviđenih ovom Uredbom svaka država članica trebala bi odrediti jedno koordinacijsko tijelo, ne dovodeći u pitanje nadležnosti utvrđene primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom. Takva bi se tijela trebala registrirati kao nadležna tijela u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta za potrebe Uredbe (EU) 1024/2012 te o tome obavijestiti Komisiju.
- (34) Primjenu ove Uredbe trebalo bi pratiti i procjenjivati kako bi se utvrdio njezin učinak na troškove širenja poslovanja preko granica, povećanje transparentnosti u pogledu prekograničnih pružatelja, tržišno natjecanje, cijene i kvalitetu pruženih usluga. Učinke ove Uredbe i funkcioniranje suradnje između koordinacijskih tijela u praksi trebalo bi redovito evaluirati. To će se praćenje odvijati u suradnji s državama članicama, socijalnim partnerima i ostalim relevantnim dionicima.
- (35) Kako bi se funkcioniranje sustava IMI prilagodilo zadaćama koje su mu dodijeljene ovom Uredbom, Uredbu (EU) br. 1024/2012 trebalo bi na odgovarajući način izmijeniti.
- (36) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove Uredbe s obzirom na rizik složenosti i neusklađenosti regulatornih pristupa određenim uslugama među državama članicama, nego se zbog pojačane administrativne koordinacije i usklađivanja diljem Unije oni mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (37) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. Uvođenjem europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga i postupaka, ovom se Uredbom posebno nastoje promicati prava poslovnog nastana i pravo na pružanje usluga u bilo kojoj državi članici sprečavanjem svake diskriminacije na temelju državljanstva i osiguravanjem nepristranog, pravednog i razumno brzog postupka u skladu s člancima 15., 21. i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, istodobno osiguravajući puno poštovanje

zaštite osobnih podataka, uključujući u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸, i uzimajući u obzir rizik zlouporabe prava predviđenih člankom 8. odnosno člankom 54. te Povelje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom uvodi europska e-kartica usluga i povezana administrativna podrška koja se u cijeloj Europskoj uniji stavlja na raspolaganje pružateljima usluga koji se njome žele koristiti .

Kako bi takva europska e-kartica usluga bila na raspolaganju pružatelju usluga radi pokretanja i obavljanja djelatnosti, nužna koordinacija odredbi predviđenih zakonima i drugim propisima u državi članici utvrđena je Direktivom (Direktiva o uslugama)....

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na usluge navedene u Prilogu Direktivi [Direktiva o uslugama].
2. Ovom se Uredbom ne utječe na pitanja navedena u članku 1. stavcima 2. do 7. Direktive 2006/123/EZ.

Ne primjenjuje se na djelatnosti i područja navedena u članku 2. stavcima 2. i 3. Direktive 2006/123/EZ.

3. Ako su odredbe ove Uredbe u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Unije kojim se uređuju posebni aspekti pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične profesije, prednost ima odredba drugog akta Unije koja se primjenjuje na te specifične sektore ili profesije.

Ovom se Uredbom, posebno njezinim poglavljem III., ne dovode u pitanje prava radnika, obveze pružatelja usluga i povezane kontrole u državama članicama utvrđene u direktivama 96/71/EZ i 2014/67/EU.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „informacije o dobrom glasu pružatelja” znači informacije kako su navedene u članku 33. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ;

²⁸ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.)

2. „elektronički dokument” znači elektronički dokument kako je definiran u članku 3. stavku 35. Uredbe (EU) 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹;
3. „sustav IMI” znači Informacijski sustav unutarnjeg tržišta uspostavljen Uredbom (EZ) 1024/2012;
4. „javna isprava” znači svaka isprava koju su izdala tijela određene države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom, a koja je povezana s pitanjima koja se odnose na postupke uređene ovom Uredbom, kako slijedi:
 - (a) isprave koje je izdalo tijelo ili službenik suda države članice, uključujući one koje je izdalo državno odvjetništvo, upravitelj sudske pisarnice ili sudski ovršitelj (*huissier de justice*),
 - (b) administrativne isprave,
 - (c) javnobilježničke isprave,
 - (d) službene potvrde koje su stavljene na isprave koje su potpisale privatne osobe, kao što su službene potvrde upisa određene isprave ili činjenice da je ona postojala na određeni datum te službene i javnobilježničke ovjere potpisa,
 - (e) isprave koje su kao službene osobe sastavili diplomatski ili konzularni predstavnici države članice koji djeluju na državnom području bilo koje države, ako se te isprave moraju predočiti na državnom području druge države članice ili diplomatskim ili konzularnim predstavnicima druge države članice koji djeluju na državnom području treće države;
5. „legalizacija” znači formalnost potvrđivanja vjerodostojnosti potpisa nositelja javne službe, svojstva u kojem je djelovao potpisnik isprave te, prema potrebi, žiga ili pečata koji ta isprava nosi;
6. „formalnost apostila” znači formalnost koja se može zahtijevati za potvrđivanje vjerodostojnosti potpisa, svojstva u kojem je djelovao potpisnik isprave te, prema potrebi, žiga ili pečata koji ta isprava nosi, a koju izdaje nadležno tijelo države u kojoj je isprava izdana kako je predviđeno Haškom konvencijom od 5. listopada 1961. o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava (Konvencija o apostilu);
7. „ovjerena preslika” znači preslika izvornika isprave koju je potpisalo te kao točnu i cjelovitu reprodukciju izvornika te isprave ovjeralo tijelo koje je za to ovlašteno prema nacionalnom pravu;
8. „ovjereni prijevod” znači prijevod koji je izradila osoba koja je prema pravu određene države članice za to kvalificirana;
9. „osiguranje od profesionalne odgovornosti” znači osiguranje profesionalne odgovornosti kako je definirano u članku 23. stavku 5. zadnjoj alineji Direktive 2006/123/EZ;
10. „usluga” znači usluga kako je definirana u članku 4. stavku 1. Direktive 2006/123/EZ;
11. „pružatelj” znači pružatelj kako je definiran u članku 4. stavku 2. Direktive 2006/123/EZ;

²⁹ Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.)

12. „država članica poslovnog nastana” znači država članica poslovnog nastana kako je definirana u članku 4. stavku 4. Direktive 2006/123/EZ;
13. „poslovni nastan” znači poslovni nastan kako je definiran u članku 4. stavku 5. Direktive 2006/123/EZ;
14. „matična država članica” znači država članica kojoj je pružatelj uputio zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga;
15. „država članica domaćin” znači država članica u kojoj je pružatelj prijavio namjeru pružanja usluga s pomoću europske e-kartice usluga;
16. „zahtjev” znači zahtjev kako je definiran u članku 4. stavku 7. Direktive 2006/123/EZ;
17. „koordinacijsko tijelo” znači tijelo određeno u skladu s člankom 17.;
18. „nadležno tijelo” znači bilo koje od sljedećeg:
 - i. nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 9. Direktive 2006/123/EZ,
 - ii. nadležno tijelo kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki (d) Direktive 2005/36/EZ,
 - iii. svako nadležno tijelo ili tijelo zaduženo za vođenje središnjeg registra, trgovačkog registra ili registra trgovačkih društava u državi članici,
 - iv. svako porezno tijelo u državi članici;
19. „distributer osiguranja” znači distributer osiguranja kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (8) Direktive (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća³⁰.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK ZA IZDAVANJE EUROPSKE e-KARTICE USLUGA

Članak 4.

Zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga

1. Pružatelji usluga mogu odabrati podnijeti zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga.

Svi zahtjevi za izdavanje europske e-kartice usluga podnose se putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI s pomoću višejezičnog standardnog obrasca.

Standardni obrazac sadržava sljedeće elemente:

(a) identifikaciju pružatelja, uključujući, prema potrebi, brojeve upisa u središnji registar, trgovački registar ili registar trgovačkih društava, te brojeve za potrebe poreza i socijalne sigurnosti;

³⁰ Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (preinačeni tekst) (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.)

(b) identifikaciju uslužne djelatnosti, države članice domaćina, predviđene vrste europske e-kartice usluga;

(c) naznaku je li predviđeno pružanje usluga informacijskog društva;

(d) informacije koje se odnose na poslovni nastan pružatelja u matičnoj državi članici s obzirom na uslužnu djelatnost identificiranu u skladu s točkom (b), uključujući datum prvog poslovnog nastana i identifikaciju drugih država članica poslovnog nastana;

(e) zahtjeve kojima podnositelj zahtjeva podliježe za pružanje usluge u svojoj matičnoj državi članici, kao što su kvalifikacije ili potvrde;

(f) informacije o dobrom glasu pružatelja usluga;

(g) informacije o svakom postojećem osiguranju od profesionalne odgovornosti pružatelja usluga u vezi s profesionalnom odgovornošću na državnom području matične države članice, uključujući, prema potrebi, informacije o pokriću za djelatnosti koje se obavljaju na državnom području drugih država članica;

(h) upućivanje na prethodne europske e-kartice usluga izdane istom pružatelju usluga i uslužnoj djelatnosti identificiranoj u skladu s točkama (a) i (b).

2. Komisija pobliže određuje kako će informacije iz prethodnih točaka od (a) do (h) biti predočene u standardnom obrascu te provedbenim aktima utvrđuje tehničke pojedinosti standardnog obrasca u cijeloj Europskoj uniji. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Zahtjev uključuje sve potrebne popratne dokumente koje podnositelj zahtjeva učitava na elektroničku platformu ako mu je dostupan standardni obrazac zahtjeva.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 15. kojima se dodatno utvrđuju:

a) pojedinosti o elementima informacija u standardnom obrascu navedene slovima u stavku 1. točkama od (a) do (h), koji će se nalaziti na standardnom obrascu;

b) dodatni dokumenti ili kategorije dokumenata koji iznimno moraju biti priloženi kao dokaz.

4. Države članice Komisiji dostavljaju sve informacije o postupovnim koracima povezanim sa zahtjevima za pružatelje u pogledu pružanja usluga putem podružnice, agencije ili ureda ili u pogledu privremenog prekograničnog pružanja uslužnih djelatnosti obuhvaćenih Direktivom ...[Direktiva o uslugama]....., koje su potrebne za razvoj standardnih obrazaca zahtjeva te opisuju informacije i dokumente koje pružatelj usluga mora navesti u svim primjenjivim zahtjevima u skladu s nacionalnim pravom, putem sustava IMI do [devet mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe osim specifičnih podataka koji su navedeni u obavijesti o samom zahtjevu koja je već podnesena na temelju članka 15. stavka 7. i članka 39. stavka 5. Direktive 2006/123/EZ.

5. Države članice putem sustava IMI obavješćuju Komisiju o promjenama informacija koje su prethodno priopćene Komisiji u skladu sa stavkom 4. prije stupanja na snagu predmetnog propisa.

Članak 5.
Potvrda o osiguranju

1. Ako se informacije o osigurateljnom pokriću upisuju u standardni obrazac u skladu s člankom 4. stavkom 1. trećim podstavkom točkom (g), obrascu zahtjeva prilaže se odgovarajuća potvrda o osiguranju.

Distributer osiguranja ili tijelo koje država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja potvrdu dostavlja podnositelju zahtjeva na njegov zahtjev.

Potvrda o osiguranju sadržava informacije o postojanju osiguranja od profesionalne odgovornosti za predmetne usluge, uključujući teritorijalno područje primjene takvog pokrića u drugim državama članicama, osigurane rizike, trajanje, osigurane iznose po odštetnom zahtjevu i za sve odštetne zahtjeve u godini, i moguća isključenja.

2. Komisija može provedbenim aktom donijeti usklađeni format za potvrdu o osiguranju kako je navedena u stavku 1. drugom podstavku.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE III.
FORMALNOSTI ZA UPUĆIVANJE OSOBLJA
I KRETANJE SAMOZAPOSLENIH OSOBA

Članak 6.
Formalnosti za upućeno osoblje

1. Pružatelji usluga koji imaju europsku e-karticu usluga mogu unaprijed dostaviti izjavu iz članka 7. Direktive 2005/36/EZ u pogledu stručnih kvalifikacija radnika koje namjeravaju uputiti u državu članicu domaćina, u vezi s uslužnom aktivnošću na koju se e-kartica primjenjuje, nadležnom tijelu države članice domaćina kako je definirano u članku 3. točki (ii) ove Uredbe, putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem.

Prethodni se podstavak ne primjenjuje na izjave koje se šalju unaprijed i odnose na stručne kvalifikacije reguliranih profesija:

- i. koje utječu na javno zdravlje i sigurnost i na koje se ne primjenjuje automatsko priznavanje na temelju glave III. poglavlja II., III. ili III.A Direktive 2005/36/EZ;
- ii. za koje je uvedena europska strukovna iskaznica u skladu s Direktivom 2005/36/EZ.

Prijava u pogledu stručnih kvalifikacija upućenog osoblja podnosi se na višejezičnom standardnom obrascu uz popratne dokumente u skladu s člankom 7. stavcima 1. i 2. Direktive 2005/36/EZ.

Izjava dostavljena u skladu s ovim stavkom čini izjavu na temelju članka 7. Direktive 2005/36/EZ.

2. Pružatelji koji imaju europsku e-karticu usluga i namjeravaju upućivati radnike u vezi s uslužnom aktivnošću o kojoj se radi u državu članicu domaćina podnose sve izjave u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU u skladu s postupcima koje su u tu svrhu utvrdile države članice.

Ako su države članice uspostavile postupke kojima se omogućuje elektroničko popunjavanje izjave u vezi s upućivanjem radnika u skladu s člankom 9. Direktive

2014/67/EU, nositelj kartice pronaći će odgovarajuće nacionalne postupke na elektroničkoj platformi povezanoj sa sustavom IMI koja se navodi u stavku 1.

3. Nositelji europske e-kartice usluga mogu također dostaviti izjavu u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU o radnicima koje namjeravaju uputiti u državu članicu domaćina u vezi s predmetnom uslužnom djelatnošću na koju se kartica odnosi, nadležnom tijelu države članice domaćina kako je definirano u članku 2. točki (a) Direktive 2014/67/EU putem elektroničke platforme povezane s IMI-jem, koja se navodi u stavku 1, ako je država članica domaćin komisiju obavijestila da bi se ta mogućnost trebala primjenjivati na upućivanje radnika na njezino državno područje.

Kako bi iskoristila mogućnost navedenu u prvom podstavku, država članica osigurava sve potrebne elemente u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) i člankom 9. stavkom 2. Direktive 2014/67/EU kao temelj za višejezični obrazac koji će se podnositi kao izjava o upućenim radnicima na njezinu državnom području. Komisija objavljuje taj obrazac u Službenom listu i stavlja ga na raspolaganje na elektroničkoj platformi povezanoj s IMI-jem. Relevantne informacije u vezi s potrebnim elementima trebale bi biti dostupne predmetnoj državi članici domaćinu uz puno poštivanje jezičnih zahtjeva utvrđenih u članku 9. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/67/EU.

Izjava dostavljena u skladu s prvim i drugim podstavkom valjana je izjava u svrhu članka 9. stavka 1. točke (a) i članka 9. stavka 2. Direktive 2014/67/EU, ne dovodeći u pitanje druge administrativne zahtjeve ili kontrolne mjere koje propisuje država članica domaćin u skladu s člankom 9. te Direktive.

Država članica domaćin može obavijestiti Komisiju da više ne želi primjenjivati mogućnost predviđenu prvim podstavkom.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje tehničkih pravila o obliku višejezičnih standardnih obrazaca iz stavka 1. provedbenim aktima. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 16. stavka 2.

Članak 7.

Formalnosti za kretanje samozaposlenih osoba

1. Pružatelji usluga koji su fizičke osobe i podnesu zahtjev za izdavanje europske e-kartice usluga mogu unaprijed podnijeti izjavu u vezi s njihovim vlastitim stručnim kvalifikacijama putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI pod istim uvjetima koji su propisani u članku 6. stavku 1. u vezi s njihovim radnicima.

Kad je riječ o izjavama u pogledu stručnih kvalifikacija pružatelja usluga, potvrde iz članka 7. stavka 2. točaka (b) i (d) Direktive 2005/36/EZ zamjenjuju se ispunjenim obrascem zahtjeva za izdavanje europske e-kartice usluga, koji je državi članici domaćinu dostavljen u skladu s člankom 11. Direktive [Direktiva o uslugama]....., kao dokaz o poslovnom nastanu pružatelja.

2. Izjava dostavljena u skladu sa stavkom 1. čini prijavu koja se daje unaprijed na temelju članka 7. Direktive 2005/36/EZ.
3. Komisija može provedbenim aktima donijeti tehnička pravila o obliku višejezičnih standardnih obrazaca iz stavka 1. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE IV.

OPĆE ODREDBE O POSTUPCIMA ZA IZDAVANJE EUROPSKE e-KARTICE USLUGA

Članak 8.

Elektronički postupci

1. Pružatelji usluga imaju pravo na potpuno elektroničko rješavanje i obradu postupaka za prijavu za europsku e-karticu usluga, njezino izdavanje i ažuriranje, kao i na potpuno elektroničko ispunjavanje formalnosti u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 3. te člankom 7.

Te elektroničke postupke i formalnosti Komisija stavlja na raspolaganje putem elektroničke platforme povezane sa sustavom IMI.

Države članice utvrđuju hoće li radni postupci između njihovih koordinacijskih tijela i njihovih nadležnih tijela uključenih u postupke i formalnosti povezane s europskom e-karticom usluga u pogledu upućivanja osoblja i kretanja samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7. biti elektronički.

2. Komisija provedbenim aktima donosi tehničke specifikacije za elektroničko rješavanje i obradu postupaka iz stavka 1., uključujući mjere za osiguranje cjelovitosti, povjerljivosti i točnosti informacija te uvjete i postupke na temelju kojih nositelj europske e-kartice usluga može preuzeti takve informacije, omogućiti trećim stranama pristup takvim informacijama i na temelju kojih te treće strane mogu provjeriti te iste informacije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

3. Koordinacijska tijela država članica obavješćuju javnost o funkcioniranju i dodanoj vrijednosti europske e-kartice usluga i formalnostima za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7.

Članak 9.

Oblik dokumenata i prijevod

1. U okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga nadležna tijela država članica prihvaćaju dokumente u obliku jednostavne preslike te ne zahtijevaju da dokumenti koji im se dostavljaju podliježu legalizaciji, formalnostima apostila, ovjeri ili potvrdi vjerodostojnosti.

2. Ako se za ispunjavanje formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. zahtijeva poseban oblik dokumenata, u skladu s pravom EU-a nadležna tijela država članica, kako su definirana u članku 3. stavku 19. točki ii., prihvaćaju:

(a) javne isprave, ovjerene isprave i njihove ovjerene preslike izuzete od formalnosti apostila i svih oblika legalizacije;

(b) isprave koje su ovjerene ili čija je vjerodostojnost potvrđena u državi članici koja ih je prvotno izdala, u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima ili praksom, kao ovjerene isprave ili isprave čija je vjerodostojnost potvrđena;

(c) ovjerene preslike izrađene u bilo kojoj državi članici, u skladu sa zakonima države članice u kojoj je ovjera izvršena.

3. Za dokumente koji se upotrebljavaju u okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga ili u okviru formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člancima 6. i 7. ne zahtijeva se ovjereni prijevod. Time se ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika u skladu s pravom EU-a.
4. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila za automatsko prevođenje informacija i dokumenata u okviru postupaka za izdavanje, ažuriranje, suspenziju ili opoziv europske e-kartice usluga ili u okviru formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 10.

Naknade za izdavanje europske e-kartice usluga i u pogledu formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba

1. Sve naknade koje se naplaćuju u okviru postupka za izdavanje europske e-kartice usluga razumne su i proporcionalne te ne premašuju iznos troškova koji izravno proizlaze iz konkretnog rada povezanog s postupkom.

Pružatelji imaju pravo na povrat naknada koje su unaprijed uplatili matičnoj državi članici ili državi članici domaćinu za podnesene zahtjeve koje države članice nisu proučile, provjerile i zaključile postupak u skladu s člankom 11. stavkom 1. Direktive[Direktiva o uslugama].....

Naknade se ne naplaćuju za:

- (a) postupke za ažuriranje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga;
 - (b) pružanje dodatnih informacija od strane nositelja e-kartice u skladu s člankom 17. stavkom 4. ...[Direktiva];
 - (c) formalnosti uvedene u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba.
2. Države članice Komisiji dostavljaju informacije o naknadama i načinima plaćanja uvedenim na temelju ovog članka putem sustava IMI najkasnije do [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe] te na odgovarajući način objavljuju te informacije.
 3. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila o načinima i obradi plaćanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

POGLAVLJE V. OSIGURANJE OD PROFESIONALNE ODGOVORNOSTI

Članak 11.

Potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama

1. U roku od 15 dana od primitka takvog zahtjeva od ugovaratelja osiguranja, distributer osiguranja izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama za njegove djelatnosti obuhvaćene ugovorom o

osiguranju od profesionalne odgovornosti tijekom prethodnih godina ugovornog odnosa do najviše pet godina, ili o nepostojanju takvih odštetnih zahtjeva, u kojoj se opisuje obveze koje proizlaze iz pružanja dotičnih usluga koje su bile predmet odštetnog zahtjeva.

2. Komisija može provedbenim aktima donijeti pravila o standardiziranom formatu za predočavanje potvrde iz stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 12.

Obveze distributera osiguranja

Distributeri osiguranja i tijela koja država članica imenuje za pružanje obveznog osiguranja u svojoj politici prihvaćanja i izračunu premija na nediskriminirajući način uzimaju u obzir iskustvo pružatelja kako je prikazano u potvrdi o odštetnim zahtjevima izdanoj u skladu s člankom 11. koju je predočio pružatelj.

Članak 13.

Obveze strukovnih organizacija

Strukovne organizacije, uključujući nadležna tijela kako su definirana u članku 3. stavku 18. točkama i. i ii., koje svojim članovima ili pružateljima usluga pod posebnim uvjetima nude grupno pokriće povezano s osiguranjem od profesionalne odgovornosti, pod istim uvjetima i na nediskriminirajući način osiguravaju pristup takvom pokriću pružateljima usluga iz drugih država članica koji iskazuju interes za korištenje prednosti takvog grupnog pokrića.

POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Razmjena informacija i međusobna pomoć

1. Koordinacijska tijela i nadležna tijela u različitim državama članicama razmjenjuju informacije i jedna drugima pružaju međusobnu pomoć u okviru postupka za izdavanje, suspenziju, opoziv ili poništenje europske e-kartice usluga te u postupku ažuriranja informacija sadržanih u europskoj e-kartici usluga. Ova se obveza primjenjuje i u okviru formalnosti u skladu s člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba u odnosu na nadležna tijela kako su definirana u članku 3. stavku 19. točki ii.
2. Koordinacijska tijela i nadležna tijela upotrebljavaju sve dostupne međusobne povezanosti nacionalnih registara u svrhu dobivanja ili provjere prethodno dobivenih informacija u okviru postupaka iz prethodnog stavka 1., uključujući međusobno povezivanje središnjeg registra, trgovačkog registra i registra trgovačkih društava u skladu s Direktivom 2009/101/EZ i registara nesolventnosti u skladu s Uredbom (EU) 2015/848.
3. Komisija provedbenim aktima donosi tehnička pravila za obradu razmjene informacija i međusobne pomoći iz stavaka 1. i 3. Time se ne dovodi u pitanje funkcioniranje sustava međusobnog povezivanja iz stavka 2. ovog članka i njihove odgovarajuće tehničke specifikacije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 16. stavka 2.

Članak 15.
Provedba delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od [...]. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u toj odluci. On ne utječe na valjanost nijednog delegiranog akta koji je već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 3. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.

Članak 16.
Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor iz članka 40. stavka 1. Direktive 2006/123/EZ. Navedeni Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) 182/2011.

Članak 17.
Određivanje i uloga koordinacijskih tijela

1. Za potrebe ove Uredbe svaka država članica određuje jedno koordinacijsko tijelo ovlašteno za obavljanje zadaća koje su mu dodijeljene u skladu s ovom Uredbom.
2. Države članice Komisiji priopćavaju identitet koordinacijskog tijela koje su odredile u skladu sa stavkom 1. najkasnije do [9 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe] te ga registrira u sustavu IMI u skladu s člankom 5. točkom (f) Uredbe (EU) 1024/2012.
3. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje raspodjela nadležnosti država članica na lokalnoj ili regionalnoj razini.

Članak 18.
Praćenje provedbe

Komisija će zajedno s državama članicama, socijalnim partnerima i ostalim relevantnim dionicima uspostaviti mehanizme za praćenje provedbe i učinaka ove Uredbe, posebno

njezinih učinaka na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga diljem država članica za obuhvaćene usluge, s obzirom na troškove pružatelja usluga za širenje poslovanja preko granica, povećanje transparentnosti u pogledu prekograničnih pružatelja usluga, povećanje konkurentnosti te kako se njome utječe na cijene i kvalitetu tih usluga, uzimajući u obzir odgovarajuće pokazatelje.

Članak 19.

Klauzula o preispitivanju

Do 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe i najkasnije svakih pet godina nakon toga, Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe te Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o njezinoj učinkovitosti, uključujući analizu učinka na administrativno opterećenje pružatelja usluga koji posluju preko granica. To izvješće uključuje i procjenu svakog praktičnog iskustva koje se odnosi na suradnju među koordinacijskim tijelima. To izvješće sadržava procjenu primjerenosti uvođenja europske e-kartice usluga za druge uslužne djelatnosti. Ono sadržava evaluaciju Direktive[Direktiva o uslugama]...u skladu s njezinim člankom 21.

Komisija u okviru izvješća utvrđenog u članku 24. stavku 1. Direktive 2014/67/EU procjenjuje može li i u kojoj mjeri elektronička platforma povezana sa sustavom IMI koji se navodi u članku 6. ove Uredbe pospješiti pridržavanje potrebnih formalnosti za upućivanje radnika u skladu s člankom 9. Direktive 2014/67/EU. Pri toj se procjeni u obzir uzima iskustvo država članica koje su možda odlučile iskoristiti elektroničku platformu povezanu sa sustavom IMI u skladu s člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe.

Članak 20.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2012

U Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaje se sljedeća točka:

„9. Uredba (EU).....Europskog parlamenta i Vijeća od o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga”

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu [dvadesetog] dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4. stavci 1. do 3., članak 5. stavak 1., članak 6. stavci 1., 2., 3. i 4., članak 7. stavci 1. i 2., članak 8. stavak 1., članak 9. stavci 1., 2. i 3., članak 10. stavak 1., članak 14. stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se od [dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 1.1. Naslov prijedloga/inicijative
- 1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta prijedloga/inicijative
- 1.4. Cilj/ciljevi
- 1.5. Osnova prijedloga/inicijative
- 1.6. Trajanje i financijski utjecaj
- 1.7. Predviđene metode upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja
- 2.2. Sustav upravljanja i kontrole
- 2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

- 3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi
- 3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode
 - 3.2.1. *Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode*
 - 3.2.2. *Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje*
 - 3.2.3. *Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva*
 - 3.2.4. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*
 - 3.2.5. *Doprinosi trećih strana*
- 3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europske e-kartice usluga i povezanih administrativnih usluga

1.2. Odgovarajuća područja politike u strukturi ABM/ABB³¹

Glava 02.: Unutarnje tržište, industrija, poduzetništvo te mala i srednja poduzeća

Aktivnost 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

1.3. Vrsta prijedloga/inicijative

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje najavljeno u strategiji jedinstvenog tržišta**

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **ново djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja**³²

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **produženje postojećeg djelovanja**

Prijedlog/inicijativa odnosi se na **djelovanje koje je preusmjereno na novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Višegodišnji strateški ciljevi Komisije na koje se odnosi prijedlog/inicijativa

U strateškom planu GU-a GROW za 2016. – 2020. kao prioritet Komisije navodi se povezanije i pravednije jedinstveno tržište s jačim industrijskim temeljima. U svojoj Komunikaciji o strategiji jedinstvenog tržišta „Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća” (COM(2015) 550 završna verzija), Komisija je najavila zakonodavne inicijative usmjerene na uklanjanje prepreka na tržištu usluga.

U tom je kontekstu strategijom jedinstvenog tržišta predloženo puštanje u rad europske e-kartice usluga („putovnica za usluge”) za povećanje sigurnosti i smanjenje prepreka za pružatelje usluga koji žele pristupiti drugim tržištima EU-a kako bi proširili svoje poslovanje. Tu je najavu pozdravilo Europsko vijeće u svojim zaključcima iz lipnja 2016.

Opći su ciljevi inicijative unaprijediti integraciju tržišta poslovnih usluga i građevinarstva te poboljšati rast produktivnosti u oba sektora.

1.4.2. Posebni ciljevi i odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Posebni ciljevi

Posebni su ciljevi ovog prijedloga sljedeći:

— poduzećima olakšati i učiniti povoljnijim pružanje usluga u drugim državama članicama,

³¹ ABM: activity-based management (upravljanje po djelatnostima); ABB: activity-based budgeting (priprema proračuna prema djelatnostima)

³² Kako je navedeno u članku 54. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe

— na tržištu omogućiti veće povjerenje prema stranim pružateljima usluga povećanjem transparentnosti i dostupnosti informacija,

— omogućiti povećanje tržišne dinamike i razine tržišnog natjecanja, što će dovesti do više izbora i dodane vrijednosti za potrošače.

Za ostvarivanje tih ciljeva predviđamo sljedeće aktivnosti:

1. smanjenje administrativnog opterećenja uvođenjem postupka na razini EU-a s javnim sučeljem kojim se pružateljima usluga omogućuje ispunjavanje formalnosti na internetu;

2. povezivanje matične države članice i države članice domaćina putem platforme informacijske tehnologije na razini EU-a. U tu će svrhu sustav IMI služiti kao funkcija za pružanje administrativne podrške nacionalnim nadležnim tijelima. Trebalo bi ga dalje razvijati kako bi podržavao funkcioniranje europske e-kartice usluga.

Odgovarajuće aktivnosti u okviru strukture ABM/ABB

Poglavlje 02 03: Unutarnje tržište robe i usluga

1.4.3. Očekivani rezultati i utjecaj

Navesti učinke koje bi prijedlog tj. inicijativa trebali imati na ciljane korisnike/skupine.

Prijedlogom koji se nadovezuje na direktivu o uvođenju europske e-kartice usluga osigurat će se:

1. smanjenje administrativnog opterećenja za pružatelje usluga koji žele pružati usluge u drugim državama članicama jer bi mogli upotrijebiti pojednostavnjeni elektronički postupak za ispunjavanje formalnosti, uz transparentnost u pogledu obrade zahtjeva. To će im omogućiti uštedu vremena i troškova pri prekograničnom pružanju usluga ili uspostavi sekundarnog poslovnog nastana;
2. smanjenje administrativnog opterećenja za nacionalna tijela, uključujući olakšavanje pojačane suradnje među različitim državama članicama;
3. ušteda troškova nadogradnjom na postojeći IT alat (Informacijski sustav unutarnjeg tržišta – dalje u tekstu: sustav IMI) u novim područjima kako bi se iskoristile prednosti ekonomija razmjera i opsega (umjesto razvoja novog alata s jednom namjenom). Nadležna su tijela već registrirana u sustavu IMI.

1.4.4. Pokazatelji rezultata i utjecaja

Navesti pokazatelje koji omogućuju praćenje provedbe prijedloga/inicijative.

Prijedlogom će se doprinijeti učinkovitijoj provedbi Direktive o uslugama, posebno za poslovne i građevinske usluge.

Njegov izravni učinak mogao bi se mjeriti s pomoću sljedećih pokazatelja:

- broja pružatelja usluga koji bi upotrebljavali europsku e-karticu usluga (i popratne formalnosti za upućivanje osoblja i kretanje samozaposlenih osoba);
- iskustva pružatelja usluga u pogledu lakoće ispunjavanja ponuđenih elektroničkih postupaka;
- prosječne brzine ponuđenih postupaka;
- broja razmjena informacija između država članica.
- iskustva onih država članica koje primjenjuju mogućnost predviđenu člankom 6. stavkom 3. Uredbe s obzirom na gore navedene kriterije

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje je potrebno kratkoročno ili dugoročno ispuniti

Ovim će se prijedlogom smanjiti administrativno opterećenje i povećati pravna sigurnost za pružatelje usluga koji žele započeti pružanje usluga u drugoj državi članici, kako na privremenoj osnovi, tako i u slučaju sekundarnog poslovnog nastana. Osim toga, njime će se potaknuti veće povjerenje prema stranim pružateljima usluga povećanjem transparentnosti i dostupnosti informacija.

Europskom e-karticom usluga osigurale bi se i određene prednosti za nadležna tijela država članica. Prvo, njome bi se olakšalo radno opterećenje nadležnih tijela u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu zamjenjivanjem konvencionalne uporabe dokumenata elektroničkim tijekom rada. Taj bi radni postupak bio visoko standardiziran te uključivao mogućnost automatskog prevođenja. Drugo, formalnosti bi bile usklađene u okviru jedne elektroničke aplikacije umjesto nekoliko usporednih radnih postupaka koji danas postoje.

To će se postići uspostavom jedinstvenog postupka na razini EU-a koji se temelji na zajedničkoj paneuropskoj IT platformi (sustav IMI). Komisija već godinama razvija taj sustav, financira ga i njime upravlja. Države članice već imaju iskustva sa sustavom jer se od 2011. u sustavu IMI registriralo više od 5 000 nadležnih tijela.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja EU-a*

Potencijalna nacionalna ili regionalna rješenja za administrativno pojednostavljenje razlikovala bi se među državama članicama s obzirom na uštede troškova i učinkovitost. Djelovanjem EU-a osiguralo bi se da pružatelji usluga mogu imati koristi od manje različitog pristupa diljem država članica pri širenju poslovanja preko granica.

Uzimajući u obzir svrhu sustava IMI kao centraliziranog komunikacijskog alata koji Komisija razvija i za koji osigurava usluge smještaja na poslužitelju (engl. *hosting*), njime će se olakšati uvođenje i neometano izdavanje europske e-kartice usluga, kao i učinkovit sustav suradnje među državama članicama. Europskom e-karticom usluga (na temelju sustava IMI) isto bi se tako omogućilo prevladavanje određenih prepreka kao što su troškovi prijevoda za poduzeća. Komisija će ponuditi IMI kao besplatnu IT platformu državama članicama koje ju žele iskoristiti za elektroničko dostavljanje prethodnih izvjava o radnicima upućenima na njihovo državno područje. Komisija će također staviti IMI na raspolaganje za domaće razmjene u vezi s europskom e-karticom usluga, ako države članice tako žele.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Sustav IMI pokazao se kao učinkovit i pouzdan alat u drugim područjima. Postupak izdavanja europske strukovne iskaznice (EPC) za priznavanje stručnih kvalifikacija, uveden 2013. izmjenom Direktive 2005/36/EZ, dobar je primjer.

Tom se iskaznicom olakšava priznavanje stručnih kvalifikacija za odabrane stručnjake. To je centralizirani postupak na razini EU-a s jasno utvrđenim postupkom koji se provodi unutar sustava IMI. Obveze država članica u pogledu radnog postupka detaljno su navedene, čime se prevladava višeznačnost općenitijih pravila. Njime se osigurava ciljano rješenje utemeljeno na posebnim pravilima o praktičnim pitanjima kao što su dokumenti, rokovi za obradu zahtjeva i prešutno odobrenje u slučaju da nadležna tijela države članice domaćina ne donesu konačnu odluku u roku. Tako se europskom strukovnom iskaznicom pruža lakši, brži i transparentniji način za priznavanje kvalifikacija.

Europska strukovna iskaznica dostupna je od siječnja 2016. te je otad izdano više od 560 iskaznica (na dan 20. listopada 2016.). Europska strukovna iskaznica u znatnoj se mjeri koristi, što odražava veliku potražnju među stručnjacima koji trenutačno imaju koristi od nje (medicinske sestre, fizioterapeuti, gorski vodiči, posrednici u prometu nekretnina i farmaceuti).

1.5.4. *Usklađenost i moguća sinergija s ostalim odgovarajućim instrumentima*

Za niz nadolazećih inicijativa Komisije kojima se isto tako želi uvesti elektroničke postupke ili podršku, predviđene su sinergije u mjeri u kojoj ih je moguće ostvariti. To uključuje inicijative o međusobnom povezivanju registara trgovačkih društava (BRIS) i međusobnom povezivanju registara nesolventnosti te produljenje mini *One Stop Shopa* (MOSS) za PDV. Sustav BRIS počeo će djelovati sredinom 2017. te ponuditi širi pristup podacima o trgovačkim društvima. Nadopunit će ga poveznice među registrima nesolventnosti od 2019. MOSS-om za PDV smanjit će se troškovi

stranih pružatelja usluga u području formalnosti povezanih s PDV-om od 2021. nadalje.

Te inicijative dopunjuju europsku e-karticu usluga. Osim toga, težiti će se sinergijama. Na primjer, informacije dostupne putem sustava BRIS (i međusobno povezivanje s registrima nesolventnosti) koordinacijska bi tijela, ako je to tehnički moguće, trebala upotrebljavati za rješavanje zahtjeva za europsku e-karticu usluga ili provjeru informacija.

1.6. Trajanje i financijski utjecaj

Prijedlog/inicijativa **ograničenog trajanja**

- Prijedlog/inicijativa na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- Financijski utjecaj od GGGG do GGGG

Prijedlog/inicijativa **neograničenog trajanja**

Provedba s razdobljem uspostave od 2018. do 2021.

nakon čega slijedi redovna provedba. Troškovi osiguravanja, rada i održavanja obuhvaćeni su odgovarajućim troškovima za rad sustava IMI.

1.7. Predviđene metode upravljanja³³

Izravno upravljanje Komisije

- koje obavljaju njezini odjeli, uključujući njezino osoblje u delegacijama Unije;
- preko izvršnih agencija

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje delegiranjem zadaća provedbe:

- trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile;
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti);
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu;
- tijelima na koja se upućuje u člancima 208. i 209. Financijske uredbe;
- tijelima javnog prava;
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva;
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva;
- osobama kojima je povjerena provedba posebnih aktivnosti u ZVSP-u u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

³³

Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na *web*-mjestu BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila nadzora i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Komisija izvješćuje o razvoju i učinkovitosti sustava IMI putem stanja jedinstvenog tržišta na internetu. U tom će se kontekstu na odgovarajući način izvješćivati o upotrebi sustava IMI. Osim toga, europskom nadzorniku za zaštitu podataka periodično će se podnositi izvješće o pitanjima zaštite podataka sustava IMI, uključujući sigurnost.

Nakon uvođenja europske e-kartice usluga, budućim će pravnim instrumentima isto tako biti predviđeno preispitivanje svakih pet godina.

2.2. Sustav upravljanja i kontrole

2.2.1. Utvrđeni rizici

Opći rizik koji se može utvrditi je neprihvatanje europske e-kartice usluga od strane pružatelja usluga, odnosno rizik da se europska e-kartica usluga u cijelosti razvije i postane primjenjiva, ali da potražnja bude mala ili nikakva. Sljedeći je rizik da nadležnim tijelima prilagodba bude teška te da ne osiguraju odgovarajuće resurse za pravilnu i pravodobnu obradu zahtjeva.

Jedno od glavnih obilježja prijedloga jest da će se europska e-kartica usluga temeljiti na funkcijama sustava IMI. Okvir općeg rizika sustava IMI, uključujući operativne rizike, utvrđen je u kontekstu Uredbe (EU) br. 1024/2012 („Uredba IMI”). Komisija je „vlasnik” sustava IMI te je odgovorna za njegov rad, održavanje i razvoj. Sustav razvija i osigurava unutarnji dobavljač čime se osigurava visoka razina kontinuiteta poslovanja. U kontekstu uvođenja europske e-kartice usluga isto tako postoje rizici povezani s pitanjima zaštite podataka.

2.2.2. Informacije o organizaciji sustava unutarnje kontrole

U okviru otklanjanja općih rizika utvrđenih u prethodnom odjeljku 2.2.1. Komisija će pružati pomoć (npr. radionice itd.) svim dionicima (npr. tijelima država članica, strukovnim tijelima itd.) i aktivno promicati uvođenje i upotrebu novog sustava. Od država članica isto će se tako zahtijevati promicanje koristi od predloženog alata.

U pogledu operativnih aspekata europske e-kartice usluga, posebno javnog sučelja, funkcije za pružanje administrativne podrške kao i sustava prijavljivanja, oni su povezani s radom sustava IMI i moraju se razmotriti u kontekstu ukupnih postavki unutarnje kontrole sustava IMI kako je predviđeno na temelju Uredbe IMI. Za praćenje i nadzor na visokoj razini odgovoran je nadzorni odbor sustava IMI. Redovitim sastancima i instrumentima izvješćivanja olakšat će se pomno praćenje razvoja i radova na održavanju informacijskih tehnologija.

Osim toga, na temelju članka 21. Uredbe IMI iz 2012. europski nadzornik za zaštitu podataka osigurava da Komisija provodi obradu podataka u sustavu IMI u skladu s primjenjivim pravilima. Nacionalna tijela za zaštitu podataka pratit će obradu osobnih podataka od strane nadležnih tijela na razini država članica.

2.2.3. Procjene troškova i koristi kontrola i procjena očekivane razine rizika od pogreške

Opći rizici bit će obuhvaćeni odgovarajućim mjerama, uključujući pružanje pomoći i informacija uključenim dionicima.

Funkcioniranje europske e-kartice usluga temeljit će se na funkcijama sustava IMI te će se obuhvatiti postojećim sustavom upravljanja sustavom IMI i njegove kontrole. Smatra se da prijedlog neće dovesti do većeg rizika od pogreške.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu.

Radi suzbijanja prijevара, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, odredbe koje se uobičajeno primjenjuju na aktivnosti Komisije, uključujući Uredbu (EU, EURATOM) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF), primjenjivat će se i u kontekstu sustava IMI bez ograničenja.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija rashoda na koje se prijedlog/inicijativa odnosi

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
			Dif./nedif ³⁴	zemalja EFTA-e ³⁵	zemalja kandidatkinja ³⁶	trećih zemalja
1.A	02.03.04 Sredstva za upravljanje unutarnjim tržištem	Dif.	DA	NE	NE	NE

³⁴ Dif. = diferencirana odobrena sredstva / Nedif. = nediferencirana odobrena sredstva

³⁵ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine

³⁶ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalne zemlje kandidatkinje sa zapadnog Balkana

3.2. Procijenjeni utjecaj na rashode

Sredstva navedena u ovom dijelu podmirit će se preraspodjelom; ne očekuje se utjecaj na proračun EU-a zbog kojeg bi se zahtijevala dodatna odobrena sredstva povrh onih već predviđenih službenim financijskim programima Komisije.

3.2.1. Sažetak procijenjenog utjecaja na rashode

EUR

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	1.A	Konkurentnost za rast i radna mjesta
---	-----	--------------------------------------

GU: GROW			2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje							
02.03.04	Preuzete obveze	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Broj proračunske linije	Preuzete obveze	(1.a)					
	Plaćanja	(2.a)					
Odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ³⁷							
Broj proračunske linije		(3)	0	0	0	0	0
UKUPNA odobrena sredstva za GU GROW	Preuzete obveze	= 1. + 1.a + 3.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	= 2. + 2.a + 3.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Preuzete obveze	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja

• UKUPNA odobrena administrativna sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		(6)	0	0	0	0	0
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.A višegodišnjeg financijskog okvira	Preuzete obveze	= 4. + 6.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Plaćanja	= 5. + 6.	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	5.	„Administrativni rashodi”
---	-----------	---------------------------

EUR

		2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
GU: GROW						
• Ljudski resursi		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Ostali administrativni rashodi		0	0	0	0	0
UKUPNO GU GROW	Odobrena sredstva	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira	(Ukupne preuzete obveze = ukupna plaćanja)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--	--	---------	---------	---------	---------	------------------

EUR

		2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1. – 5. višegodišnjeg financijskog okvira	Preuzete obveze	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Plaćanja	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Procijenjeni utjecaj na odobrena sredstva za poslovanje

Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

Odobrena sredstva za preuzete obveze u EUR

Navesti ciljeve i rezultate			2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO					
	Vrsta ³⁸	Prosječni trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Br.	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak		
POSEBNI CILJ br. 1 ³⁹ Smanjenje administrativnog opterećenja												
— Rezultat	Javno sučelje			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Međubroj za posebni cilj br. 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
POSEBNI CILJ br. 2 Funkcija za pružanje administrativne podrške												
— Rezultat	Funkcija za pružanje administrativne podrške			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Međubroj za posebni cilj br. 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000

³⁸ Rezultati znači proizvodi i usluge koje treba isporučiti (npr. broj financiranih razmjena studenata, broj kilometara izgrađenih cesta, itd.)

³⁹ Na način opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni cilj/ciljevi...”.

UKUPNI TROŠAK		310 000		945 000		945 000		0		2 200 000
----------------------	--	----------------	--	----------------	--	----------------	--	----------	--	------------------

3.2.2. Procijenjeni utjecaj na odobrena administrativna sredstva

3.2.2.1. Sažetak

- Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena administrativna sredstva:

EUR

	2018.	2019.	2020.	2021.	UKUPNO
--	-------	-------	-------	-------	--------

NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira					
Ljudski resursi	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Ostali administrativni rashodi					
Međuzbroj za NASLOV 5. višegodišnjeg financijskog okvira	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Izvan NASLOVA 5.⁴⁰ višegodišnjeg financijskog okvira					
Ljudski resursi					
Ostali administrativni rashodi					
Međuzbroj izvan NASLOVA 5. višegodišnjeg financijskog okvira					

UKUPNO	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Potrebne ljudske potencijale pokrit će osoblje Glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje tom mjerom i/ili je preraspodijeljeno unutar Glavne uprave. Svaki učinak koji proizlazi iz provedbe predloženih odluka o broju osoblja i visini odobrenih sredstava bit će pokriven preraspodjelom postojećih sredstava.

3.2.2.2. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:
- Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	2018.	2019.	2020.	2021.
• Plan radnih mjesta (dužnosnici i privremeni djelatnici)				
XX 01 01 01 (Sjedište i predstavništva Komisije)	2,2	3,1	3,1	2,6

⁴⁰ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravnih istraživanja i izravnih istraživanja

XX 01 01 02 (Delegacije)				
XX 01 05 01 (neizravno istraživanje)				
10 01 05 01 (izravno istraživanje)				
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁴¹				
XX 01 02 01 (UO, UNS, AO iz „globalne omoćnice”)				
XX 01 02 02 (UO, LO, UNS, AO i MSD u delegacijama)				
XX 01 04 gg⁴²	— u sjedištu			
	— u delegacijama			
XX 01 05 02 (UO, UNS, AO – neizravno istraživanje)				
10 01 05 02 (UO, UNS, AO – izravno istraživanje)				
Ostale proračunske linije (navesti)				
UKUPNO	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebne ljudske potencijale pokrit će osoblje Glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje tom mjerom i/ili je preraspodijeljeno unutar Glavne uprave. Svaki učinak koji proizlazi iz provedbe predloženih odluka o broju osoblja i visini odobrenih sredstava bit će pokriven preraspodjelom postojećih sredstava.

Opis zadaća koje treba obaviti:

Dužnosnici i privremeno osoblje	<u>Podrška donošenju povezanih provedbenih akata, upravljanje projektima, analiza poslovanja i održavanje aktivnosti provedbe</u>
Vanjsko osoblje	

⁴¹ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; AO = agencijsko osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama

⁴² U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”)

3.2.3. *Usklađenost s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom*

- Prijedlog/inicijativa u skladu je s tekućim višegodišnjim financijskim okvirom.
- Prijedlog/inicijativa povlači za sobom reprogramiranje odgovarajućeg naslova višegodišnjeg financijskog okvira.
- Za prijedlog/inicijativu potrebna je primjena instrumenta za financijsku fleksibilnost ili revizija višegodišnjeg financijskog okvira.

3.2.4. *Doprinosi trećih strana*

- Prijedlogom/inicijativom ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u financiranju.
- Prijedlogom/inicijativom predviđa se sufinanciranje prema sljedećoj procjeni:

3.3. Procijenjeni utjecaj na prihode

- Prijedlog/inicijativa nema financijski utjecaj na prihode.
- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski utjecaj:
 - na vlastita sredstva
 - na razne prihode